W. A. MOZART

Sinfonia concertante

K. V. 364

NA SKRZYPCE I ALTOWKĘ
Z TOWARZYSZENIEM ORKIESTRY

Wyciąg fortepianowy

WPM

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756–1791)

Sinfonia concertante

K. V. 364

NA SKRZYPCE I ALTÓWKĘ
Z TOWARZYSZENIEM ORKIESTRY

Wyciąg fortepianowy

Redakcja Zdzisława Jahnkego

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Symfonia koncertująca (Sinfonia concertante) Es-dur (K. 364) W. A. Mozarta (ur. w r. 1756 w Salzburgu, zm. w Wiedniu w r. 1791) jest unikatem w światowej literaturze muzycznej. Powstanie tego dzieła, jednego z najcelniejszych wśród bogatej spuścizny wiedeńskiego klasyka, łączy się niewątpliwie z przyjaźnią Mozarta z Brunnettim, słynnym skrzypkiem, koncertmistrzem dworskiej orkiestry arcybiskupa salzburskiego, oraz szczególnym upodobaniem Mozarta do barwy dźwiękowej altówki, którego odbicie da się również zaobserwować w jego twórczości kameralnej. *Symfonię koncertującą* na skrzypce i altówkę pisał Mozart w Salzburgu w latach 1779—1780. Dokładny rok powstania jest nadal sporny i nie wyjaśniony. Uderza w niej bogactwo pomysłów muzycznych, które Mozart w kunsztowny sposób przetwarza, powierzając zarówno solistom, jak i orkiestrze równorzędne zadanie wykonawcze, co nadaje utworowi tak specyficzne cechy symfoniczności. O ile część I przepojona jest powagą, tak dobrze znaną z niektórych fragmentów *Fletu czarodziejskiego*, a część II w koncertującym dialogu pozwala ukazać liryczne walory gry solistów, to Mozartowska beztroska dochodzi do głosu w radością życia przepojonej części III, o porywającym nurcie rytmicznym. Całość dzieła tchnie przedziwną harmonią między głębią treści muzycznej a pięknem formy.

Wykonanie tego wartościowego dzieła wymaga od instrumentalisty poza doskonałą, lekką i perlistą techniką również pogłębionej wrażliwości na muzyczne walory *Symfonii koncertującej*.

Niniejsze opracowanie opiera się na partyturze wydanej przez Breitkopfa i Härtla w Lipsku oraz na wyciągu fortepianowym wydawcy Petersa.

Opalcowanie uwzględnia współczesne poglądy na zadanie aplikatury. Uzupełniające oznaczenia dynamiczne podane zostały w nawiasach; niezbędne zmiany ligatur z uwagi na obecne wymogi wykonawcze zastosowano z umiarem. Proponowane vi-de (skróty) zaleca się jedynie w wypadku wykonywania utworu przy udziale fortepianu, a nie orkiestry.

Nadmienić trzeba, że opracowanie nie uwzględnia oryginalnej notacji głosu solowego altówki w tonacji D-dur, wymagającej podstrojenia altówki o półton do Es-dur wobec zaniku praktyki skordatury we współczesnym wykonawstwie. Z tej przyczyny w takcie 350 części I zaszła konieczność przeredagowania tekstu nutowego głosu altówki. Oryginał podaje: 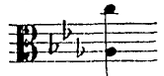 , opracowanie zaś: 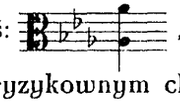 , przenosząc c^2 do skrzypiec , by nie obciążać violisty bardzo ryzykownym chwytem decymowym *as-c*.

Ozdobniki notowane są zgodnie z oryginałem, wykonanie ich podano w odnośnikach. Osobnego naświetlenia wymaga jedynie w I części ozdobnik (w głosie skrzypcowym takt 184, w głosie altowym takt 197), którego wykonanie w praktyce jest sporne i dotąd niejednolicie ustalone. Istnieją trzy wersje: zmiany szesnastki przed ćwiercią na dwie różne ósemki 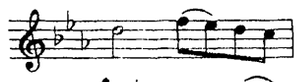 względnie potraktowanie szesnastki jako jednostki metrycznej subtrahującej 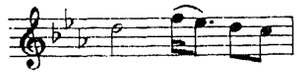 lub

antycypującej 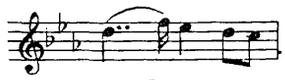 . Osobiście wydaje mi się, że antycypacyjne potraktowanie szesnastki jest tutaj najwłaściwsze, bo odpowiadające pod względem wyrazu tej melancholią tchnącej frazie. Nie kwestionuję słuszności subtrakcyjnego sposobu wykonania. Natomiast za mniej słuszne uznać trzeba pierwsze z podanych rozwiązań, jako, zdaniem moim, sprzeczne ze stylem wykonawczym muzyki Mozarta.

Na zakończenie jeszcze jedna uwaga wykonawcza. Tradycyjnie soliści w *Tutti* nie biorą udziału, jednakże dla osiągnięcia bardziej zwartego wrażenia III części, kończącej *Symfonię koncertującą*, zaleca się solistom wziąć czynny współudział w ostatnim *Tutti*, i to zarówno w wykonaniu z orkiestrą, jak i z fortepianem.

Kadencje w I i II części, oryginalne Mozarta, są obowiązujące dla wykonawców *Symfonii koncertującej*.

Z. J.

ВАДИМА БОРИСОВСКОГО НОТНАЯ БИБЛИОТЕКА

Sinfonia concertante

K.V. 364

WOLFGANG AMADEUS MOZART
(1756-1791)

Allegro maestoso

Tutti

Pianoforte

sfp sfp f p

5 f a) p

8 f

11 fp b) fp

16 fp fp

a) b)

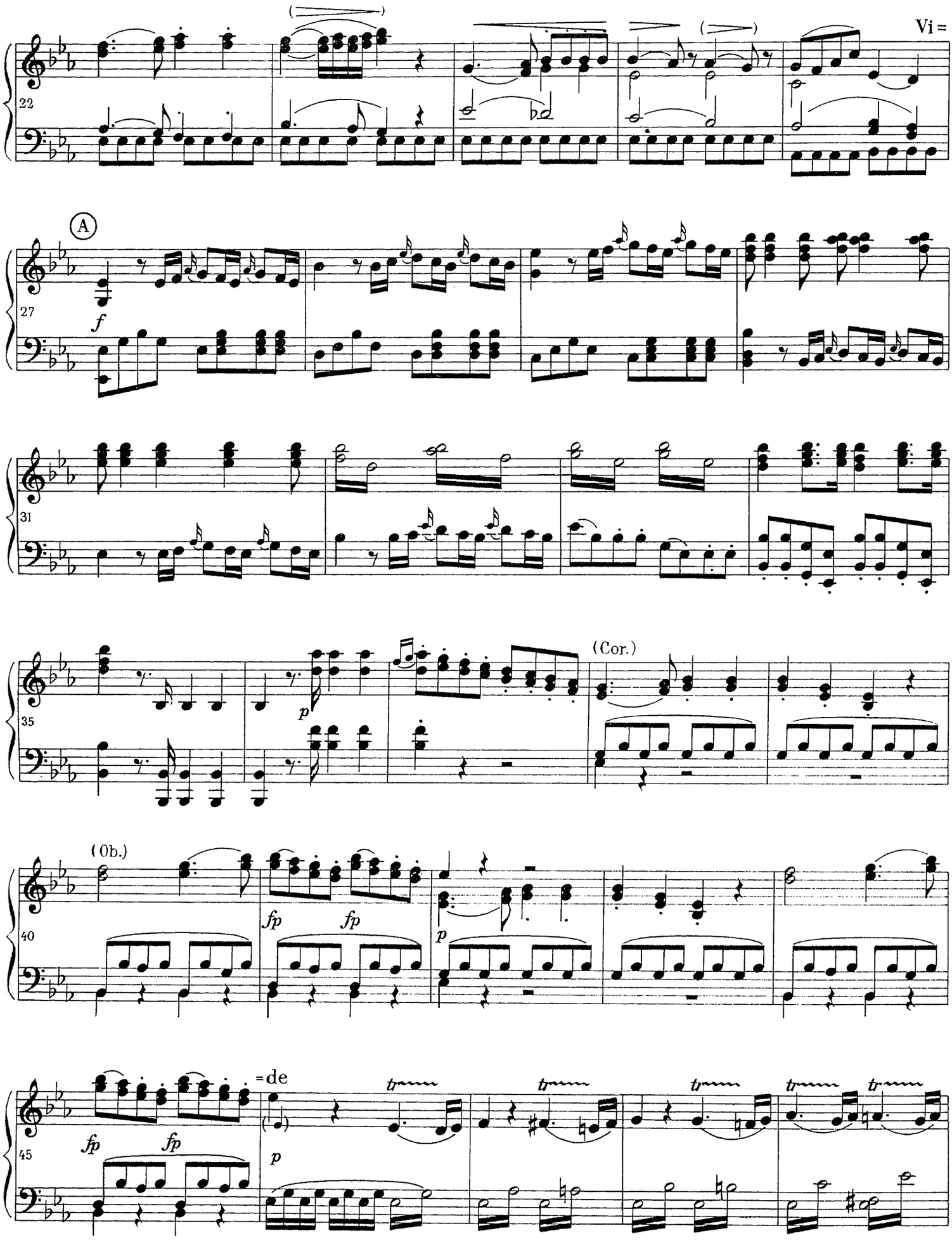
Vi =
22
A
27
f
31
35
p
(Cor.)
(Ob.)
40
fp
fp
p
=de
45
fp
fp
p
tr

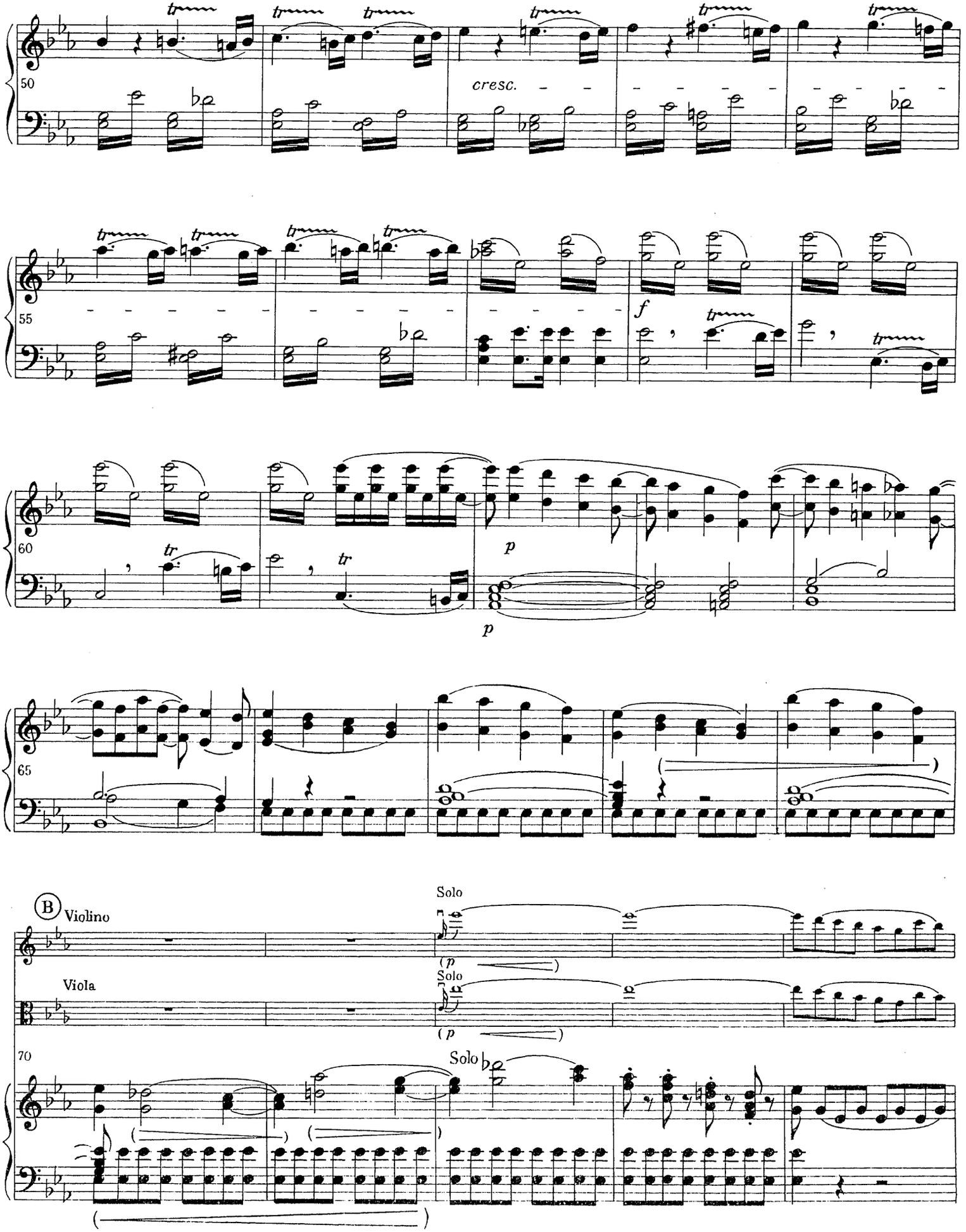
50
cresc.
55
f
60
p
p
65
B
Violino
Solo
(p
Viola
Solo
(p
70
Solo

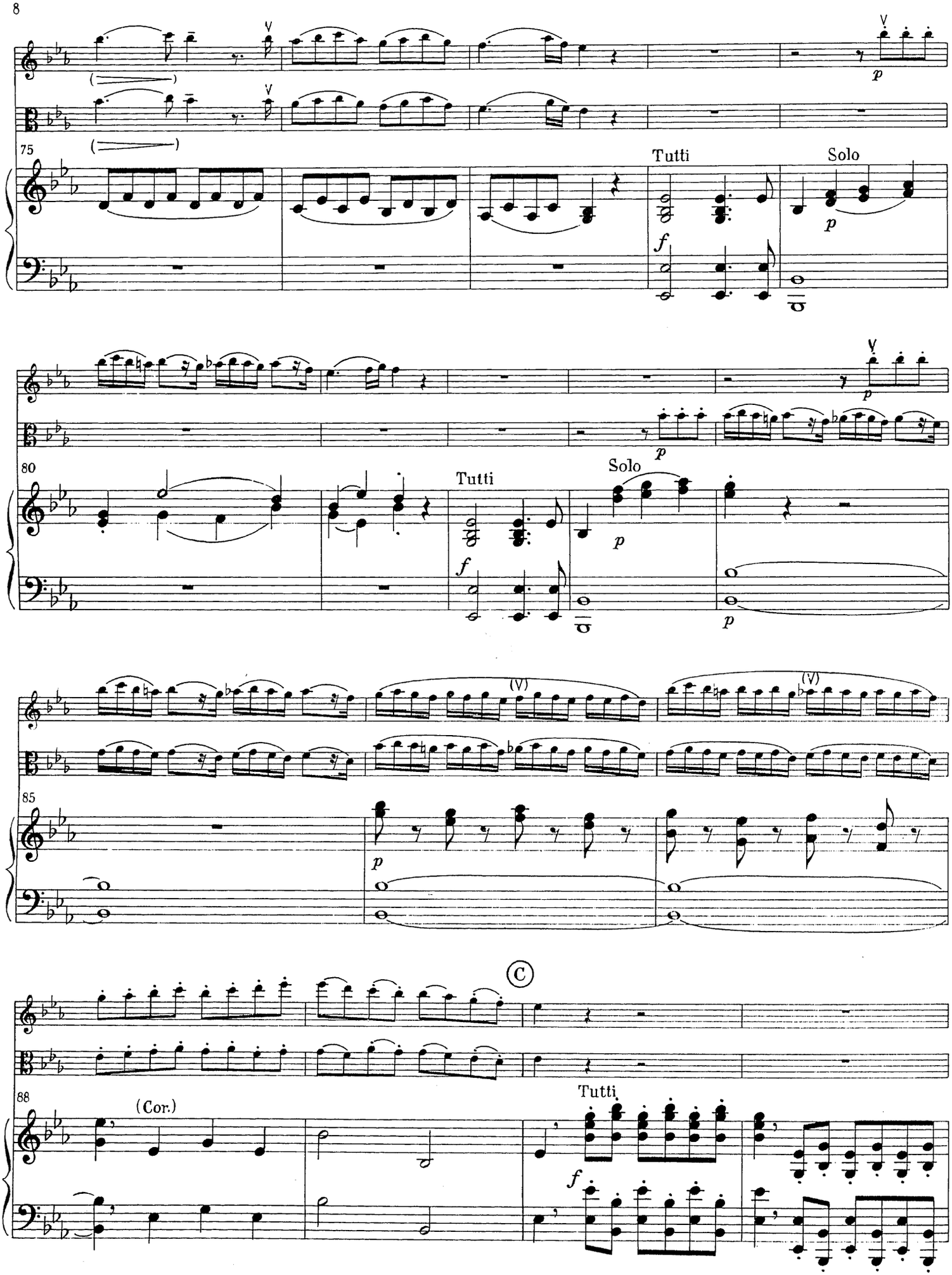
75
Tutti
Solo
80
Tutti
Solo
85
(V)
(V)
C
88
(Cor.)
Tutti

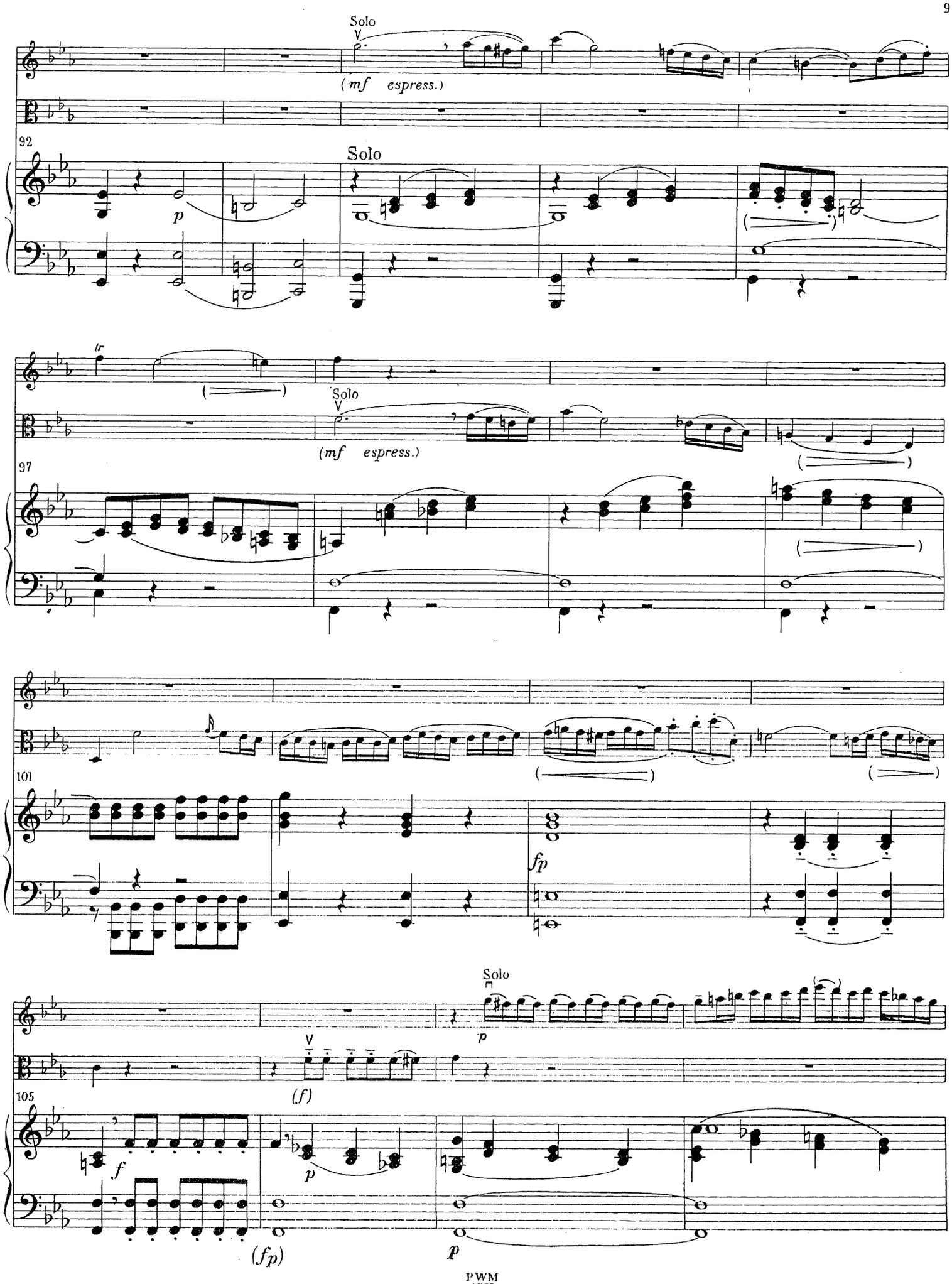
Solo
(mf espress.)
92
Solo
tr
Solo
(mf espress.)
97
101
fp
Solo
(f)
105
f
p
(fp)
p

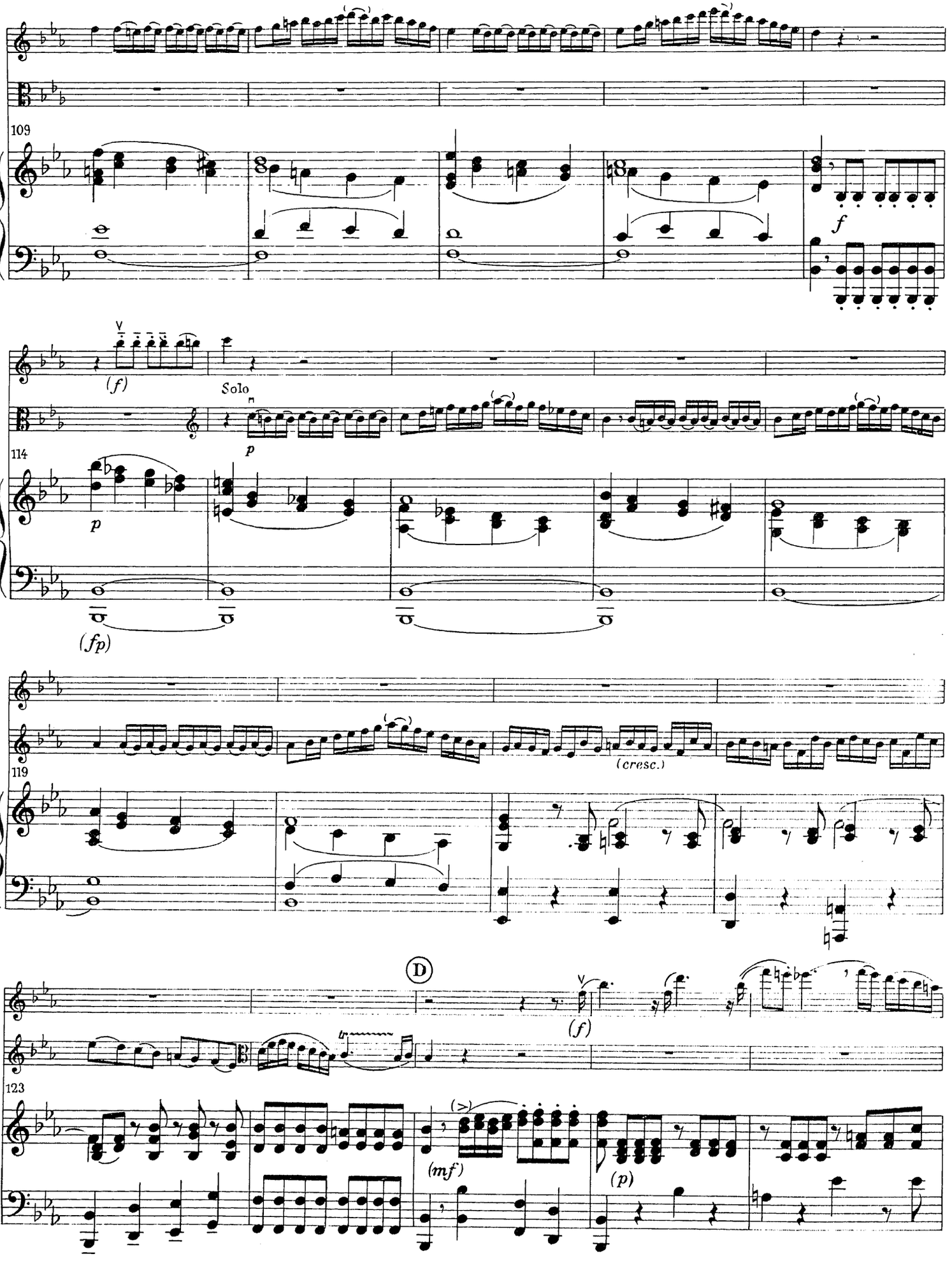
109
f
(f)
Solo
p
114
p
(fp)
119
(cresc.)
D
(f)
123
(mf)
(p)

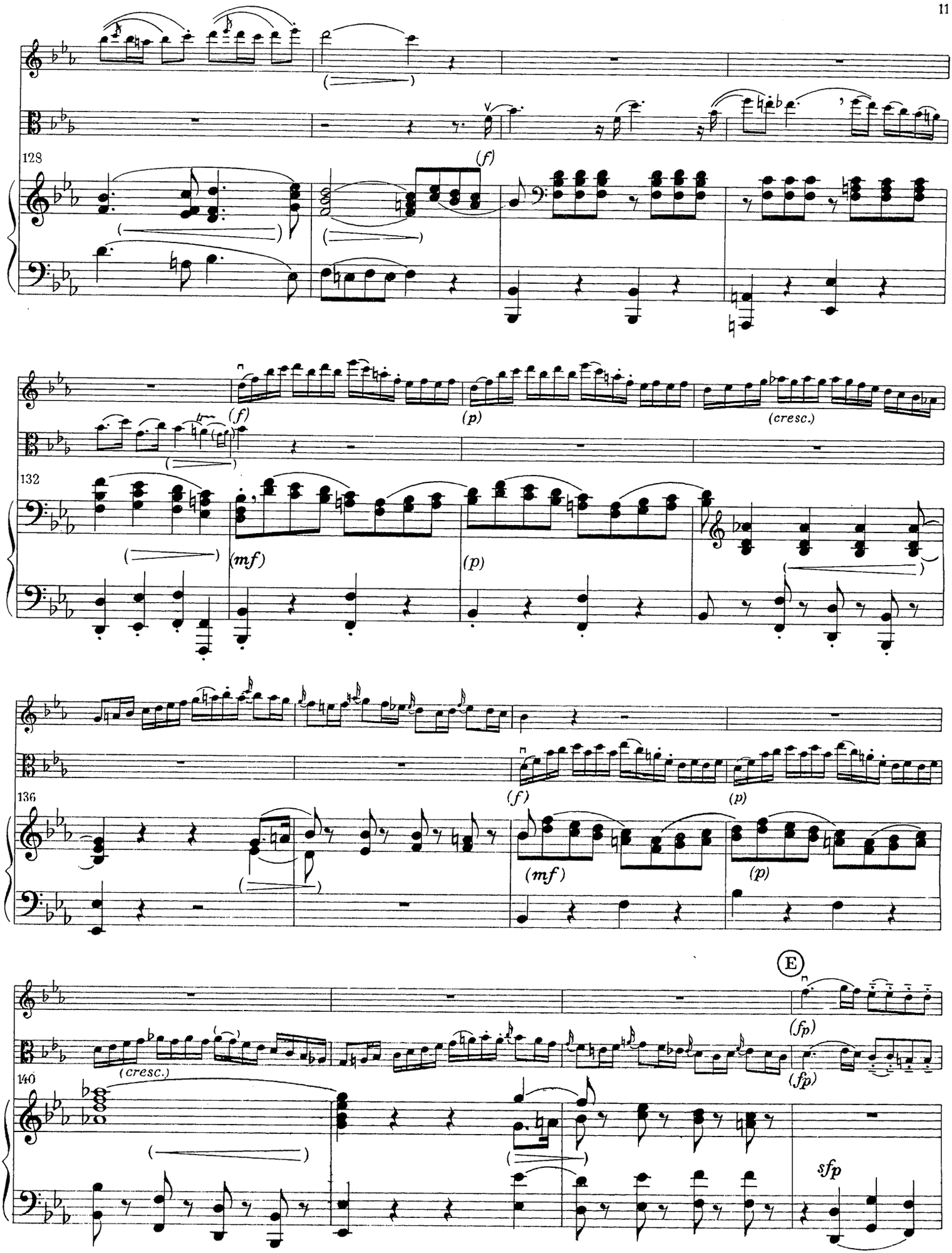
128
(f)
(f)
(p)
(cresc.)
132
(mf)
(p)
(f)
(p)
136
(mf)
(p)
E
(fp)
(fp)
(cresc.)
140
sfp

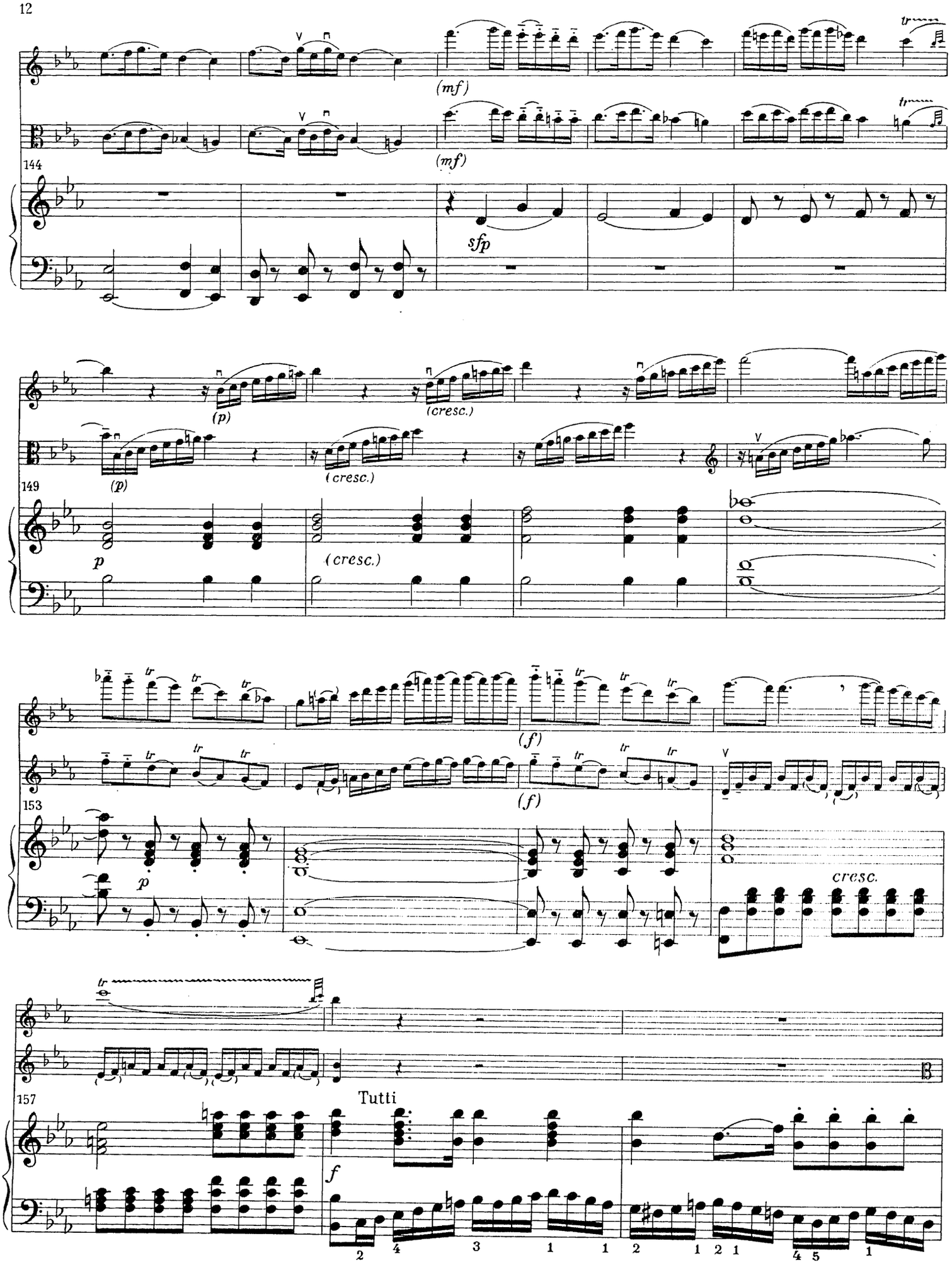
144
(mf)
(mf)
sfp
149
(p)
(p)
(cresc.)
(cresc.)
p
(cresc.)
153
(f)
(f)
p
cresc.
157
Tutti
f

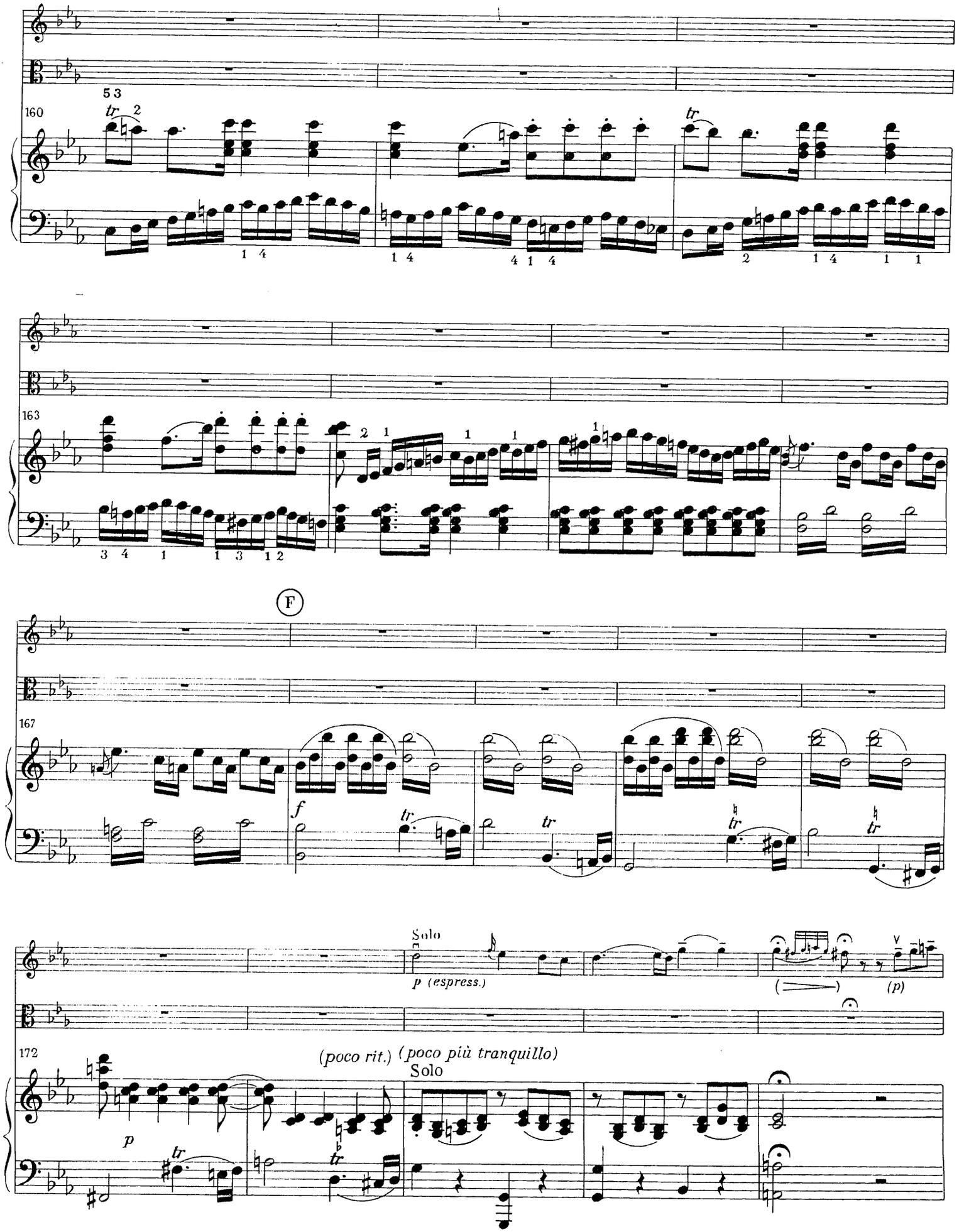
160
163
F
167
f
Solo
p (espress.)
(p)
172
(poco rit.) (poco più tranquillo)
Solo
p

a tempo I

177

a tempo I

Tutti

182

(poco rit.)

G

a tempo I

Solo

(p espress.)

187

Solo

poco più tranquillo

a tempo I

Solo

(mp)

192

(p)

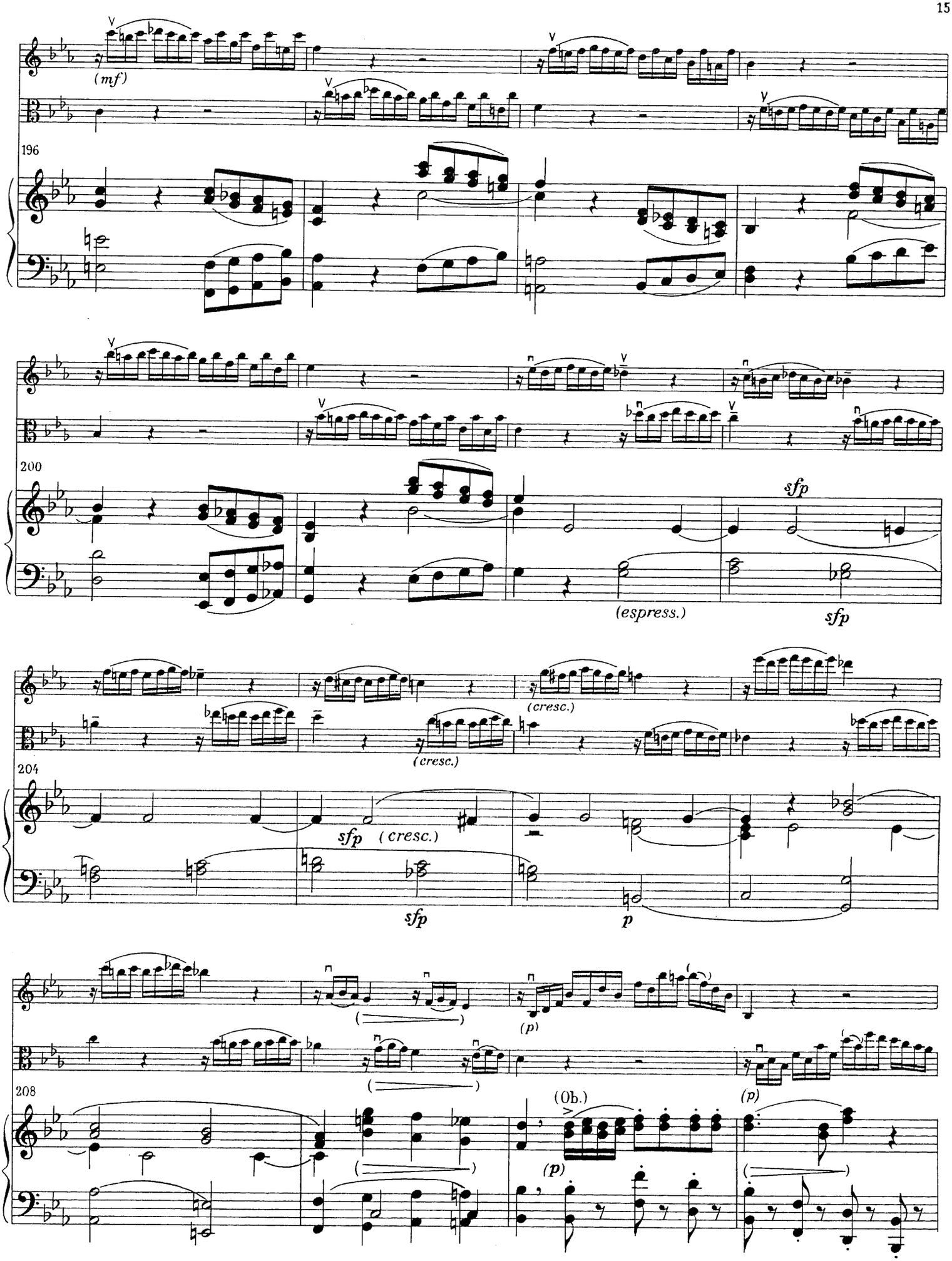
(mf)
196
200
sfp
(espress.)
sfp
(cresc.)
(cresc.)
204
sfp
(cresc.)
sfp
p
(p)
208
(Ob.)
(p)
(p)

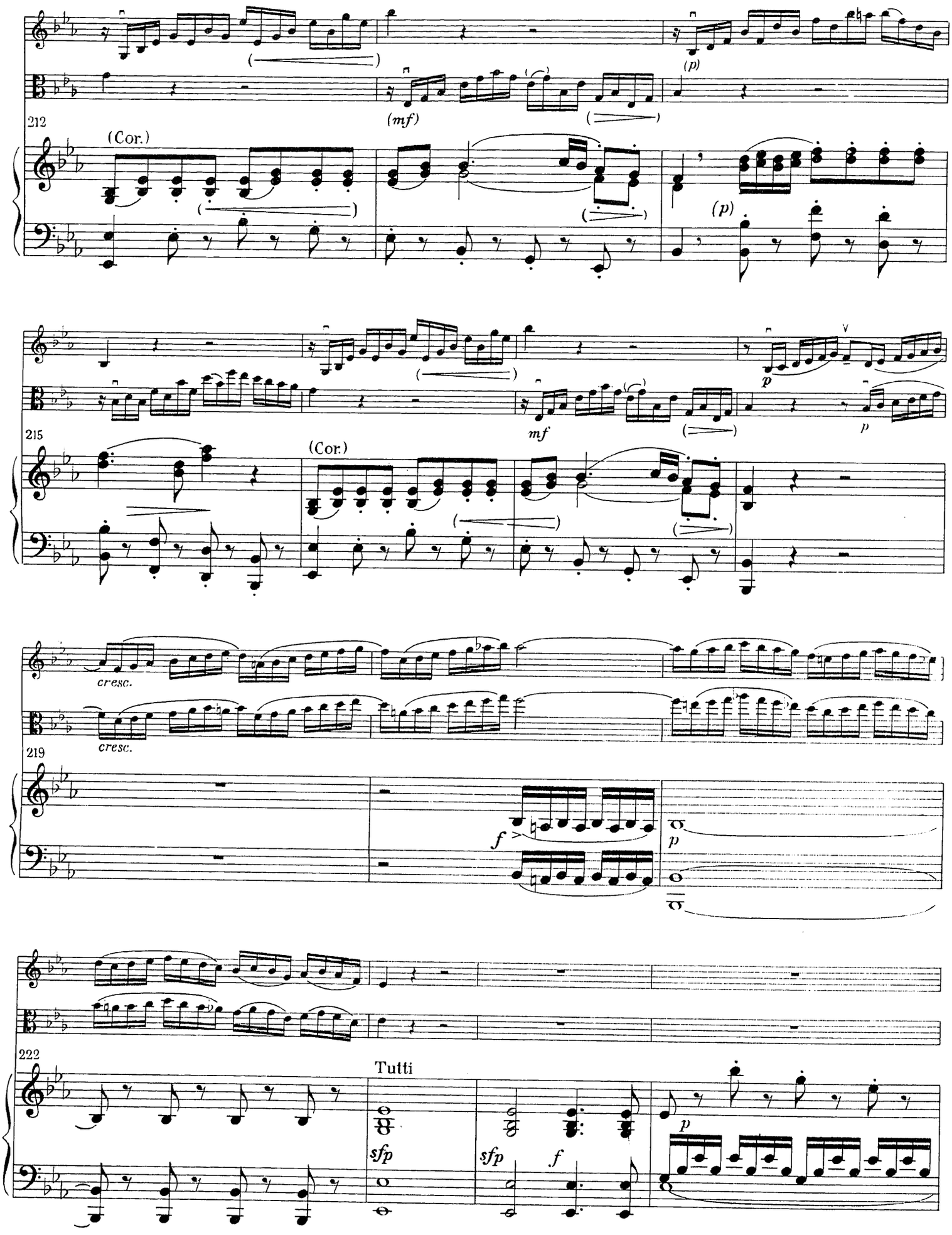
212
(Cor.)
(mf)
(p)
(p)
215
(Cor.)
mf
p
p
cresc.
cresc.
219
f
p
222
Tutti
sfp
sfp
f
p

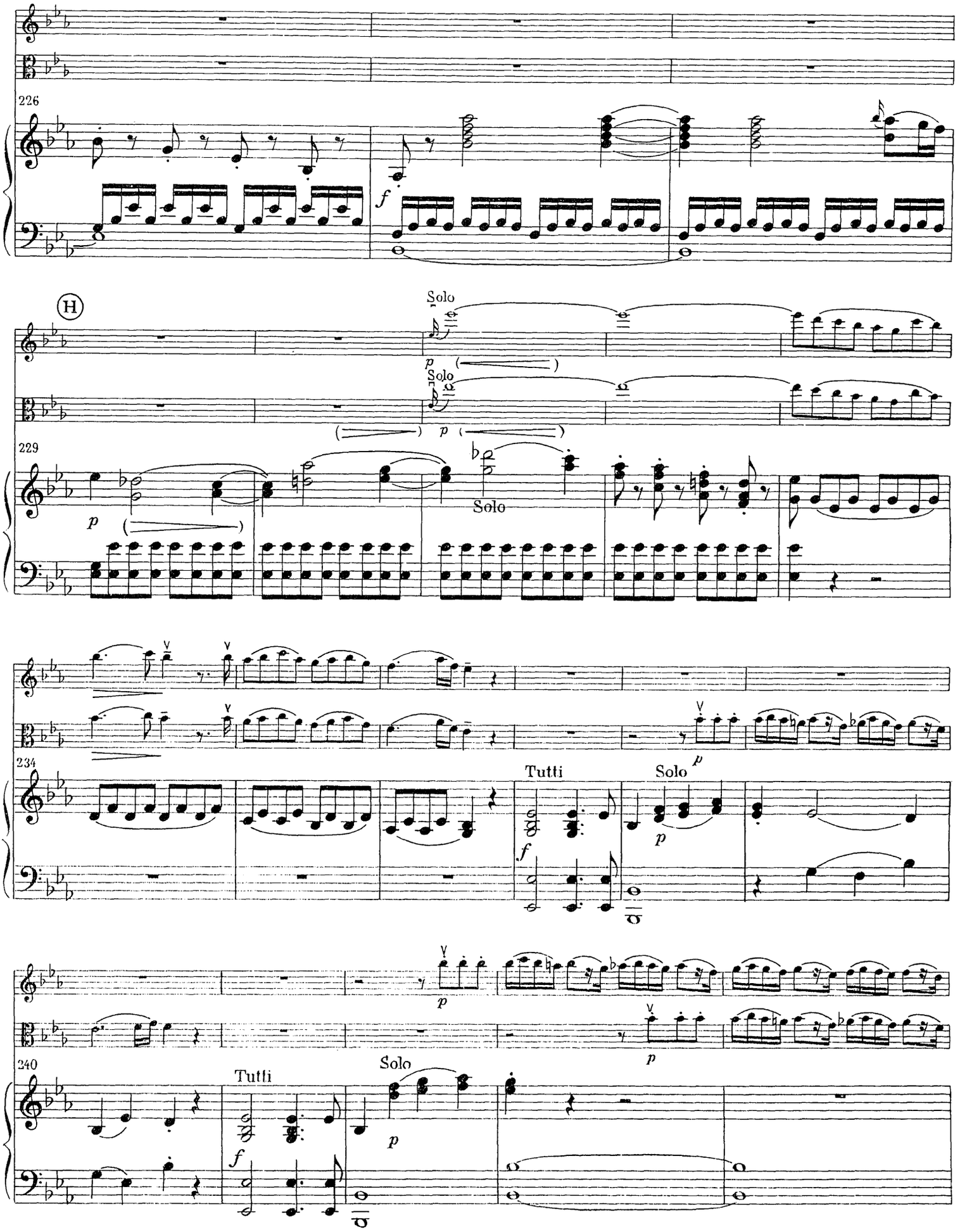
226
H
Solo
Solo
229
Solo
234
Tutti
Solo
240
Tutti
Solo

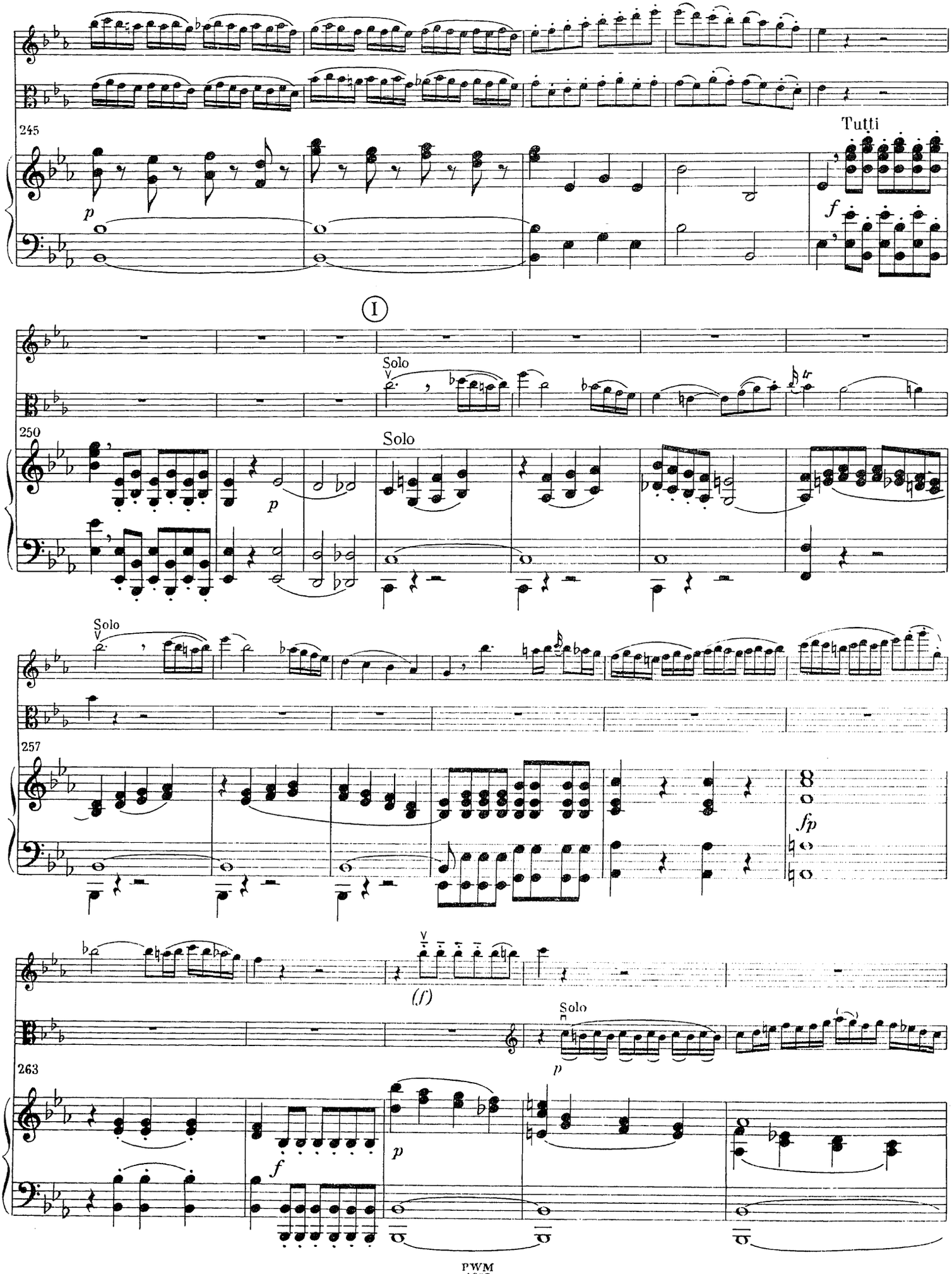
245
Tutti
I
Solo
250
Solo
Solo
257
Solo
263

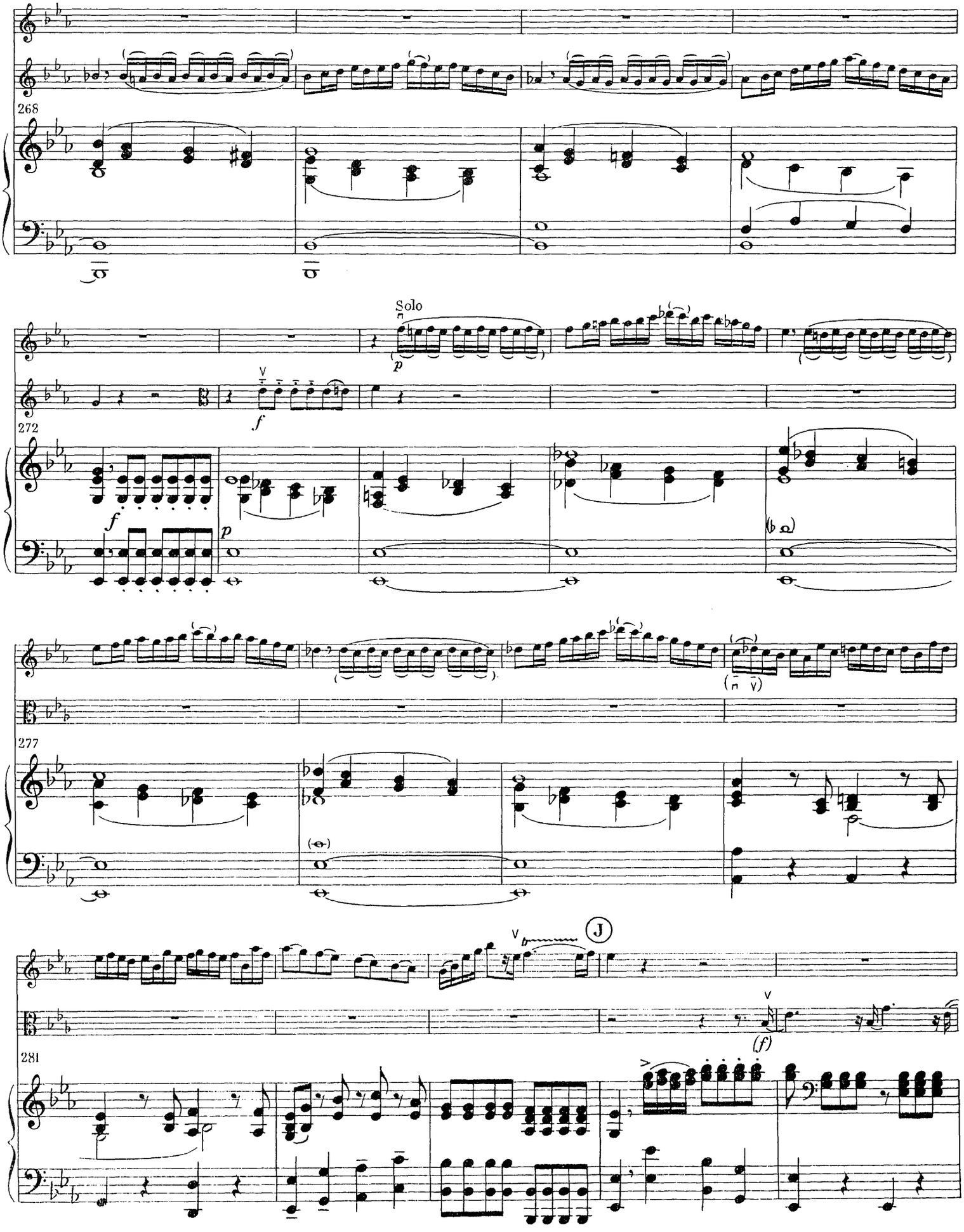
268
Solo
272
277
J
281

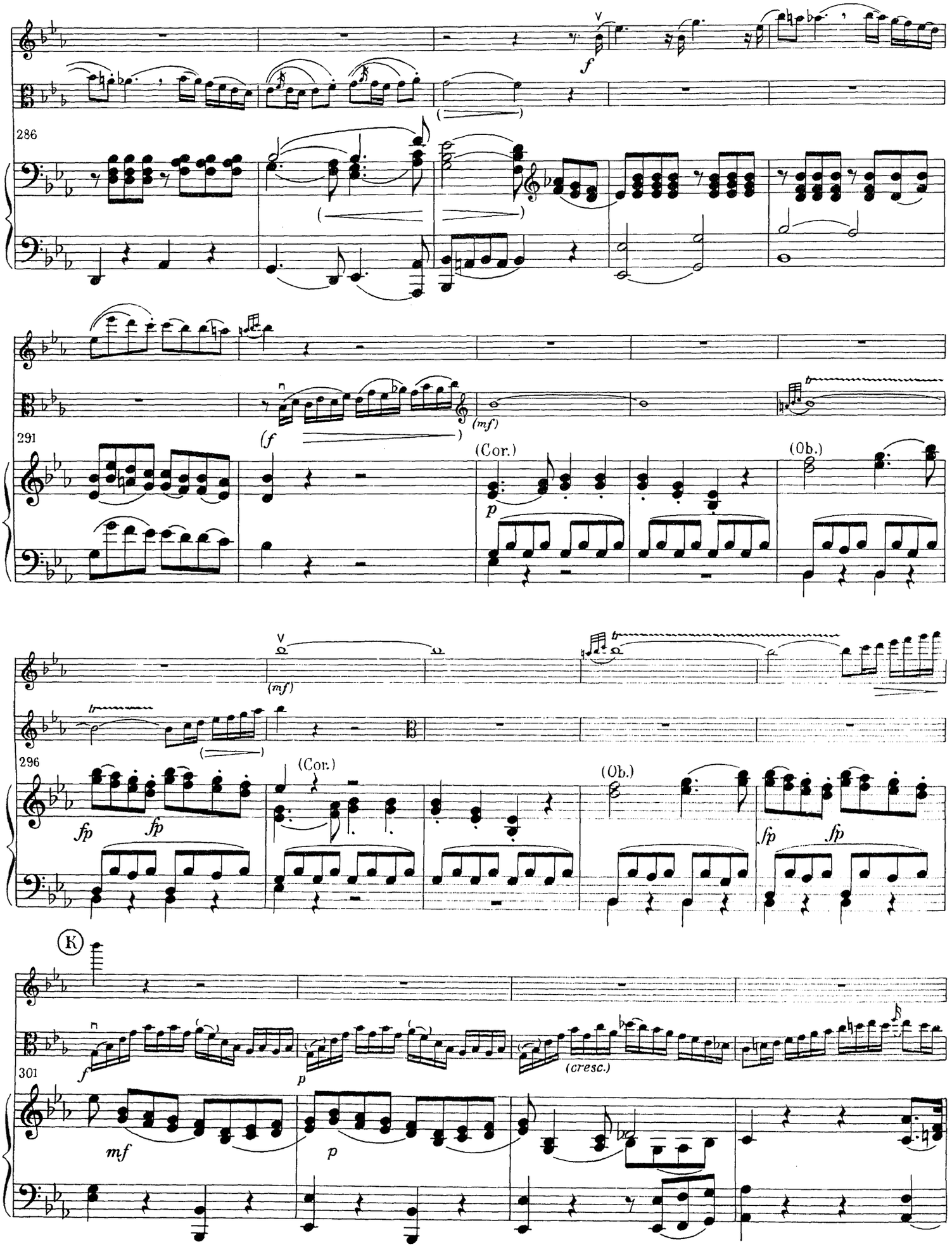
286
f
291
(mf)
(f
(Cor.)
p
(Ob.)
296
(mf)
(Cor.)
fp
fp
(Ob.)
fp
fp
K
301
f
p
(cresc.)
mf
p

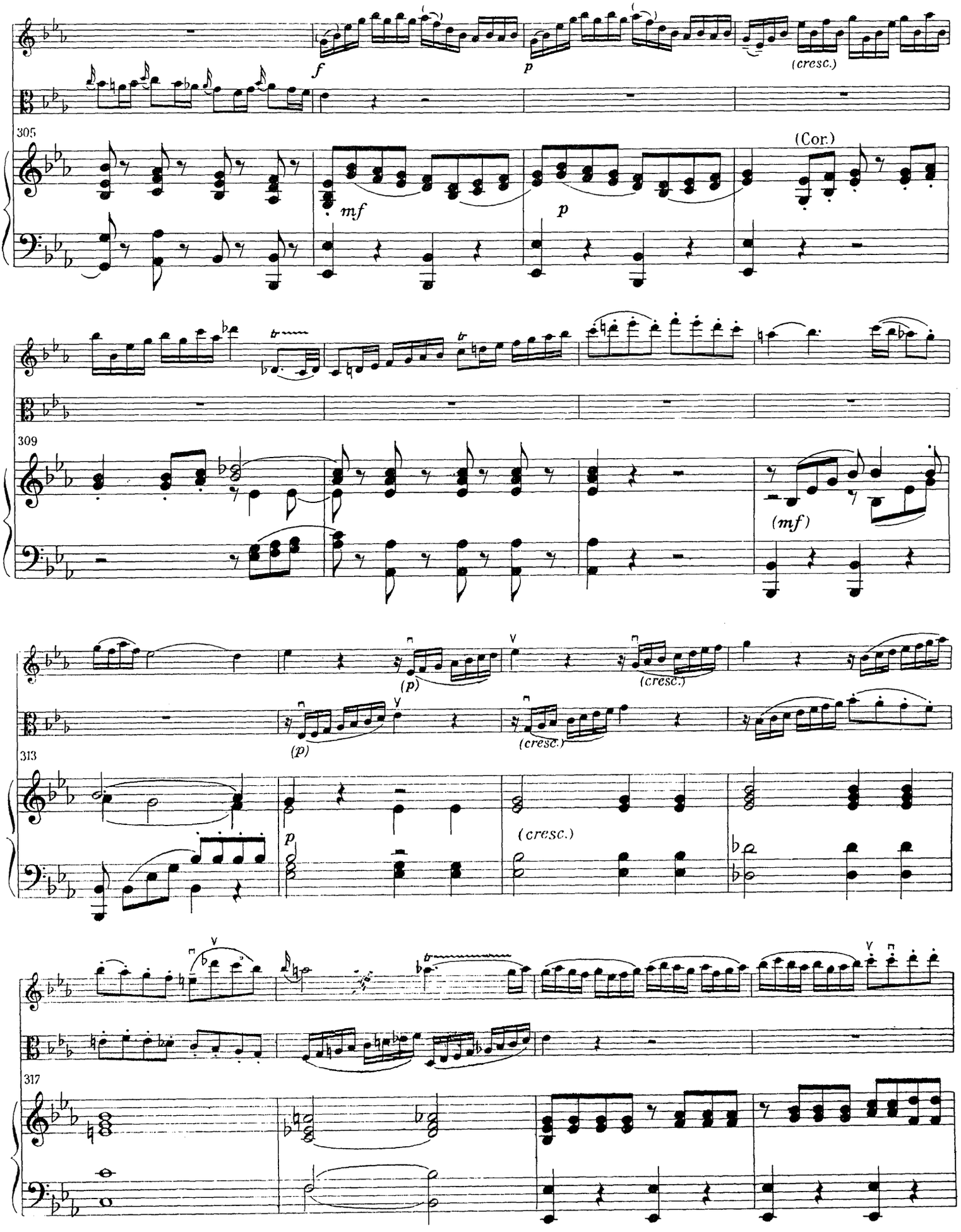
f
p
(cresc.)
305
mf
p
(Cor.)
309
(mf)
(p)
(cresc.)
313
p
(cresc.)
317

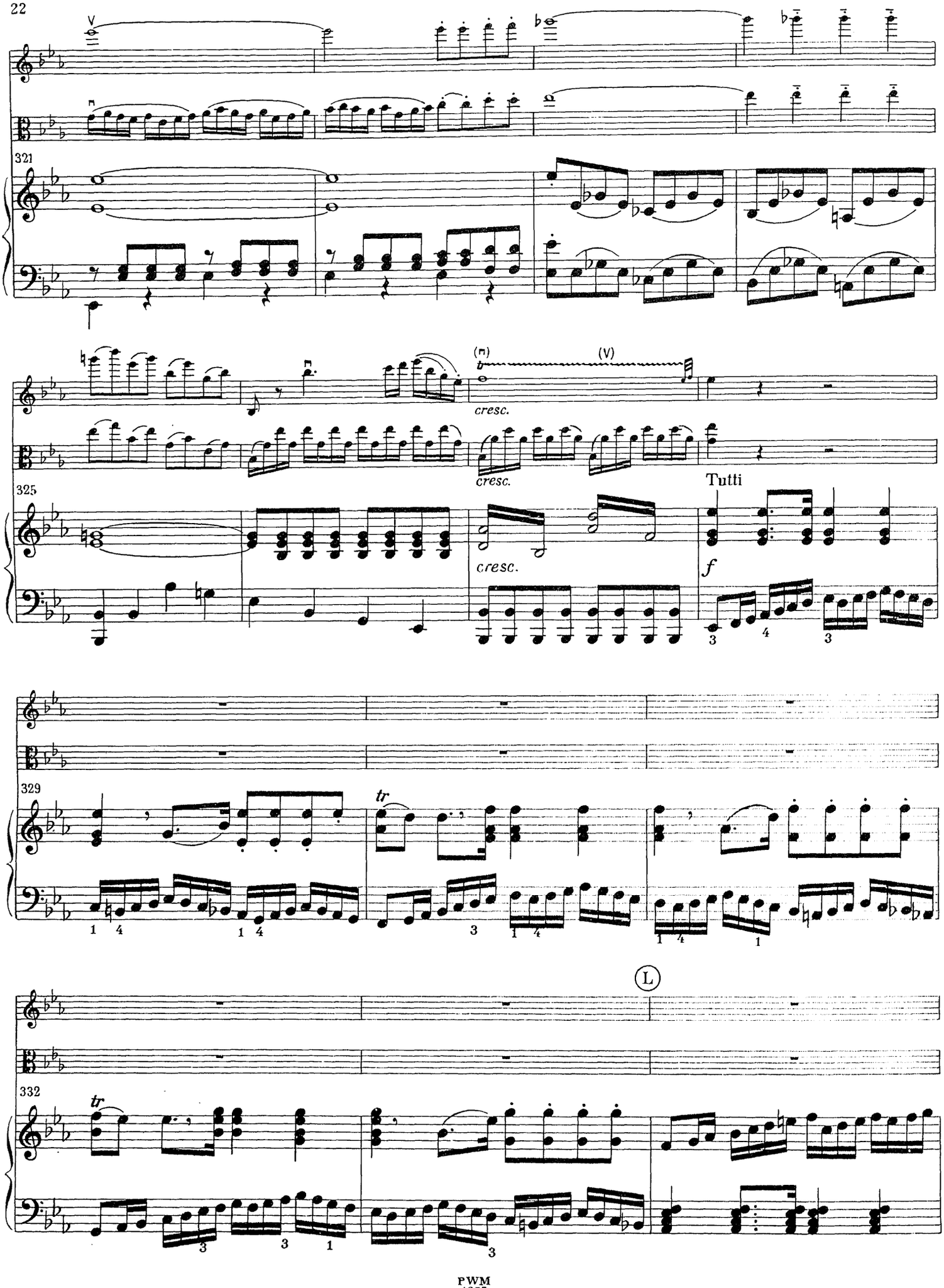
321
cresc.
cresc.
Tutti
325
cresc.
f
329
tr
L
332
tr

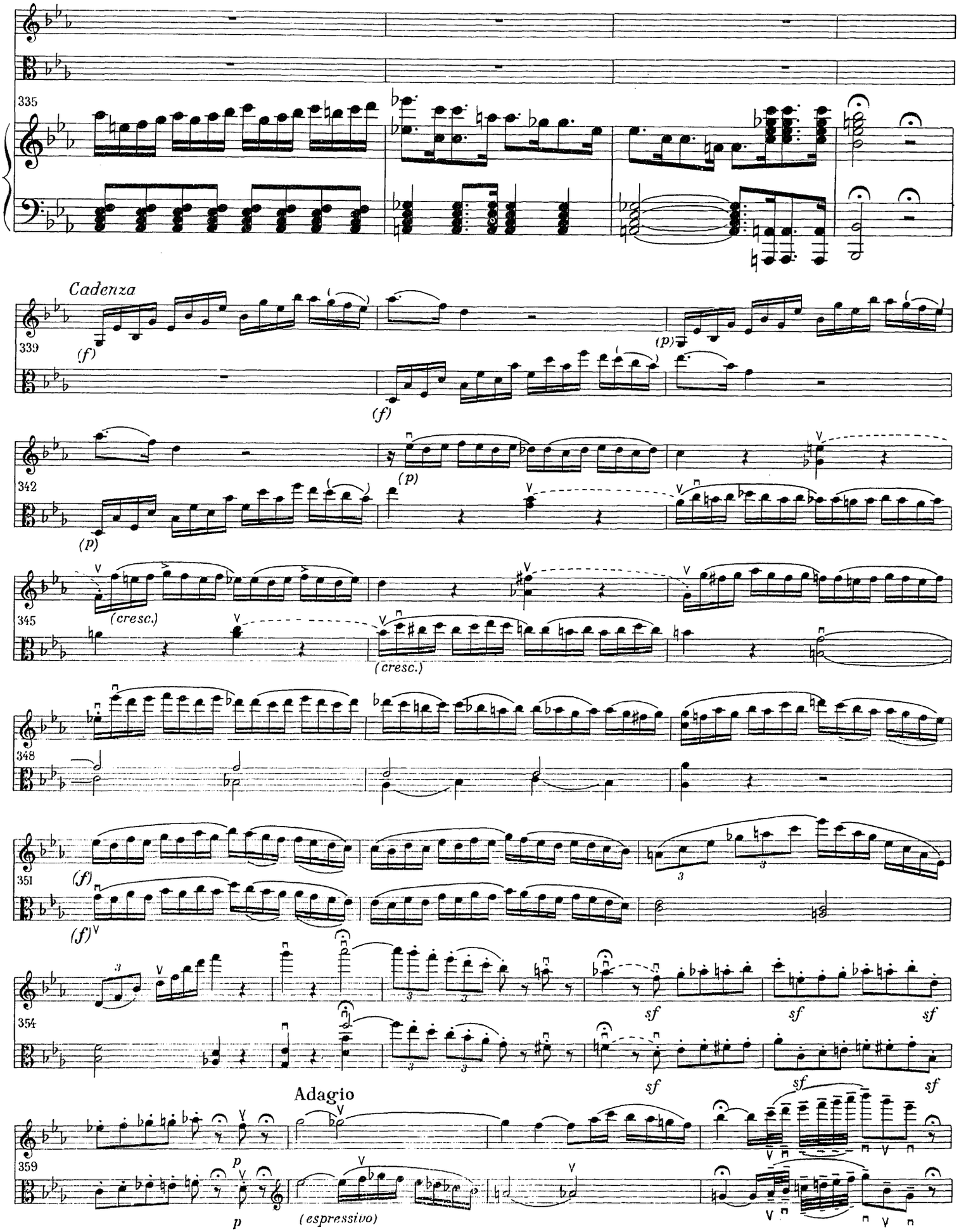
335
Cadenza
339
(f)
(p)
(f)
342
(p)
(p)
345
(cresc.)
(cresc.)
348
351
(f)
(f)
354
sf
sf
sf
sf
sf
sf
Adagio
359
p
p
(espressivo)

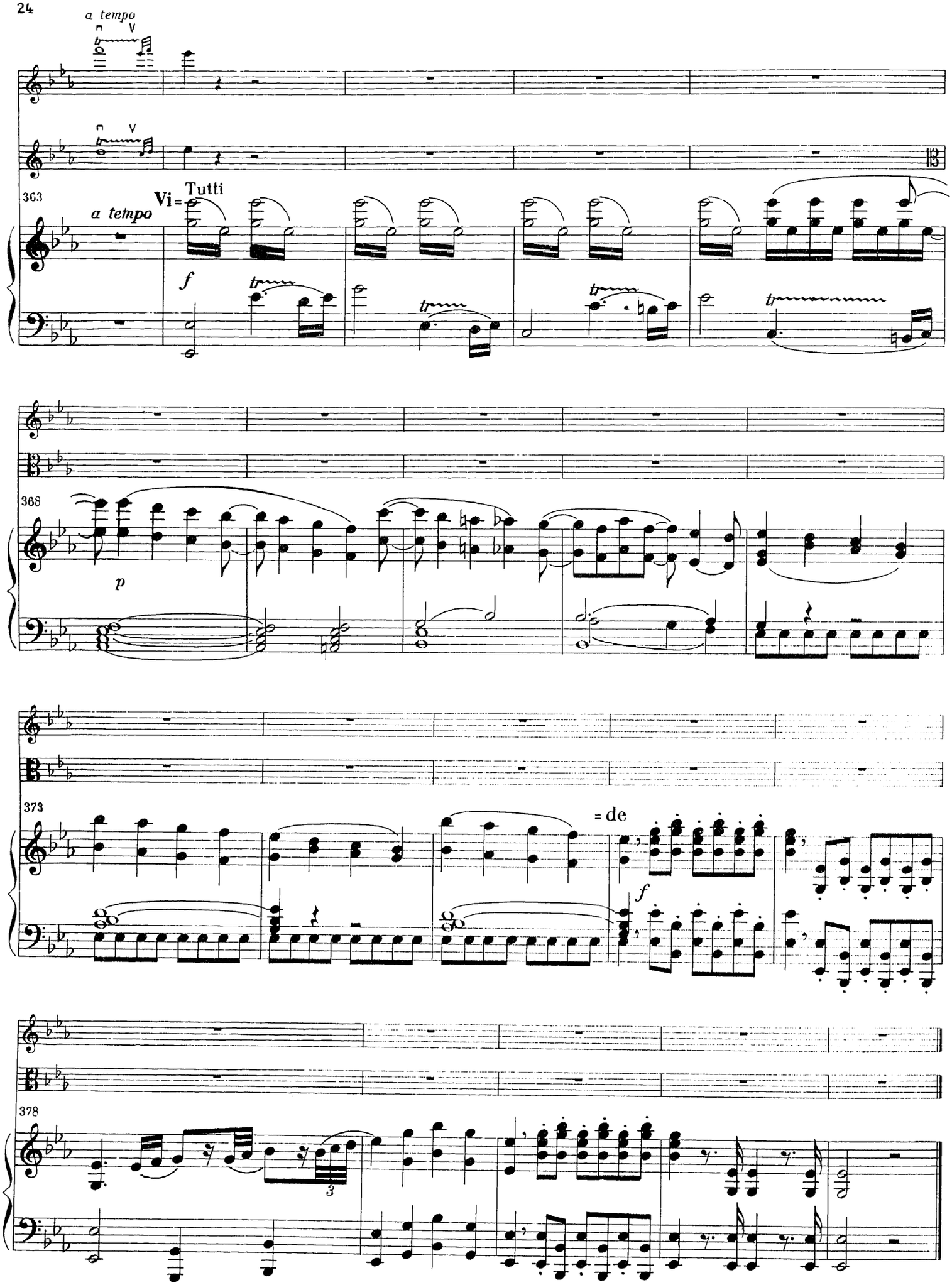
a tempo
363
a tempo
Vi=
Tutti
f
368
p
373
= de
f
378
3

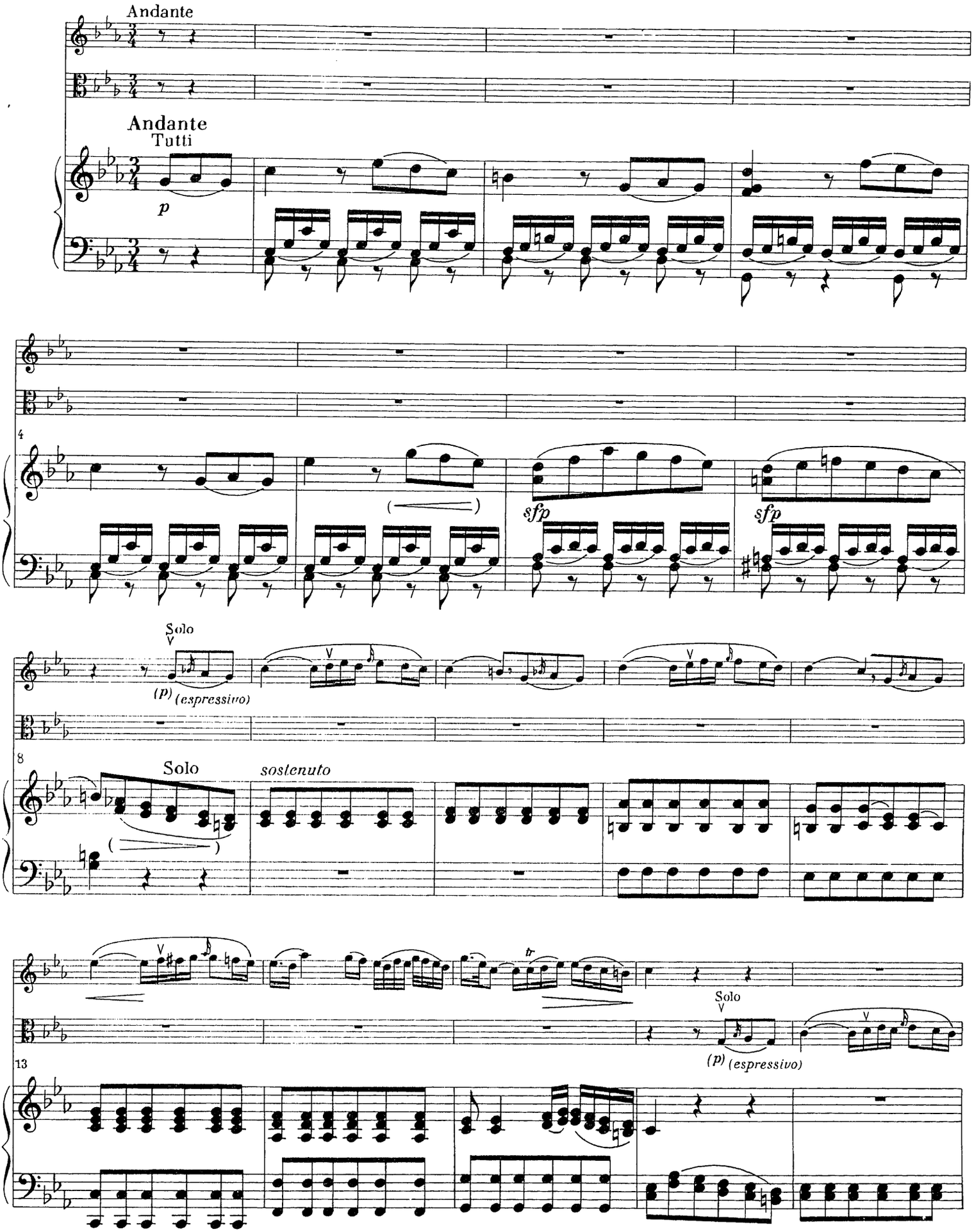
Andante
Andante
Tutti
p
4
sfp
sfp
Solo
(p) (espressivo)
8
Solo
sostenuto
tr
Solo
13
(p) (espressivo)

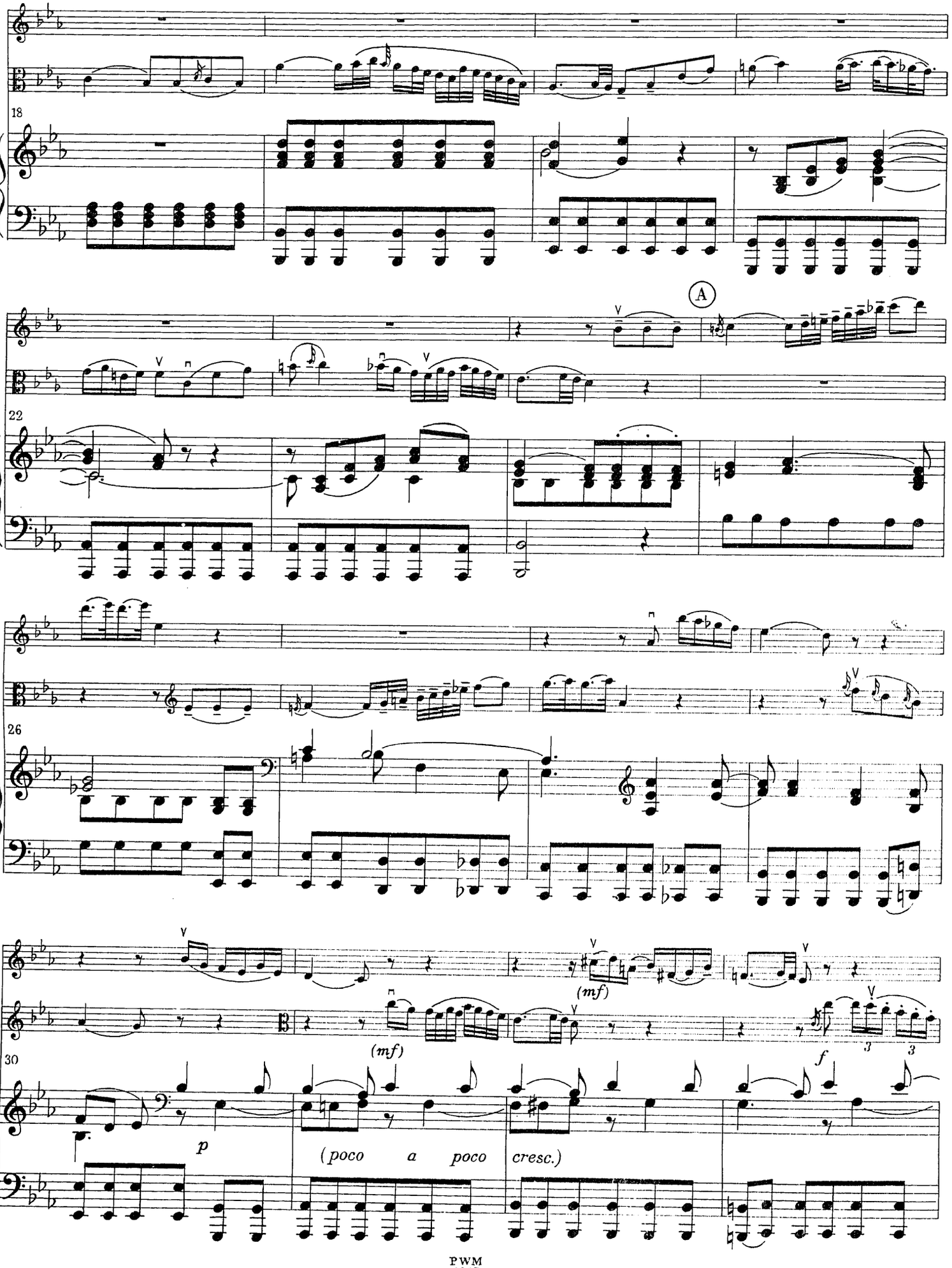
18
A
22
26
(mf)
(mf)
30
p
(poco a poco cresc.)
f

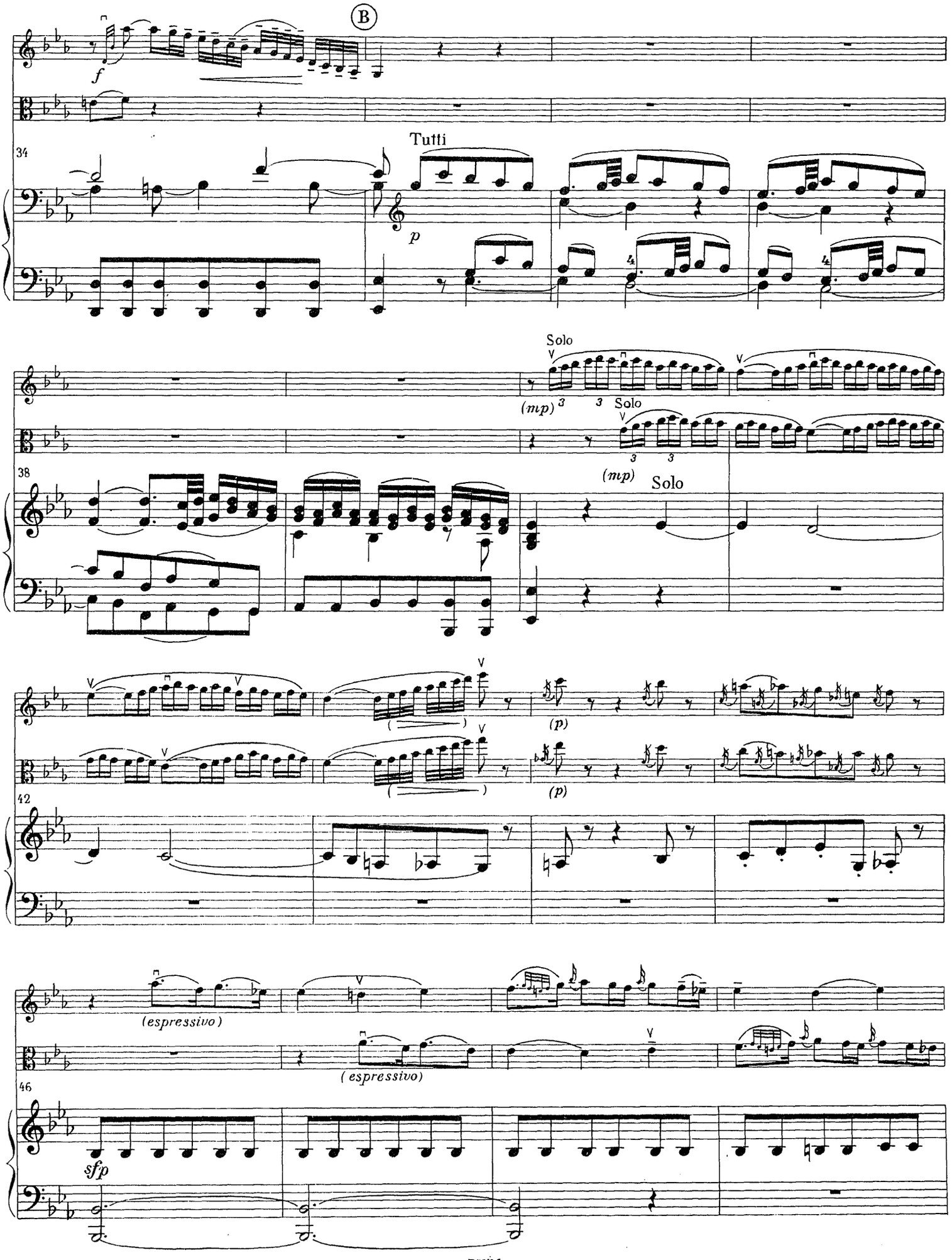
B
f
Tutti
34
p
Solo
(mp)
Solo
38
(mp)
Solo
(p)
(p)
42
(espressivo)
(espressivo)
46
sfp

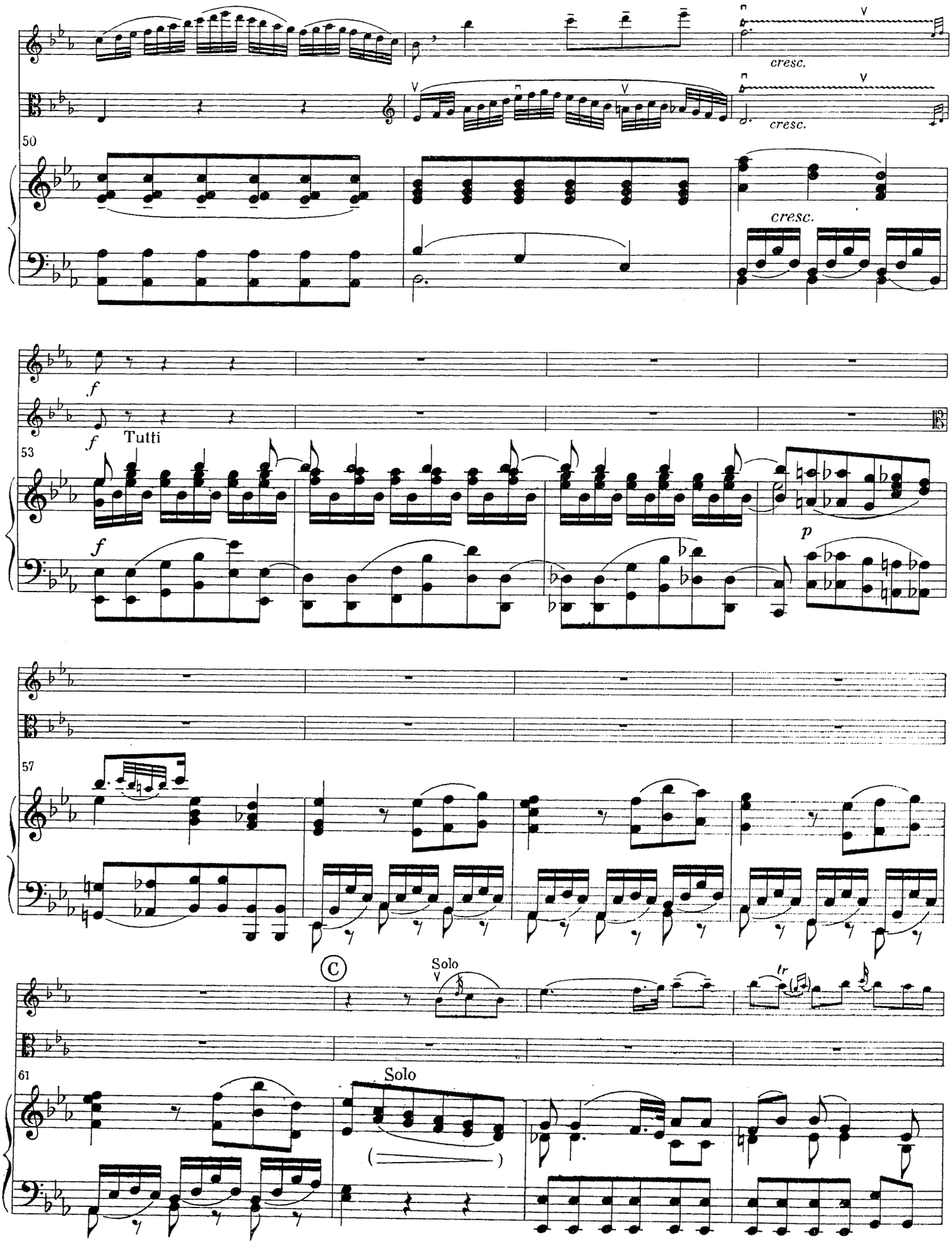
cresc.
cresc.
50
cresc.
f
f
Tutti
53
f
p
57
Solo
tr
61
Solo

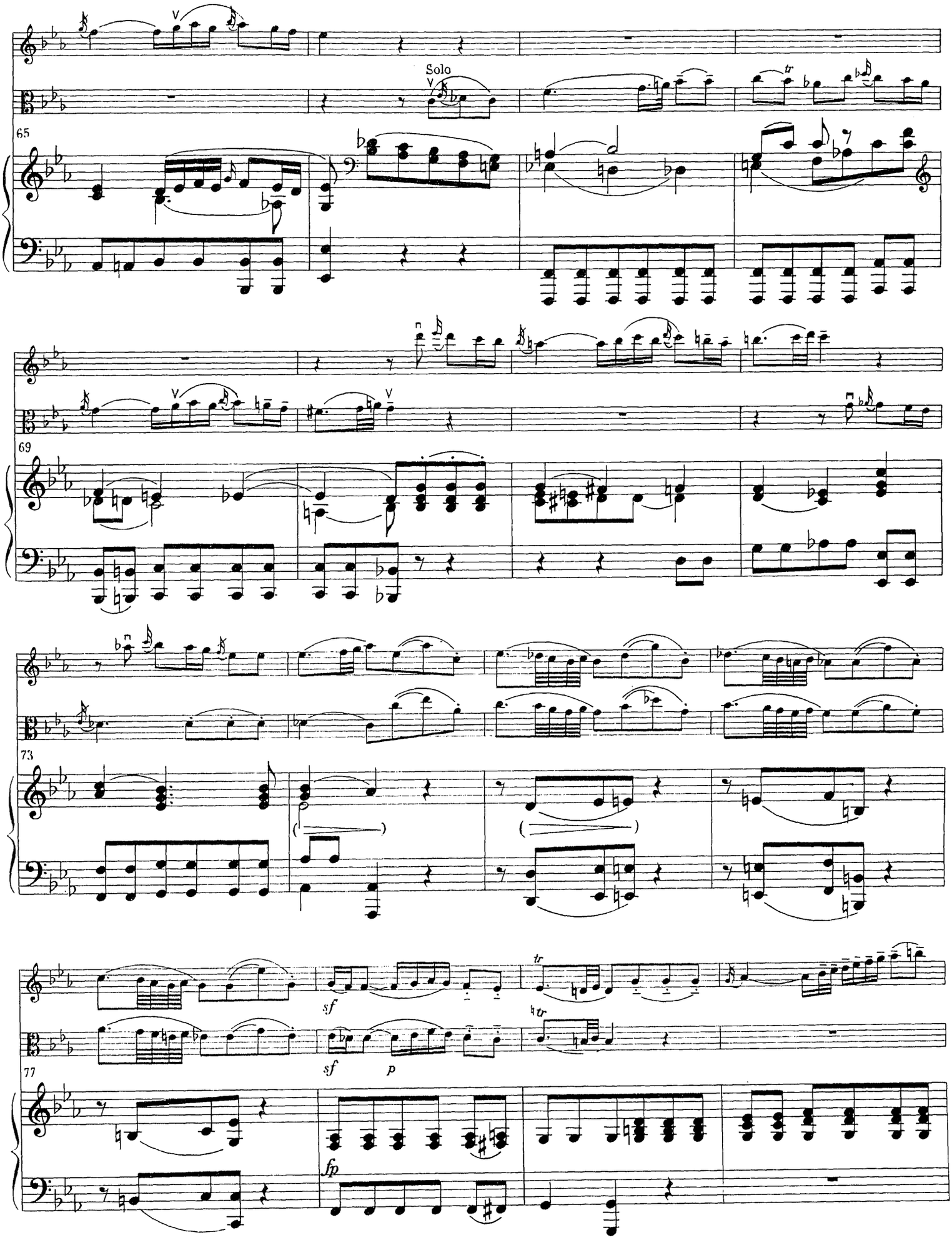
Solo
65
69
73
77
sf
sf
p
fp

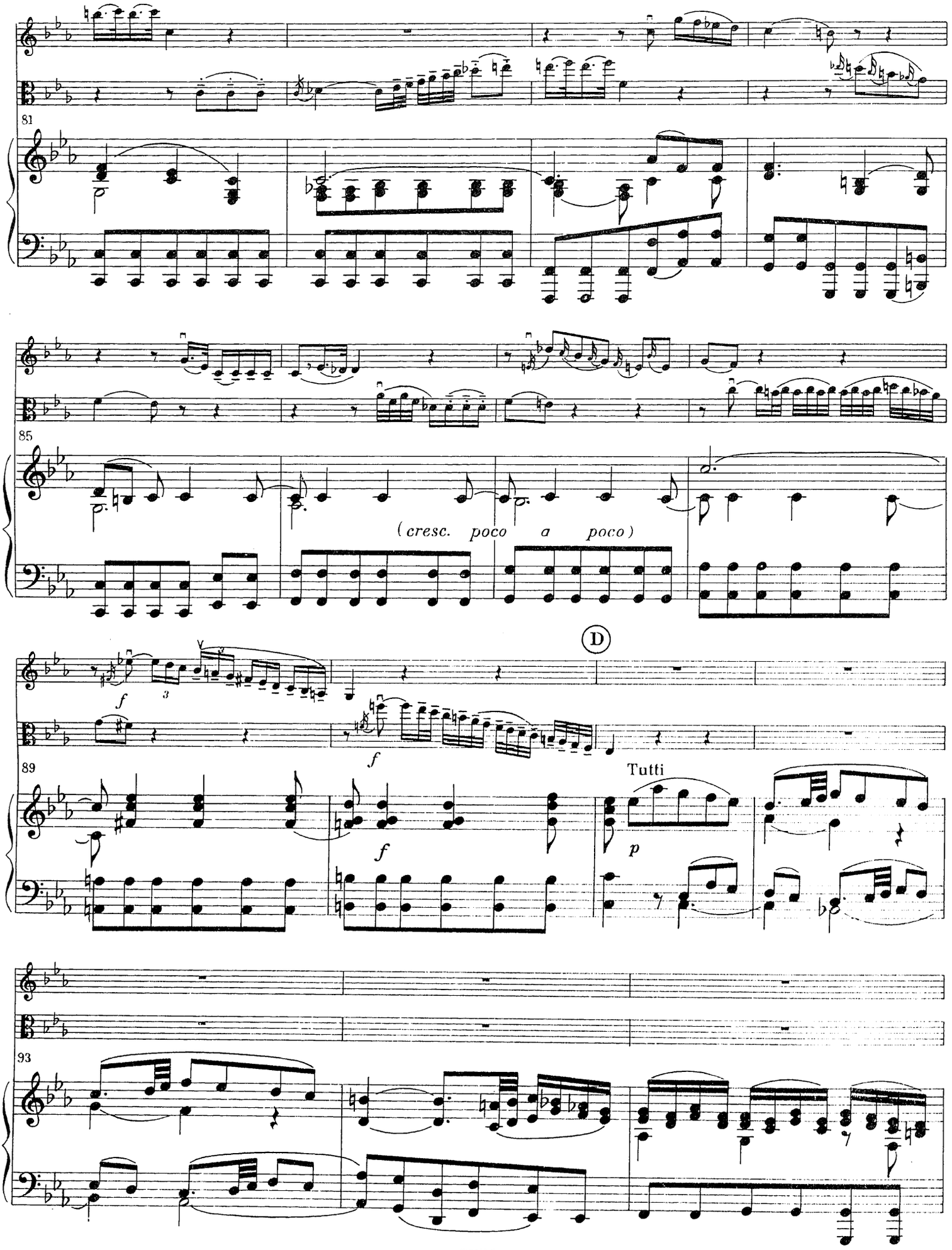
81
85
(cresc. poco a poco)
D
89
Tutti
93

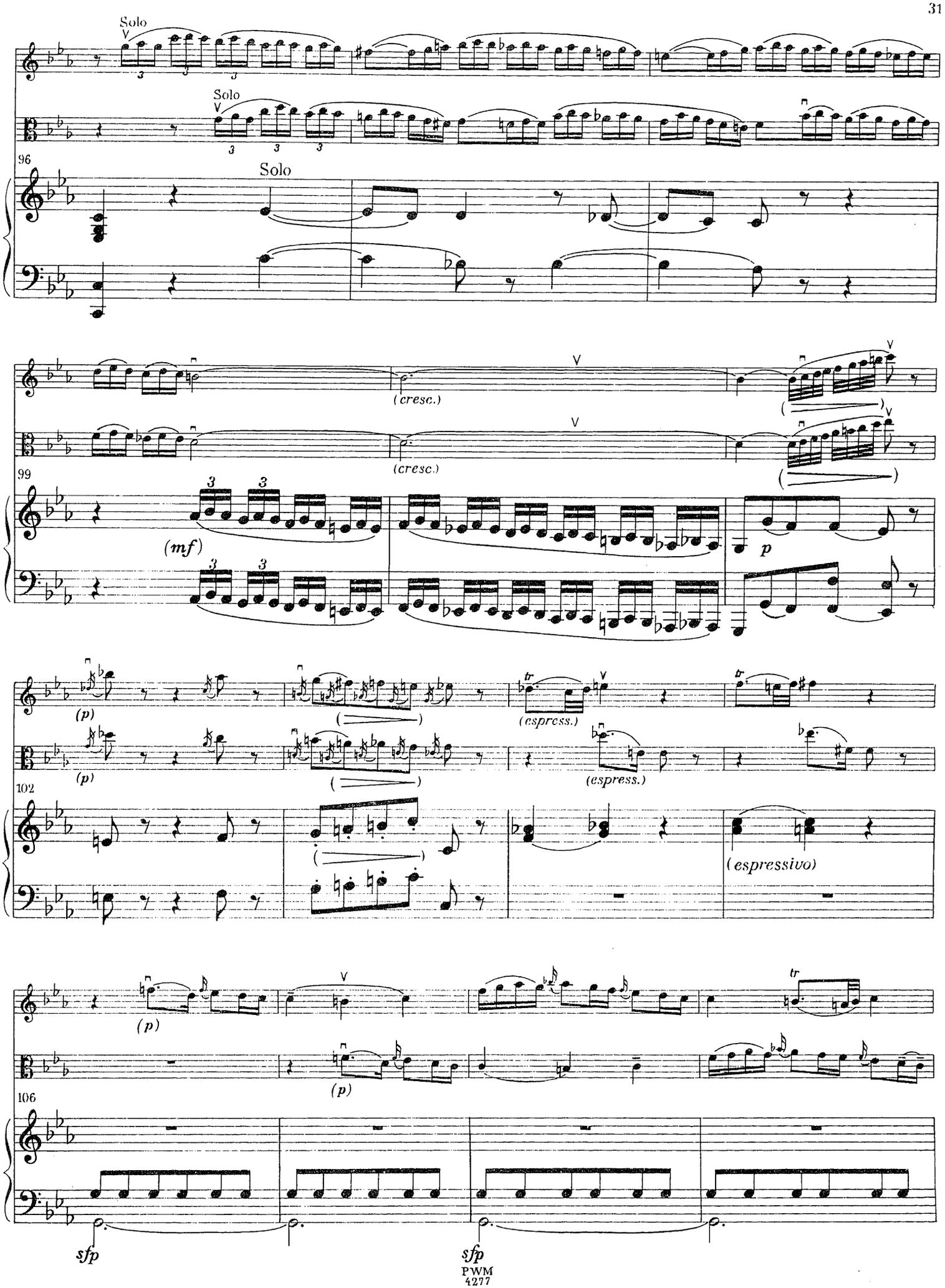
Solo
Solo
96
Solo
(cresc.)
(cresc.)
99
(mf)
p
(p)
(espress.)
(p)
(espress.)
102
(espressivo)
(p)
(p)
106
sfp
sfp

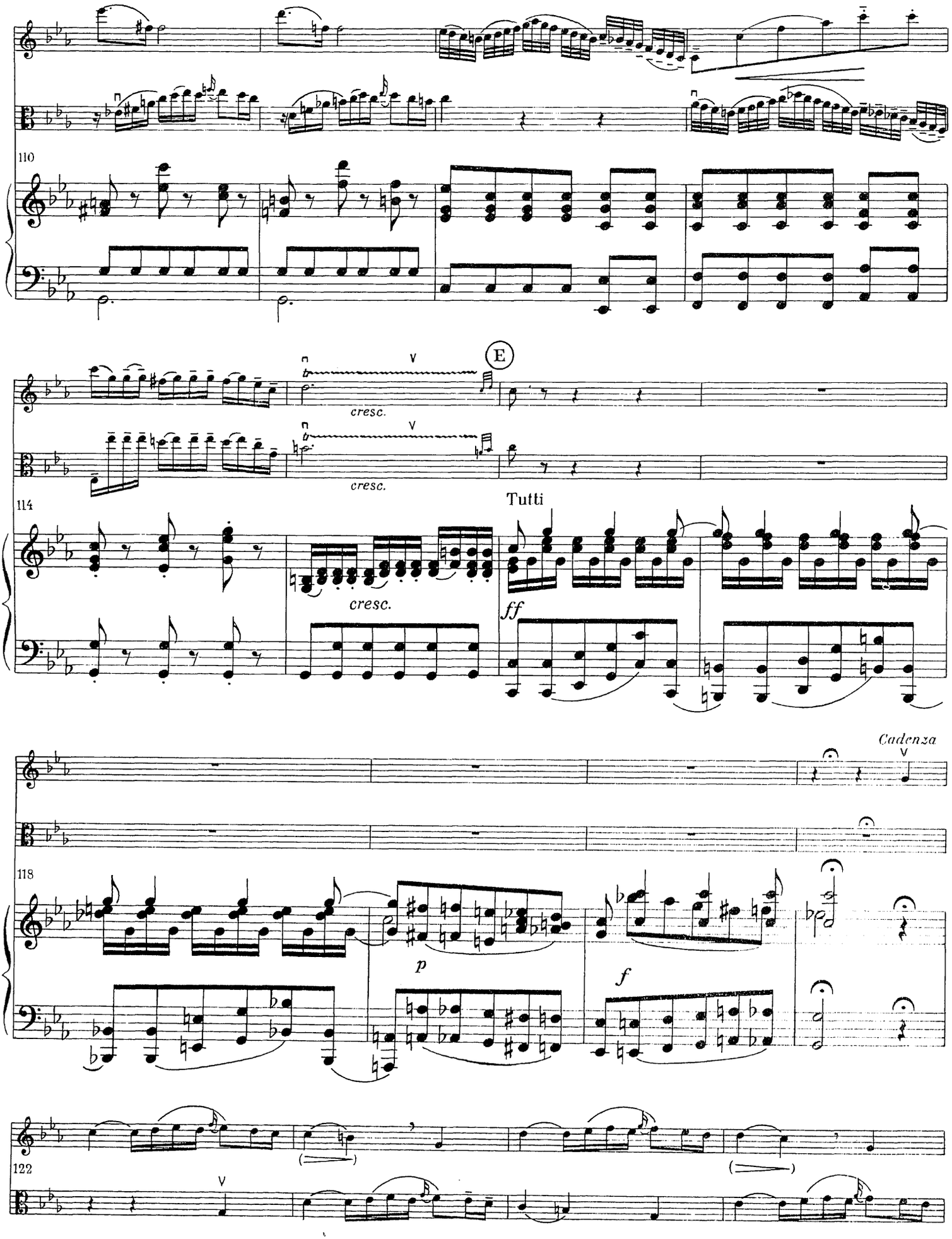
110
E
cresc.
cresc.
114
Tutti
cresc.
ff
Cadenza
118
p
f
122

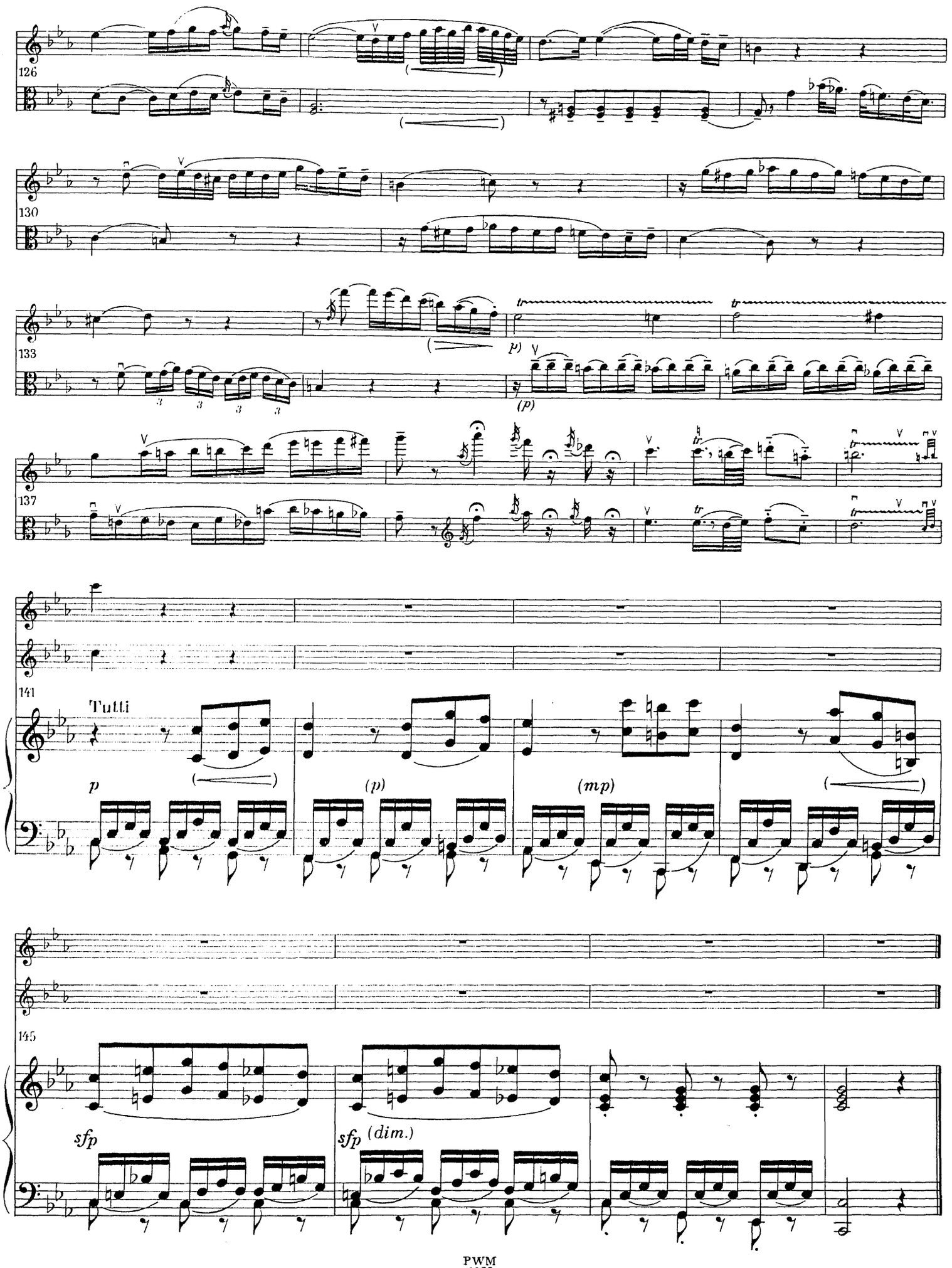
126
130
133
(p)
137
141
Tutti
p
(p)
(mp)
145
sfp
sfp (dim.)

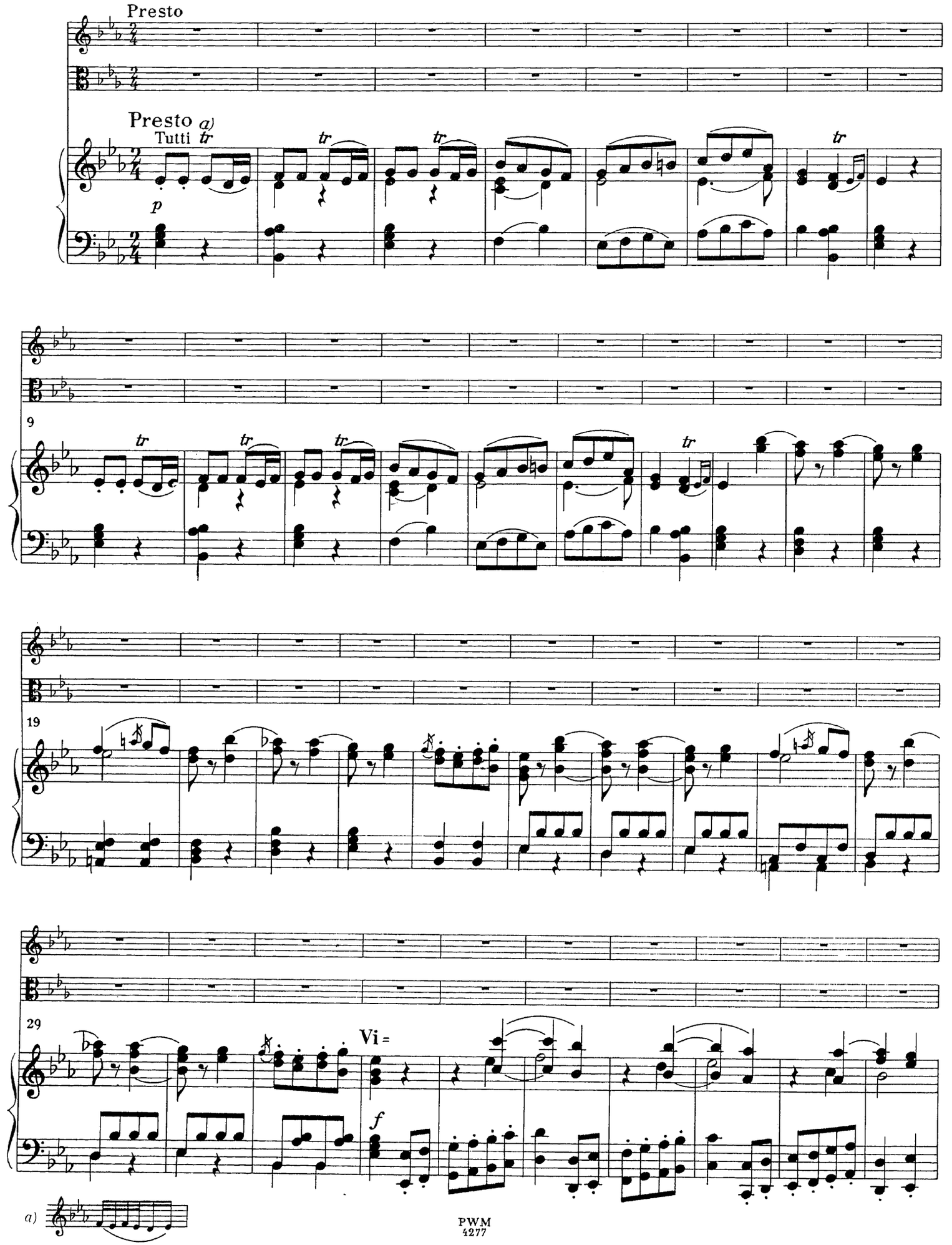
Presto
Presto a)
Tutti
p
9
19
29
Vi =
f
a)

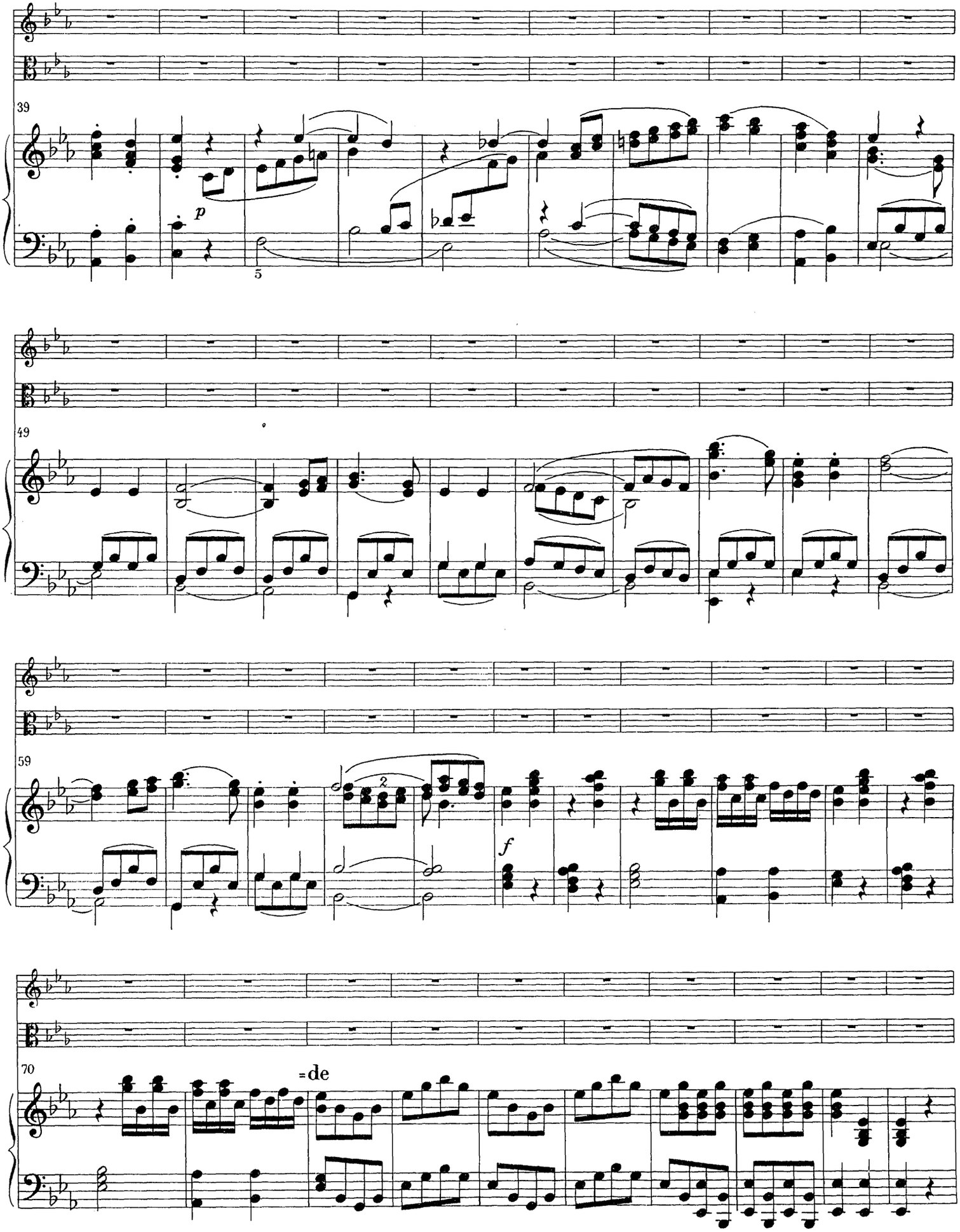
39
p
5
49
59
2
f
70
=de

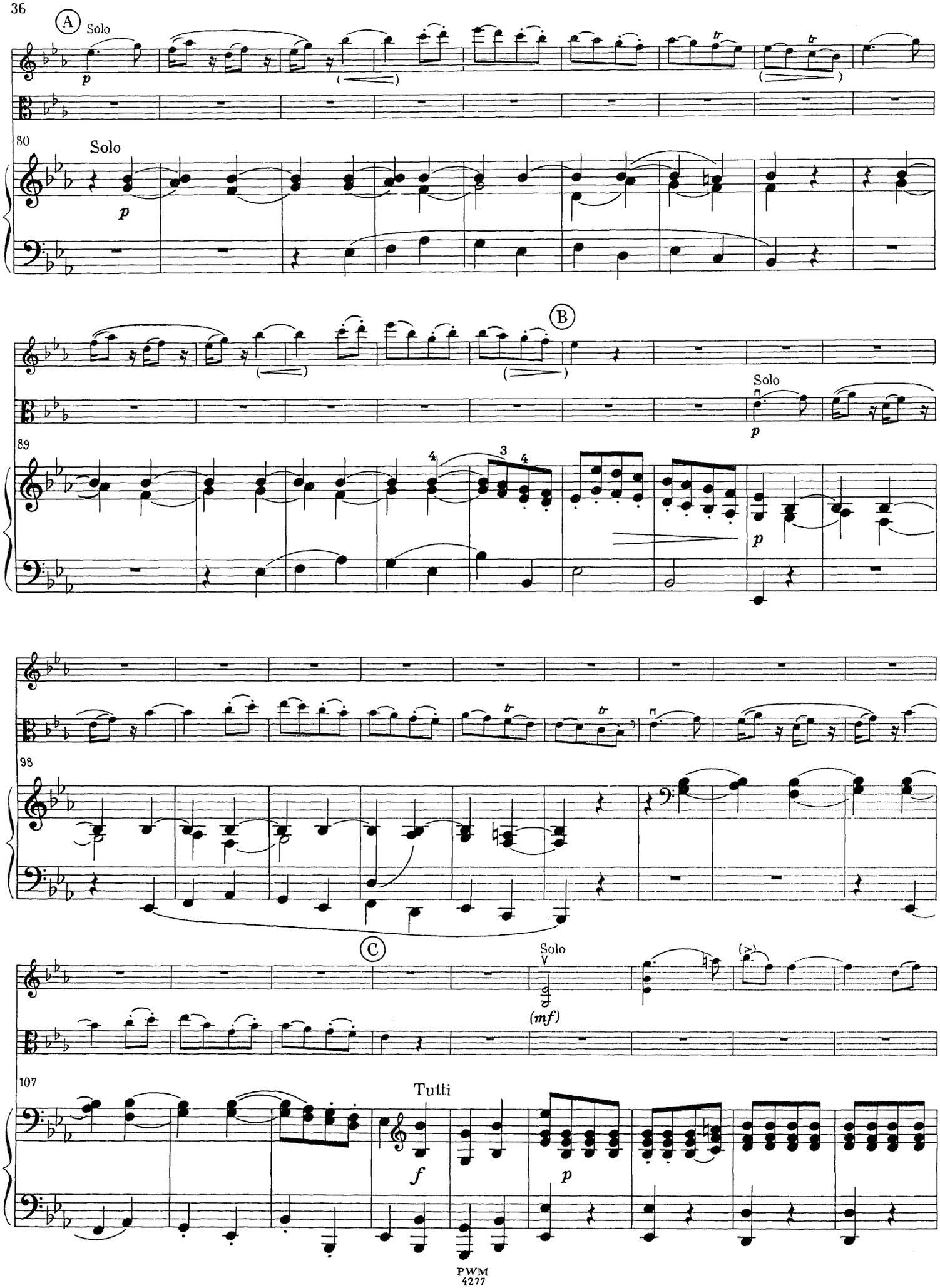
A
Solo
p
80
Solo
p
B
Solo
p
89
4
3
4
p
98
C
Solo
(mf)
107
Tutti
f
p

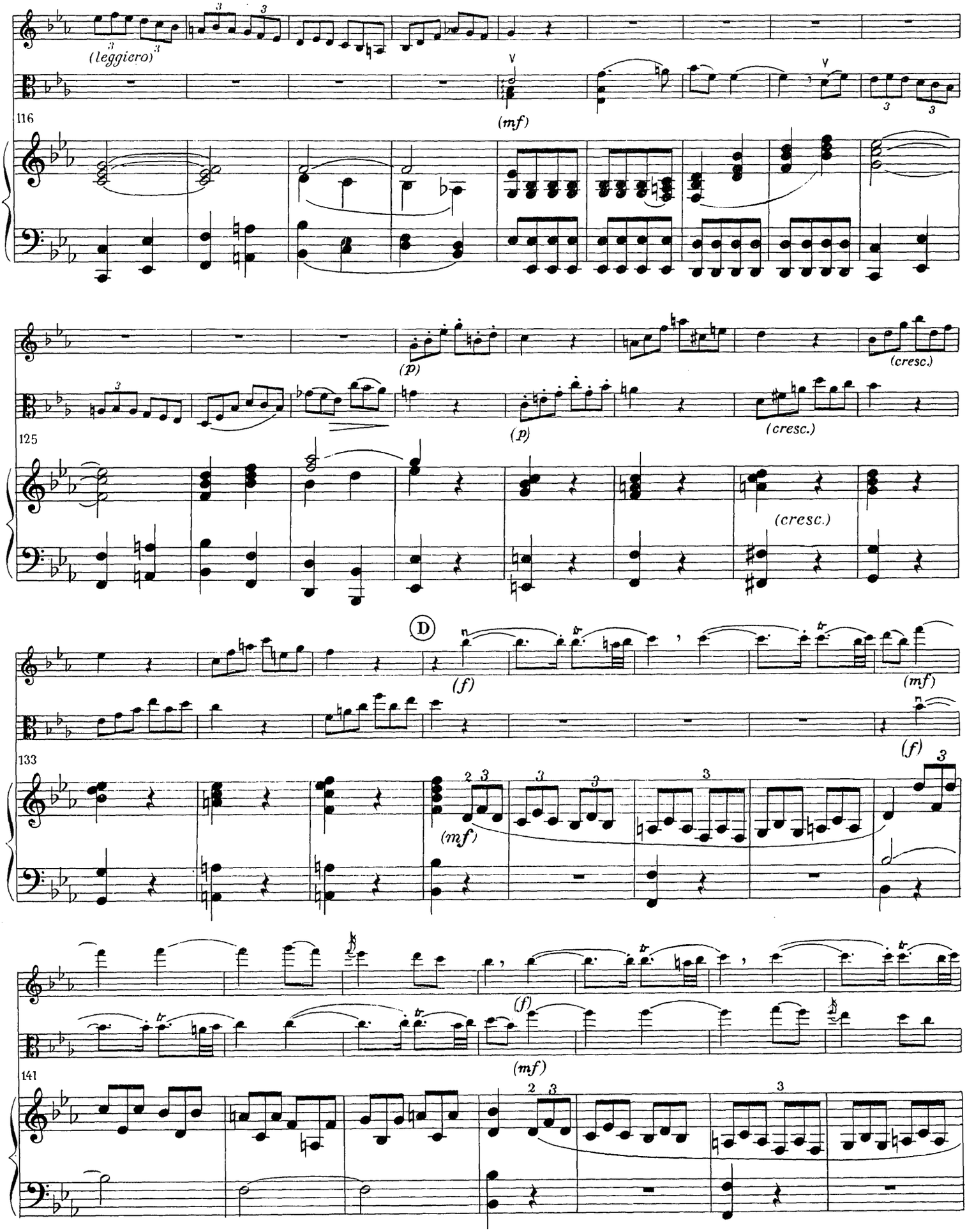
(leggiero)
(mf)
116
(p)
(cresc.)
(p)
(cresc.)
125
(cresc.)
D
(f)
(mf)
133
(mf)
(f)
(f)
(mf)
141

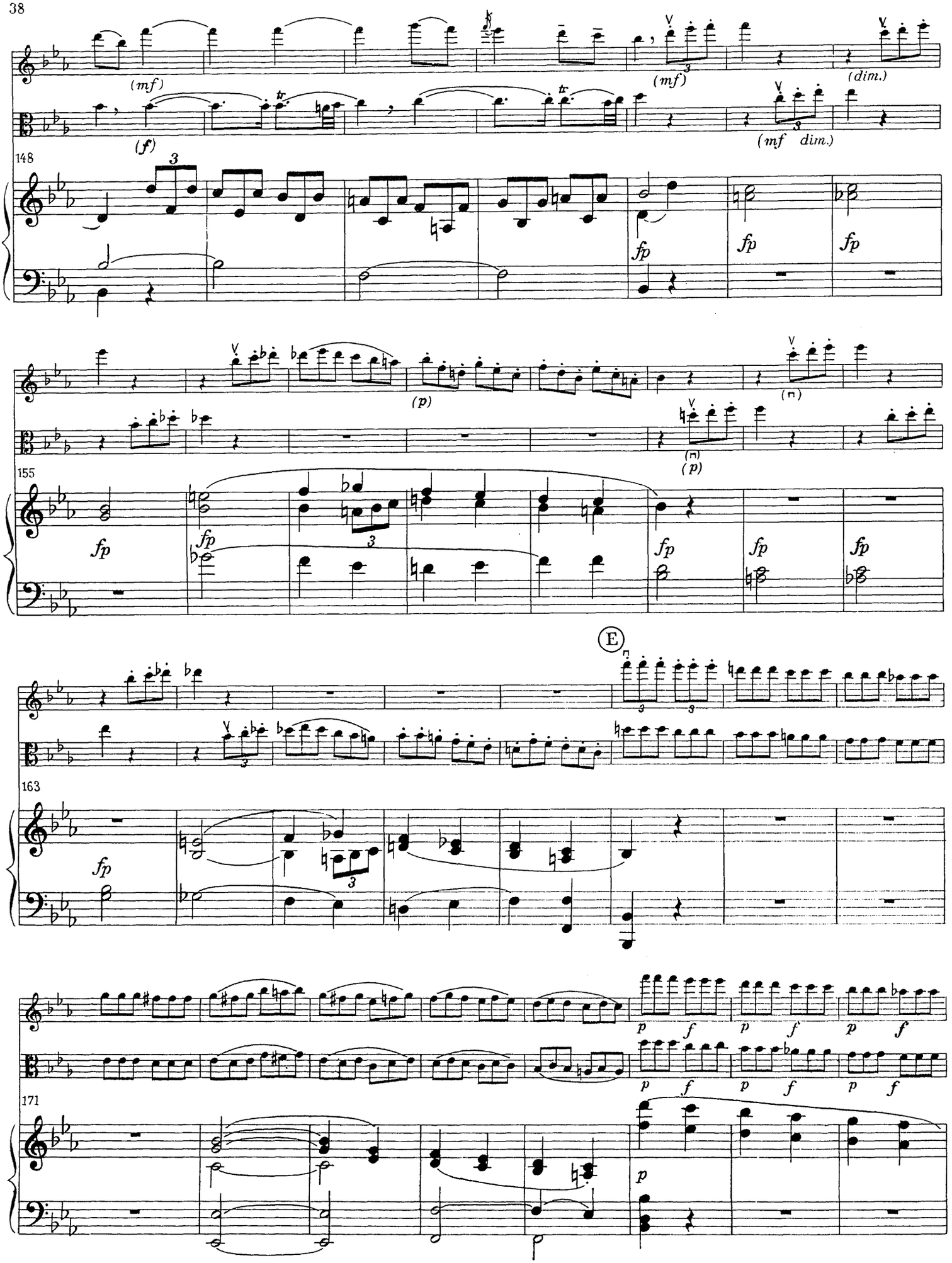
(mf)
(f)
(mf)
(dim.)
(mf dim.)
148
fp
fp
fp
(p)
(n)
(p)
155
fp
fp
fp
fp
fp
E
163
fp
p
f
171
p

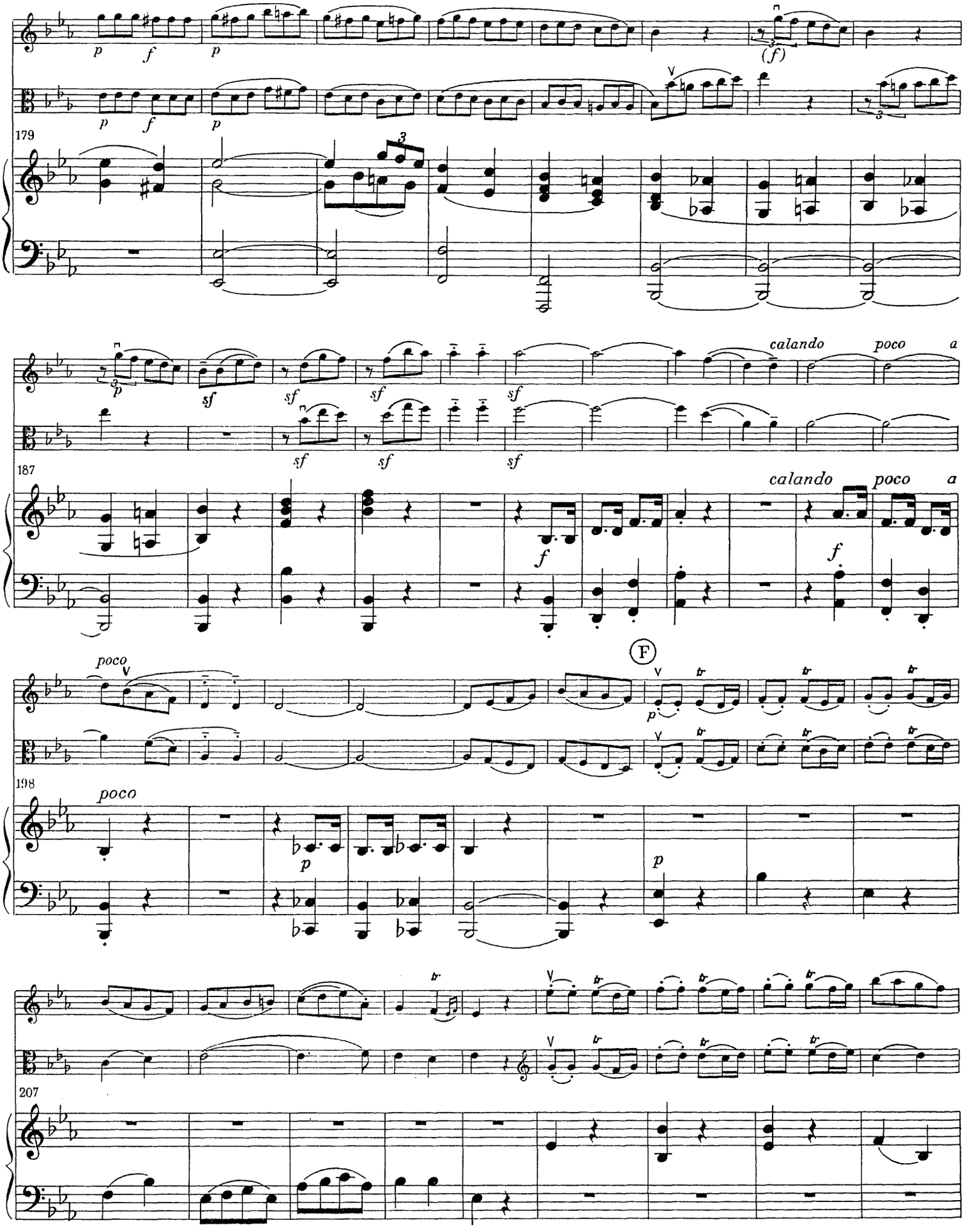
179
187
198
207
calando
poco
a
(F)

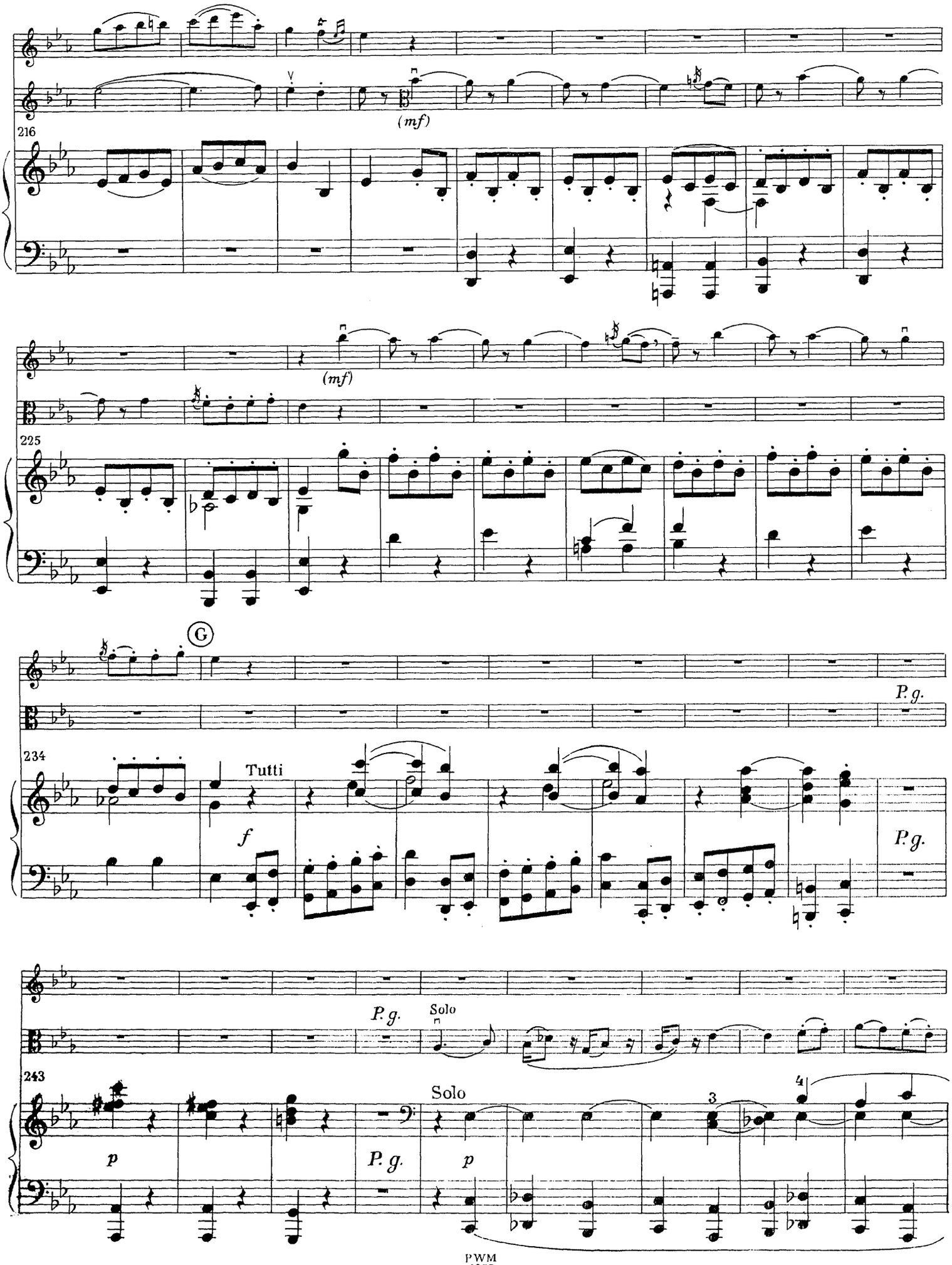
216
(mf)
(mf)
225
G
P. g.
234
Tutti
f
P. g.
P. g.
Solo
243
Solo
p
P. g.
p
3
4

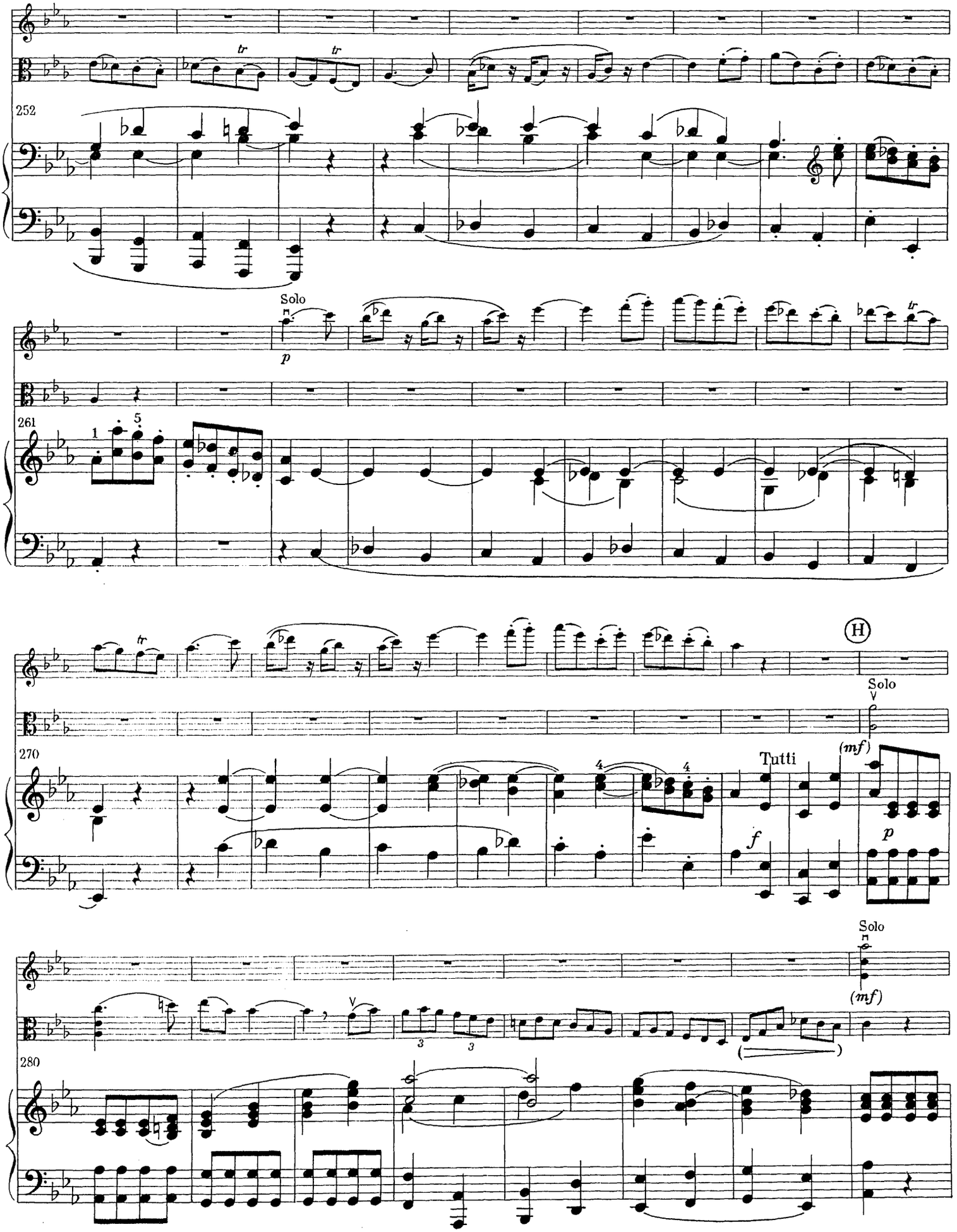
252
Solo
p
261
1
5
(H)
Solo
270
Tutti
(mf)
f
p
Solo
(mf)
280

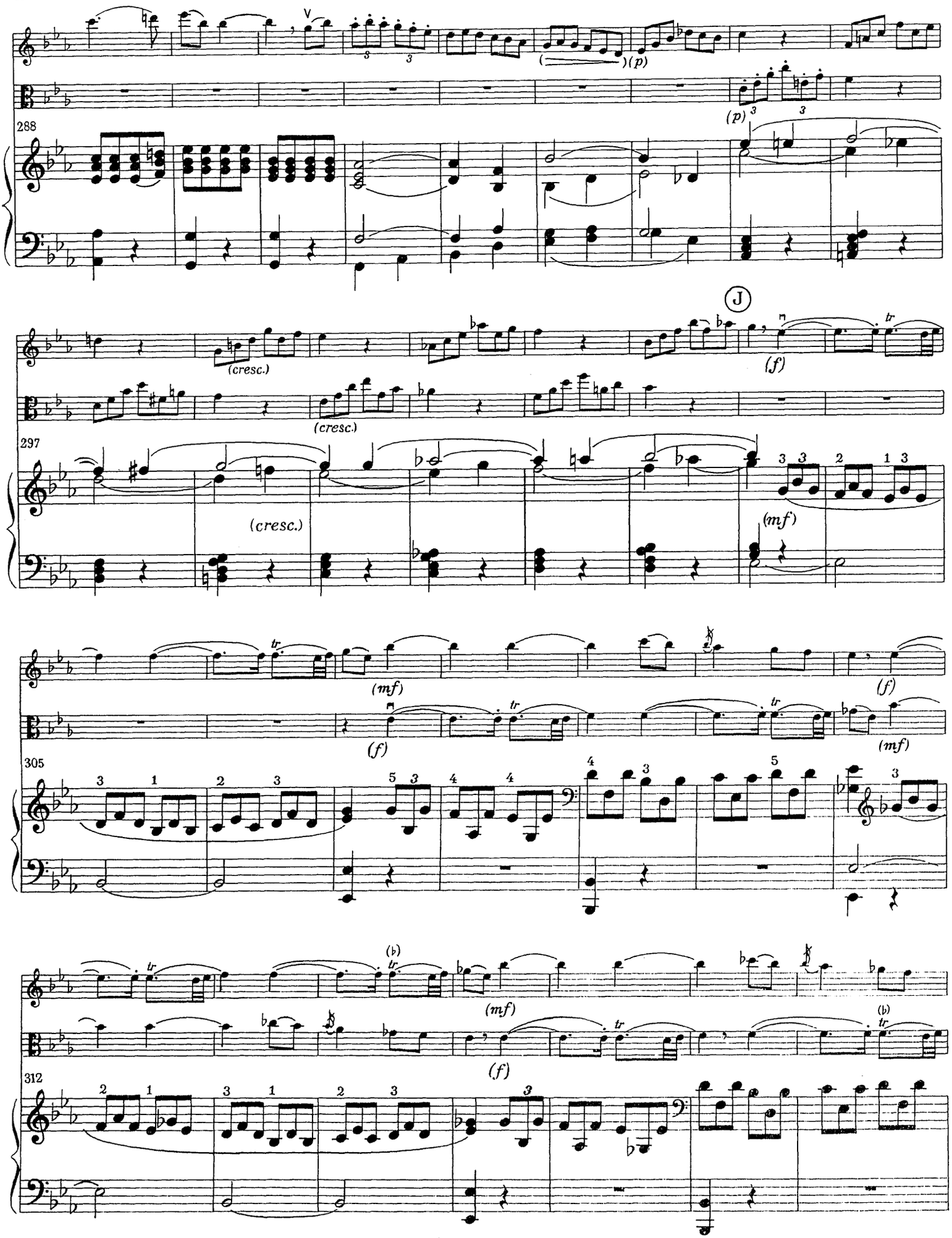
288
(p)
(cresc.)
(f)
297
(mf)
305
312

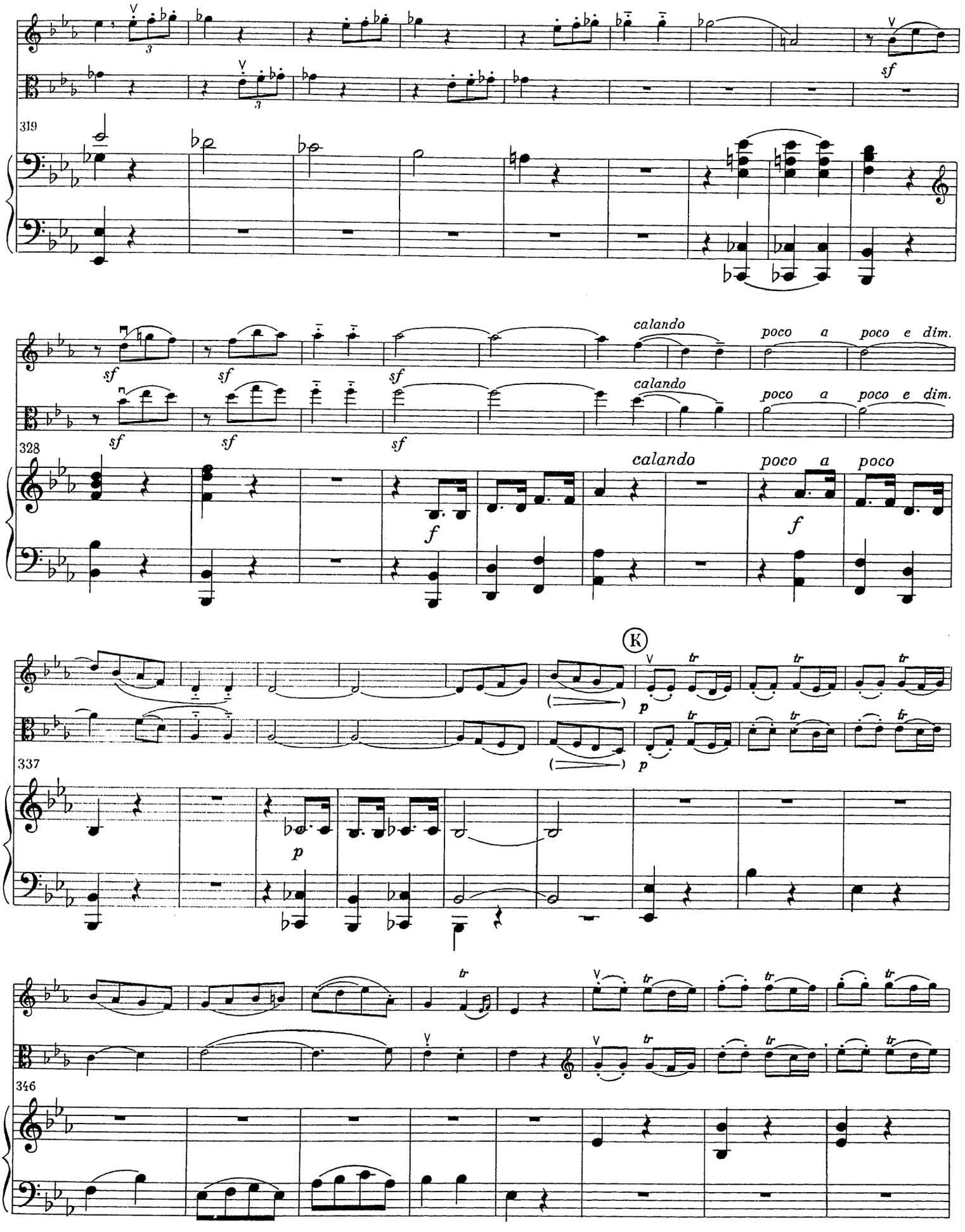
319
sf
328
calando
poco a poco e dim.
f
337
K
p
tr
346

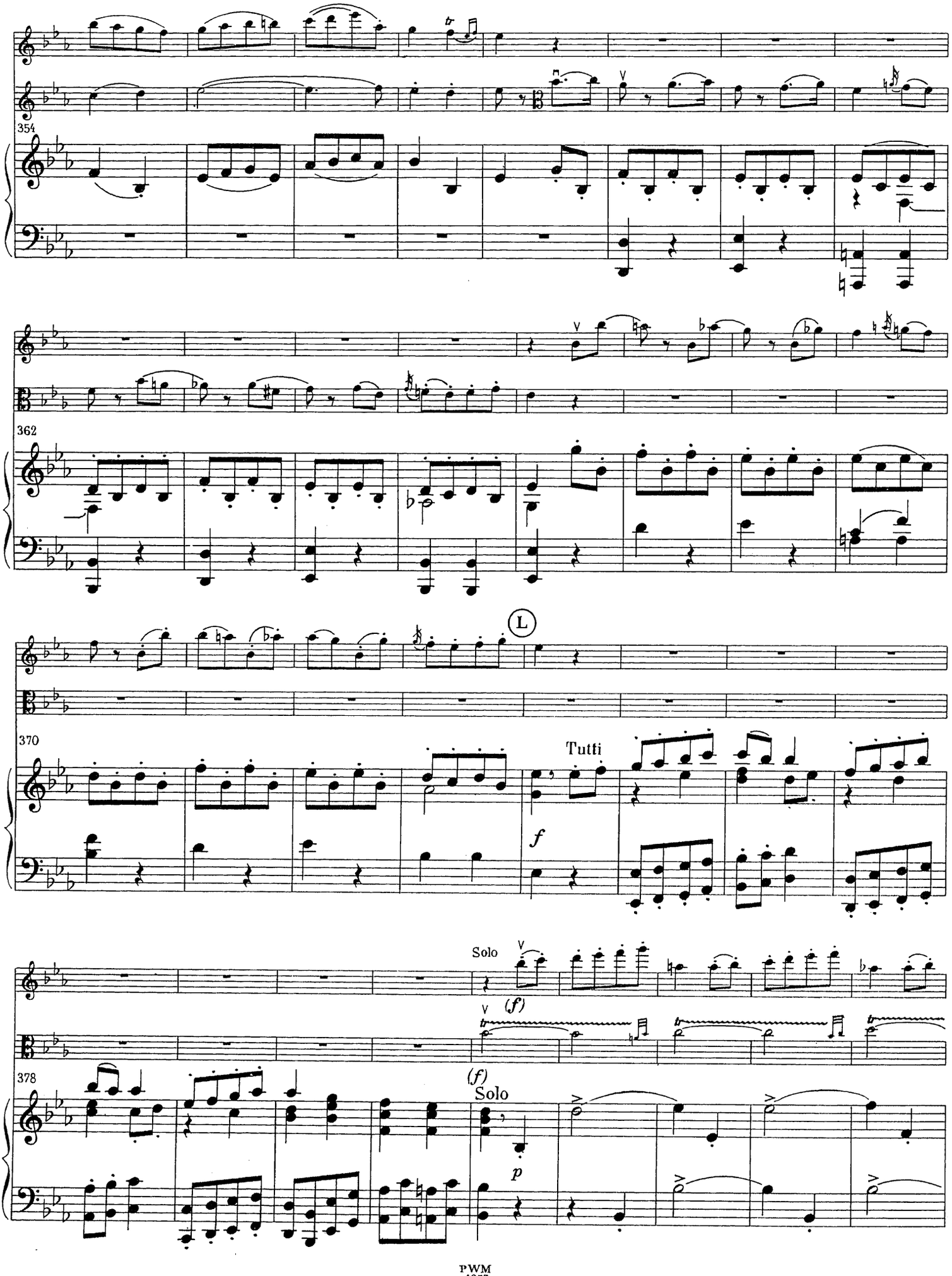
354
362
L
370
Tutti
f
Solo
(f)
378
(f)
Solo
p

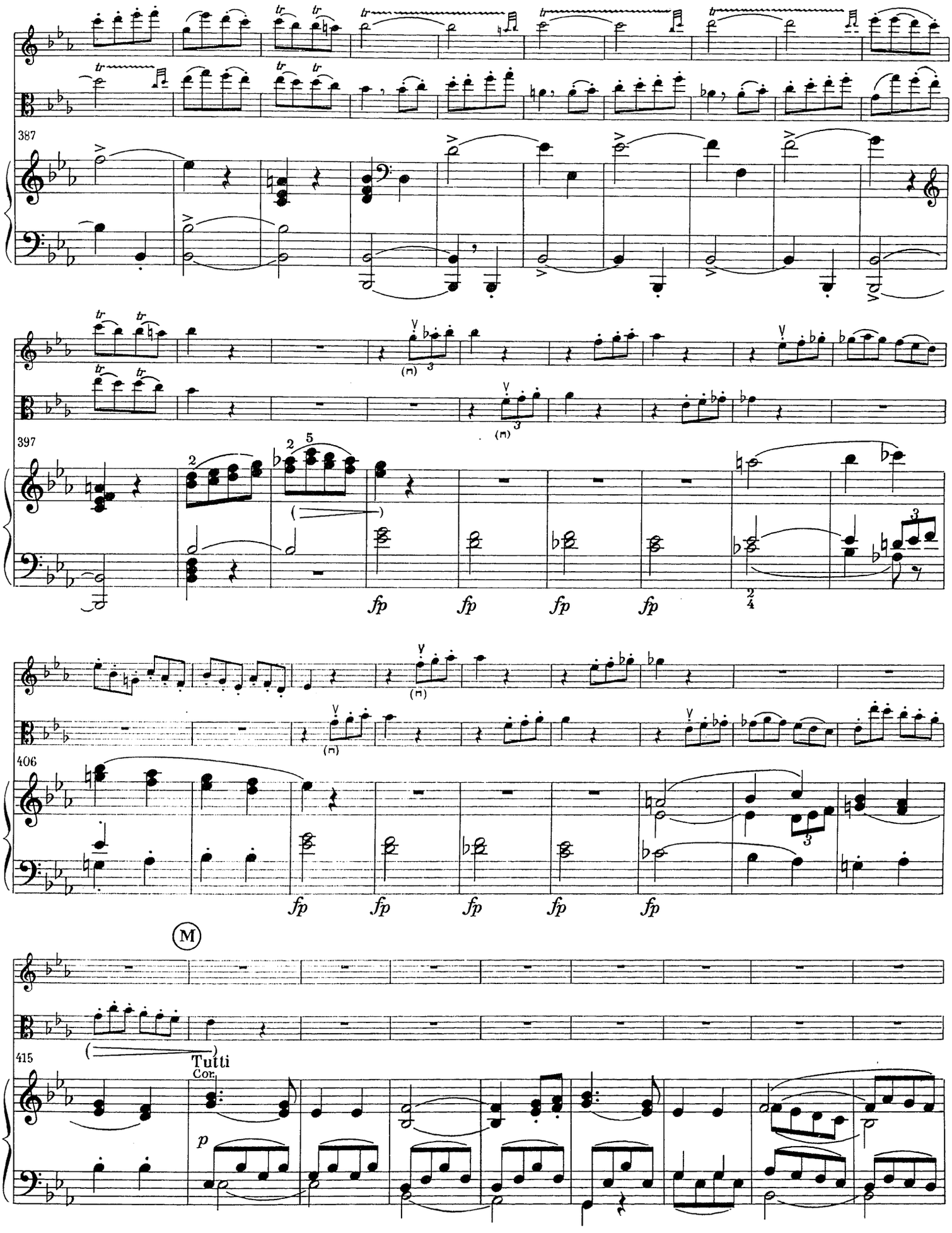
387
397
406
415
fp
M
Tutti
Cor.
p

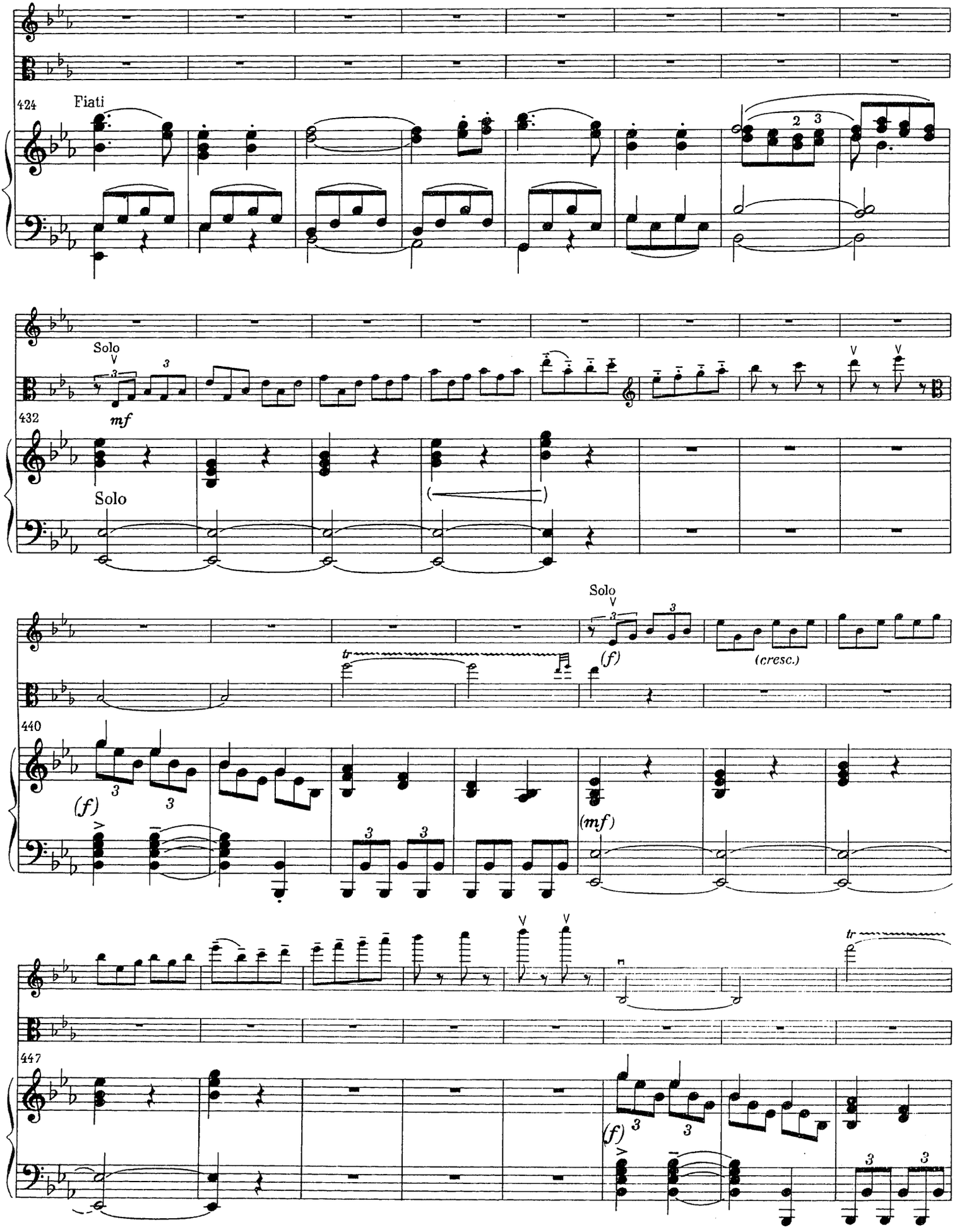
424
Fiati
2 3
Solo
mf
432
Solo
Solo
tr
(f)
(cresc.)
440
(f)
(mf)
tr
447
(f)

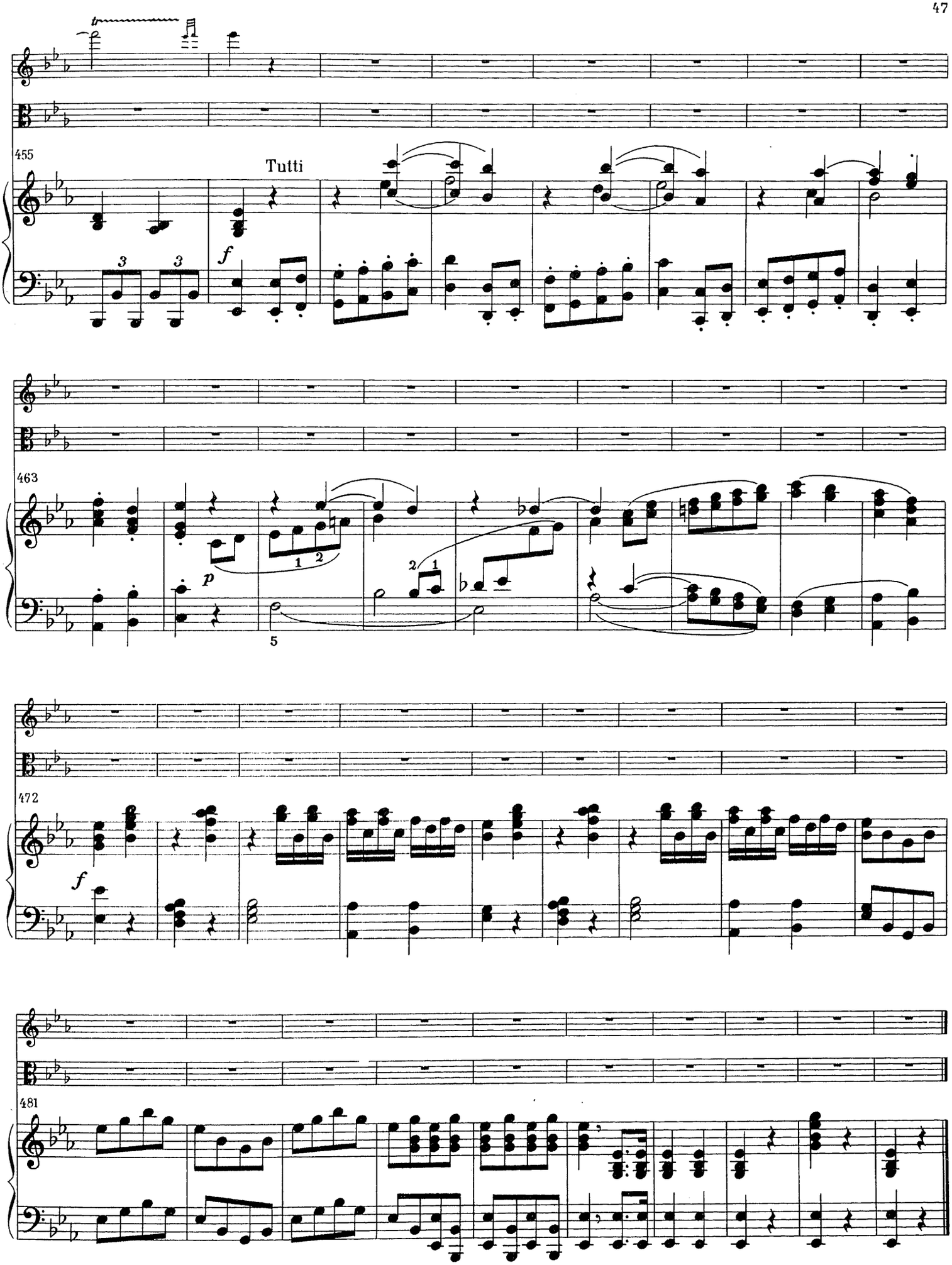
455
Tutti
f
463
p
472
f
481

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756–1791)

Sinfonia concertante

K. V. 364

NA SKRZYPCE I ALTÓWKĘ
Z TOWARZYSZENIEM ORKIESTRY

ALTÓWKA

Redakcja Zdzisława Jahnkego

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Sinfonia concertante

U 38126-74

K.V. 364

WOLFGANG AMADEUS MOZART
(1756-1791)

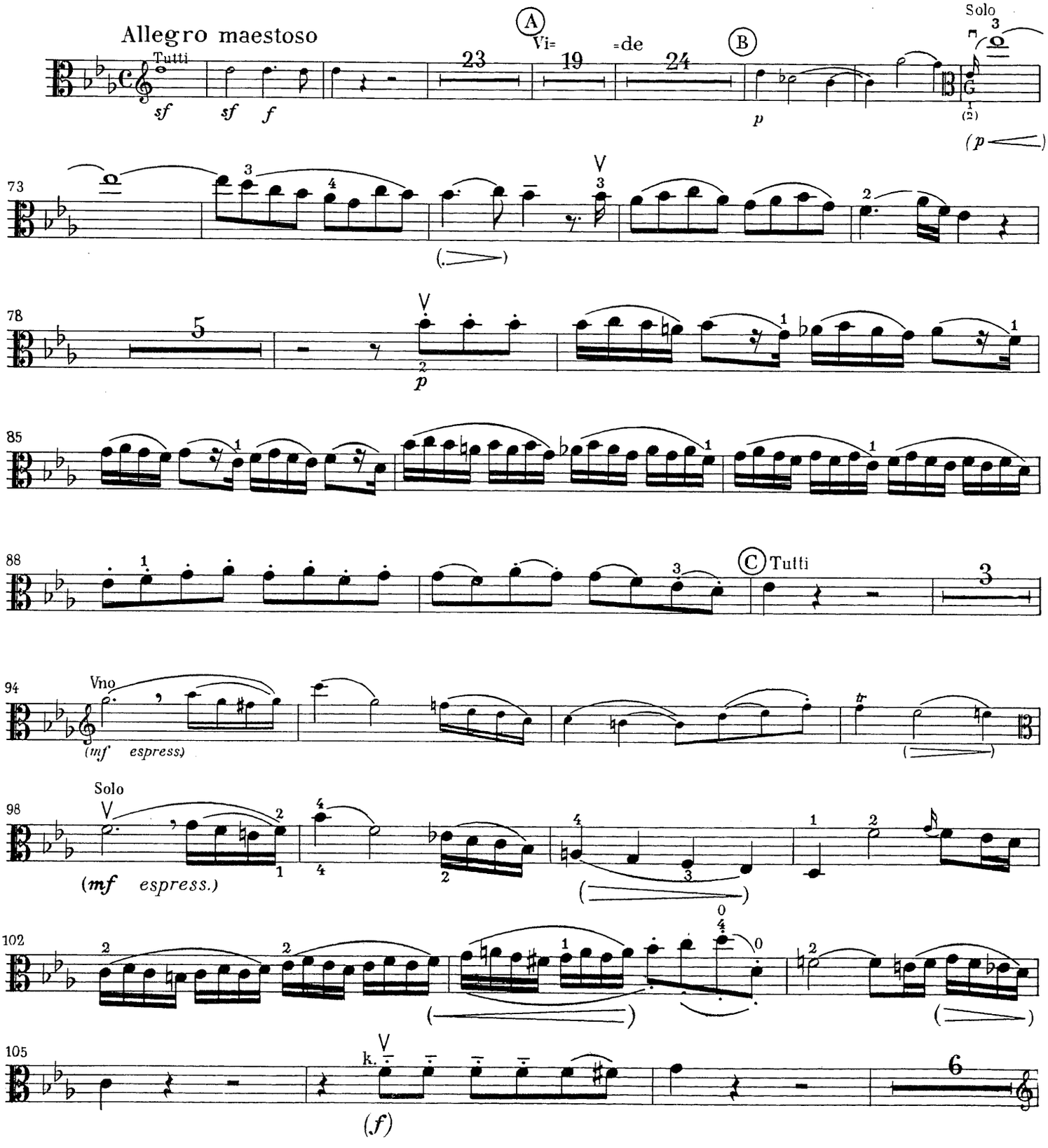

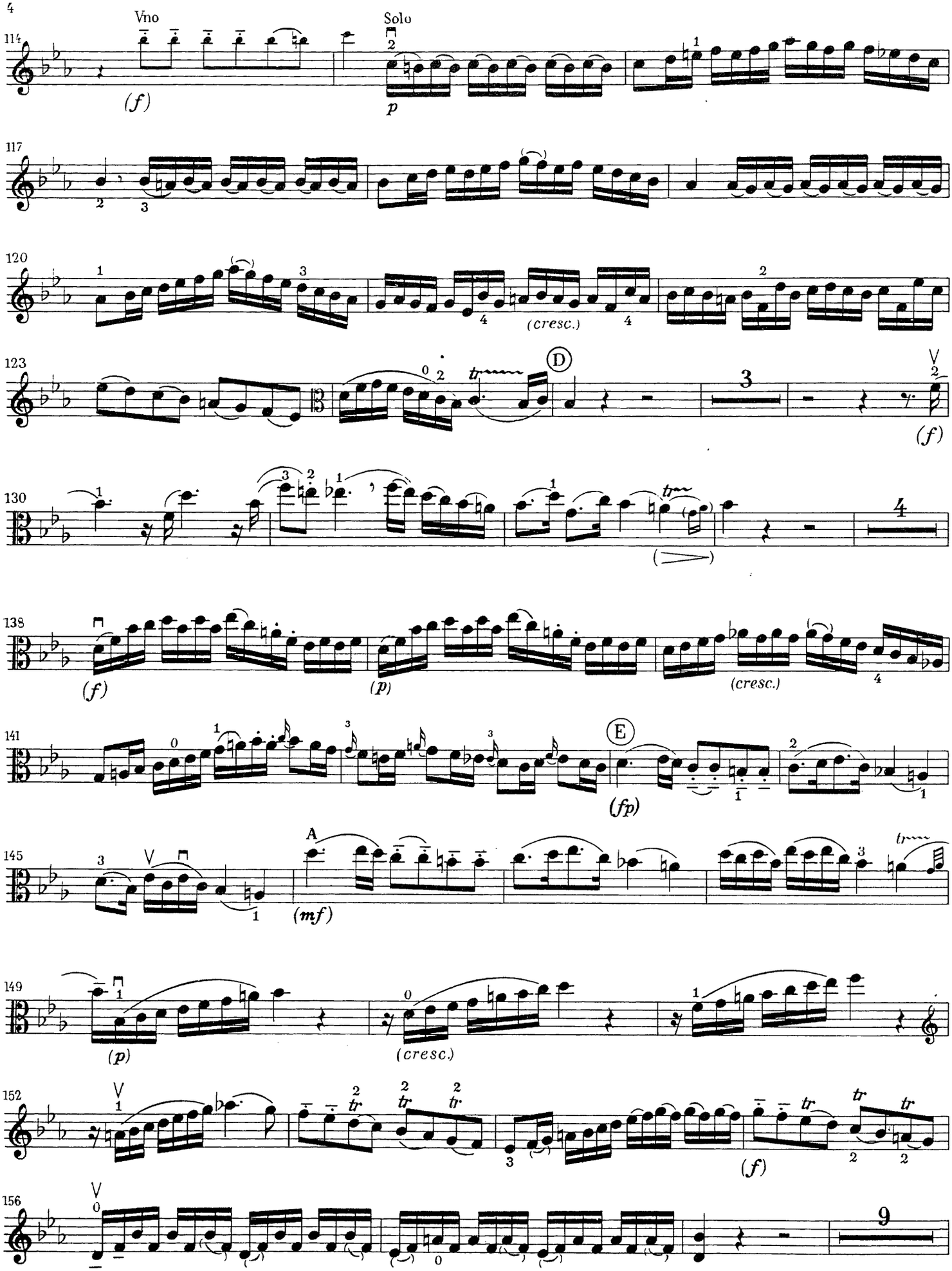
Vno
Solo
114
(f)
p
117
120
(cresc.)
123
D
(f)
130
4
138
(f)
(p)
(cresc.)
141
E
(fp)
145
A
(mf)
149
(p)
(cresc.)
152
(f)
156
9

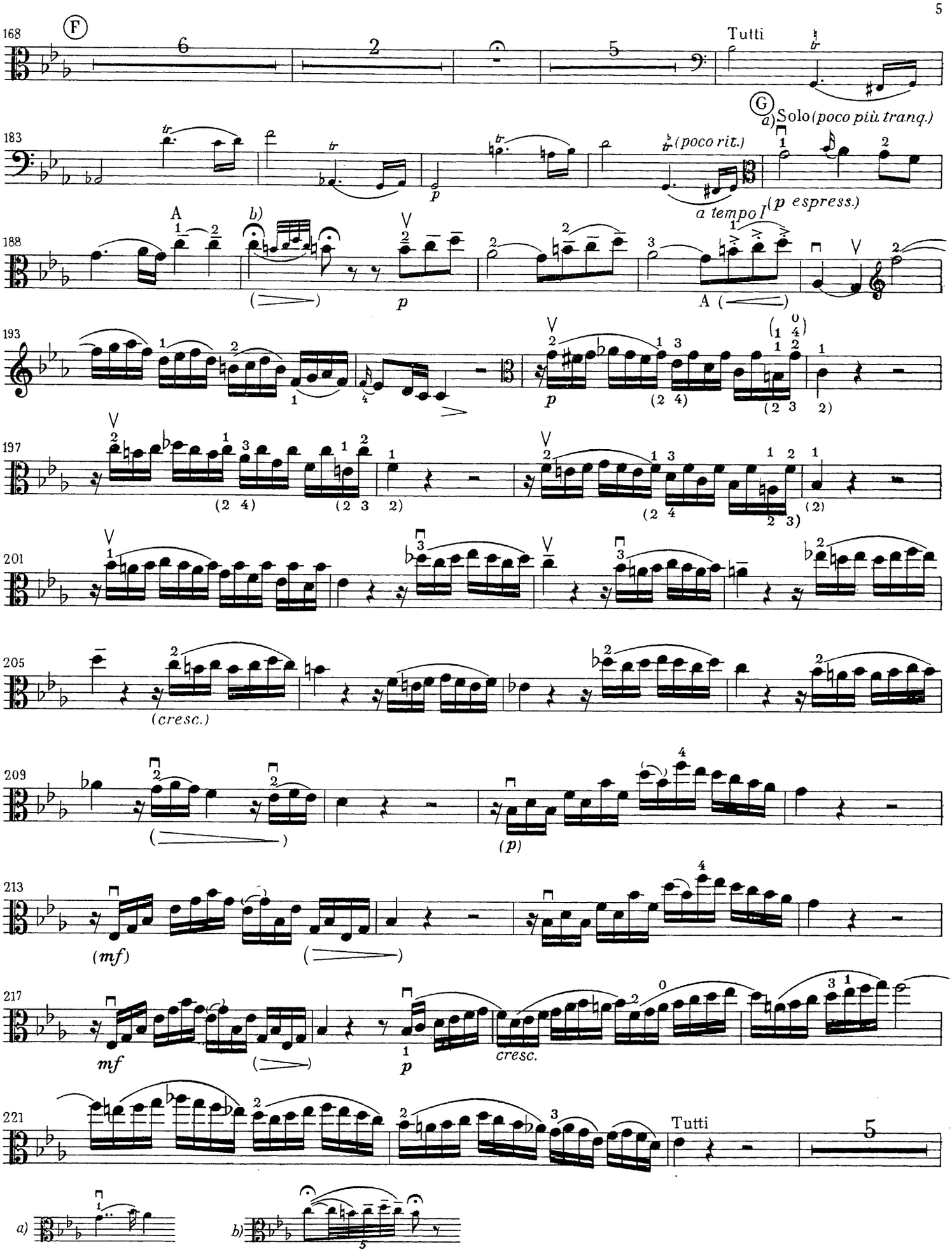
168
Tutti
183
Solo (poco più tranq.)
(poco rit.)
a tempo I
(p espress.)
188
193
197
201
205
(cresc.)
209
213
(mf)
217
mf
p
cresc.
221
Tutti
a)
b)

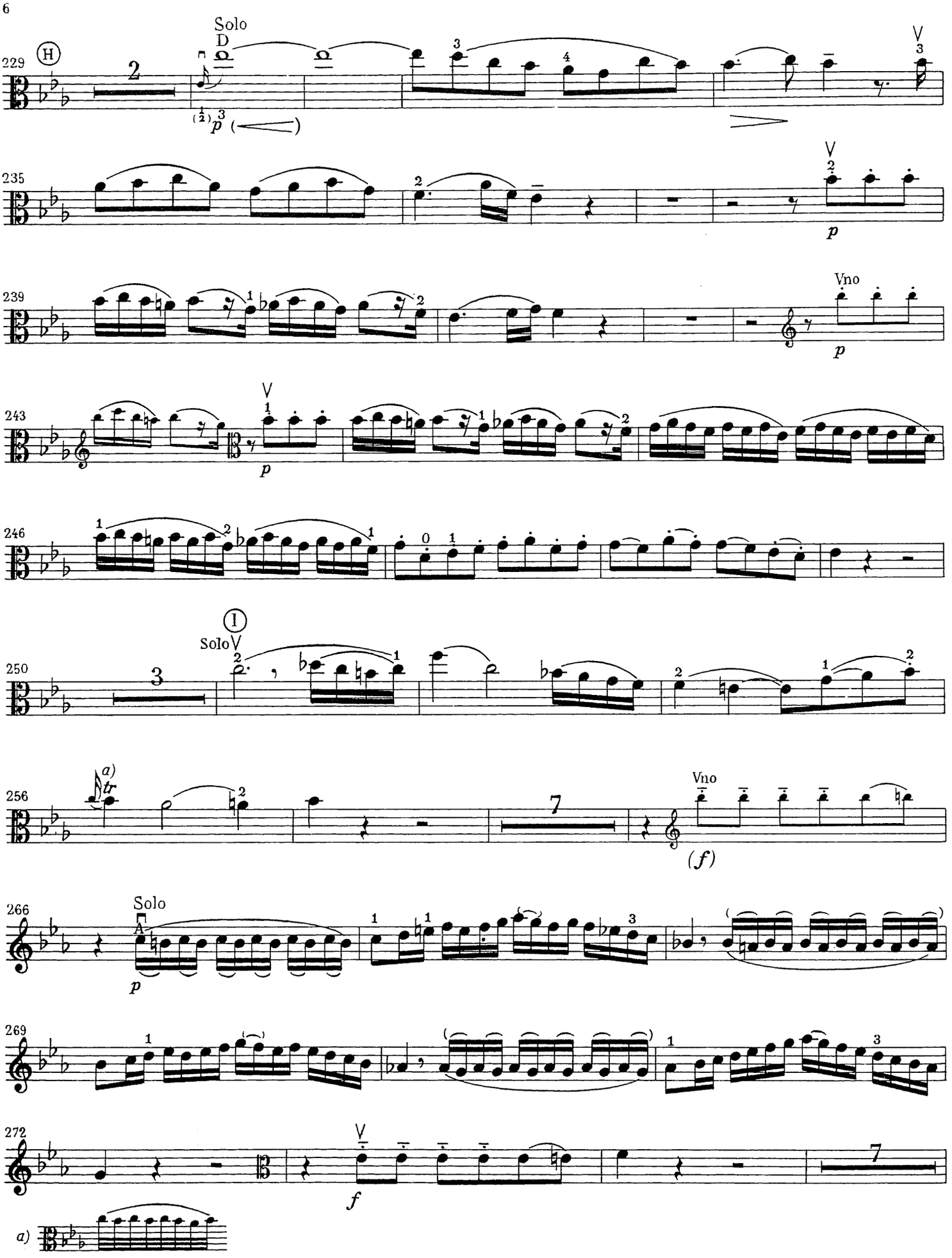
229
H
Solo
D
235
239
Vno
243
246
250
I
Solo
256
a)
Vno
(f)
266
Solo
A
269
272
a)

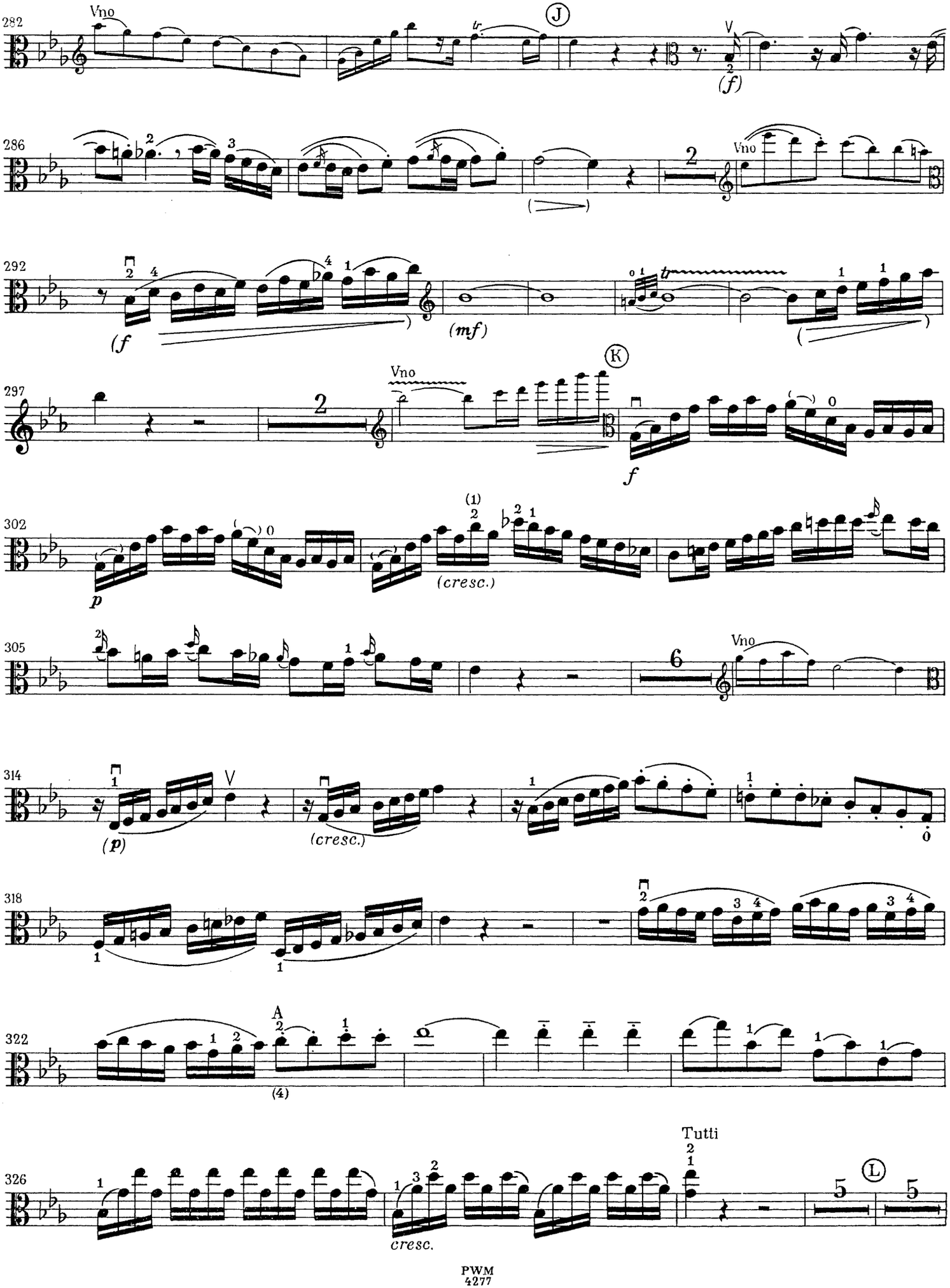
282
Vno
J
(f)
286
Vno
292
(f
(mf)
297
Vno
K
f
302
p
(cresc.)
305
Vno
314
(p)
(cresc.)
318
322
A
(4)
326
Tutti
cresc.
L

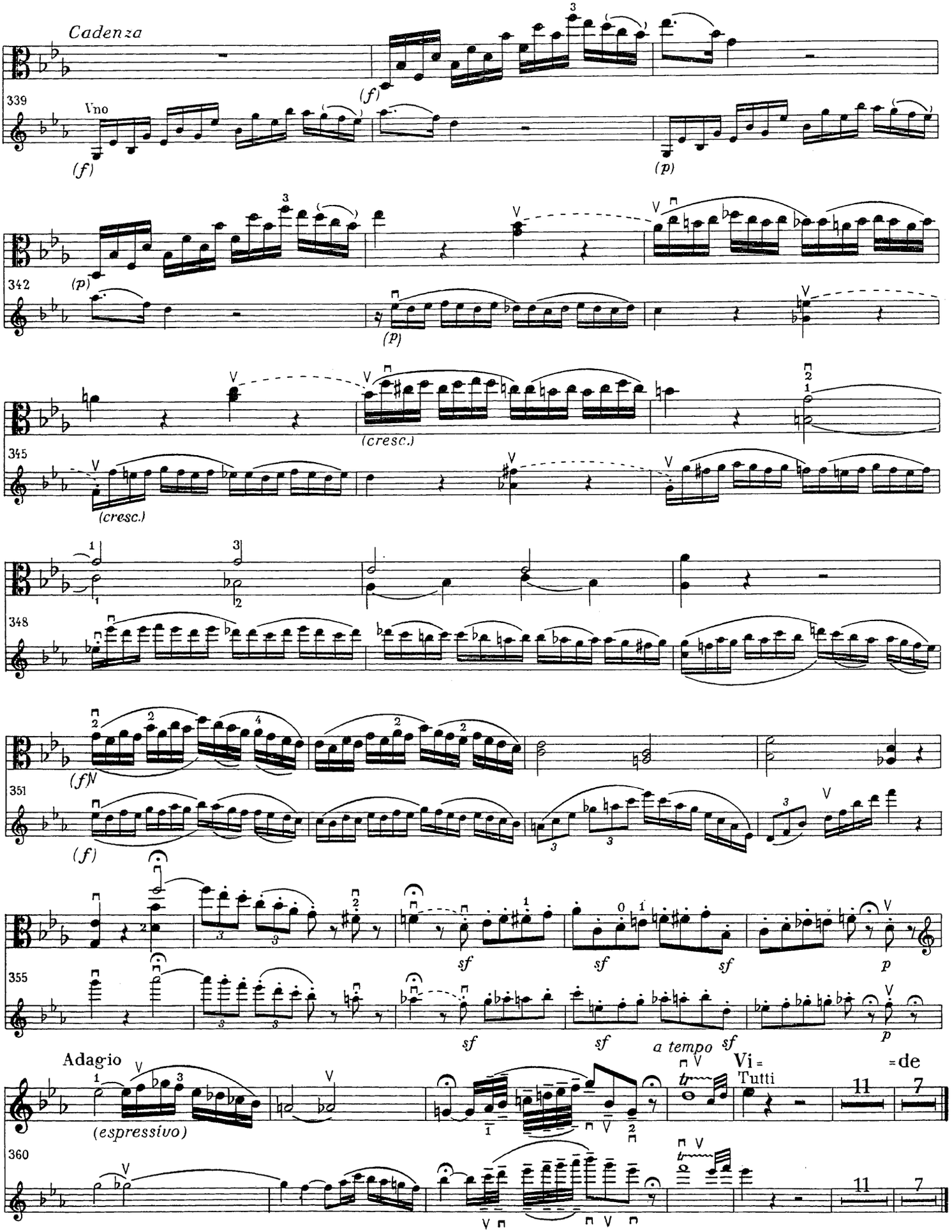
Cadenza
339
Vno
(f)
(p)
342
345
(cresc.)
348
351
355
sf
p
Adagio
(espressivo)
a tempo
Vi=
=de
Tutti
360

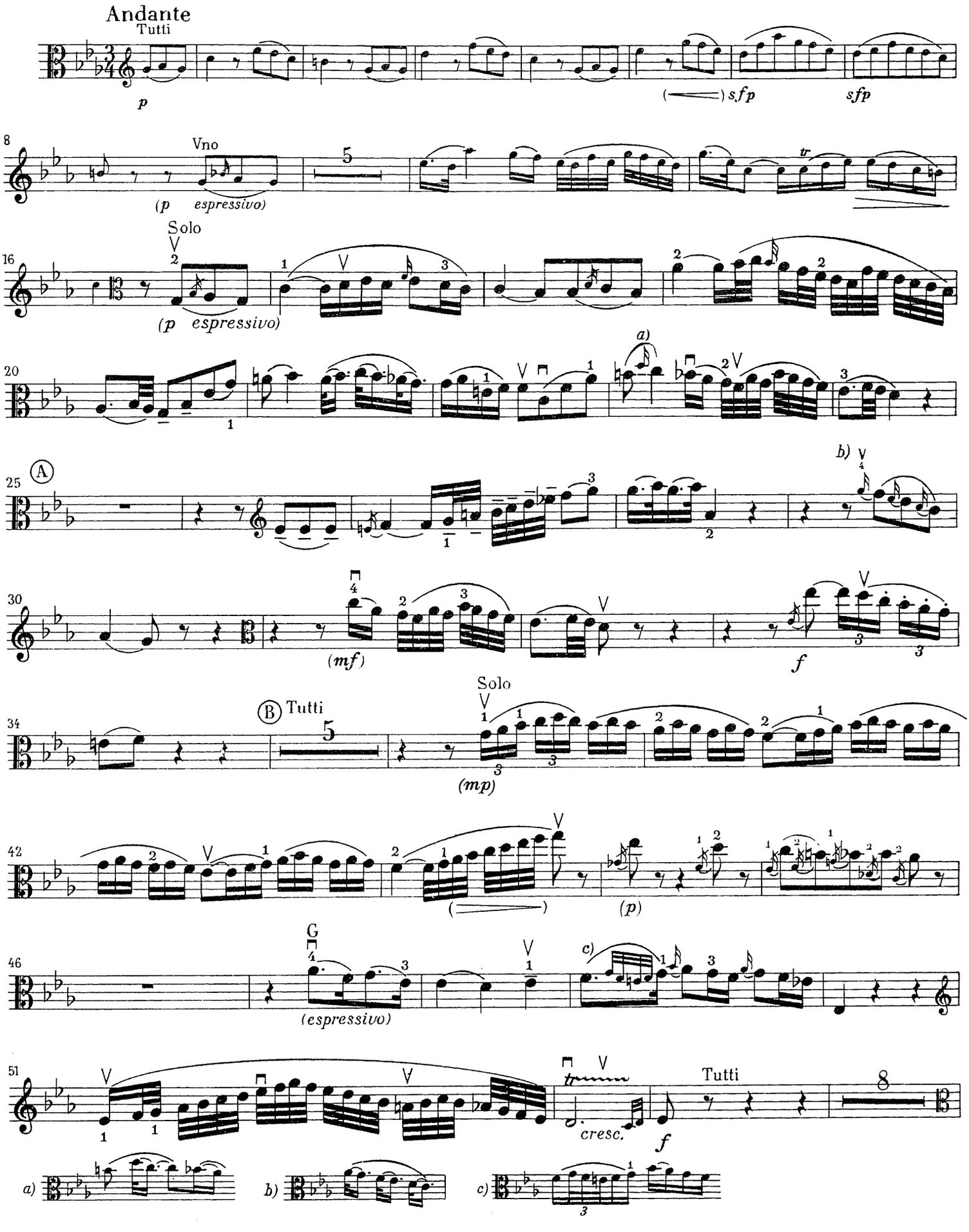
Andante
Tutti
p
(sfp
sfp
8
Vno
(p espressivo)
5
tr
16
Solo
(p espressivo)
20
a)
25
A
b)
30
(mf)
f
34
B
Tutti
5
Solo
(mp)
42
(p)
46
G
(espressivo)
c)
51
cresc.
f
Tutti
8
a)
b)
c)

62 Solo

69

73

77

81

85

89 Tutti

96 Solo

99

103

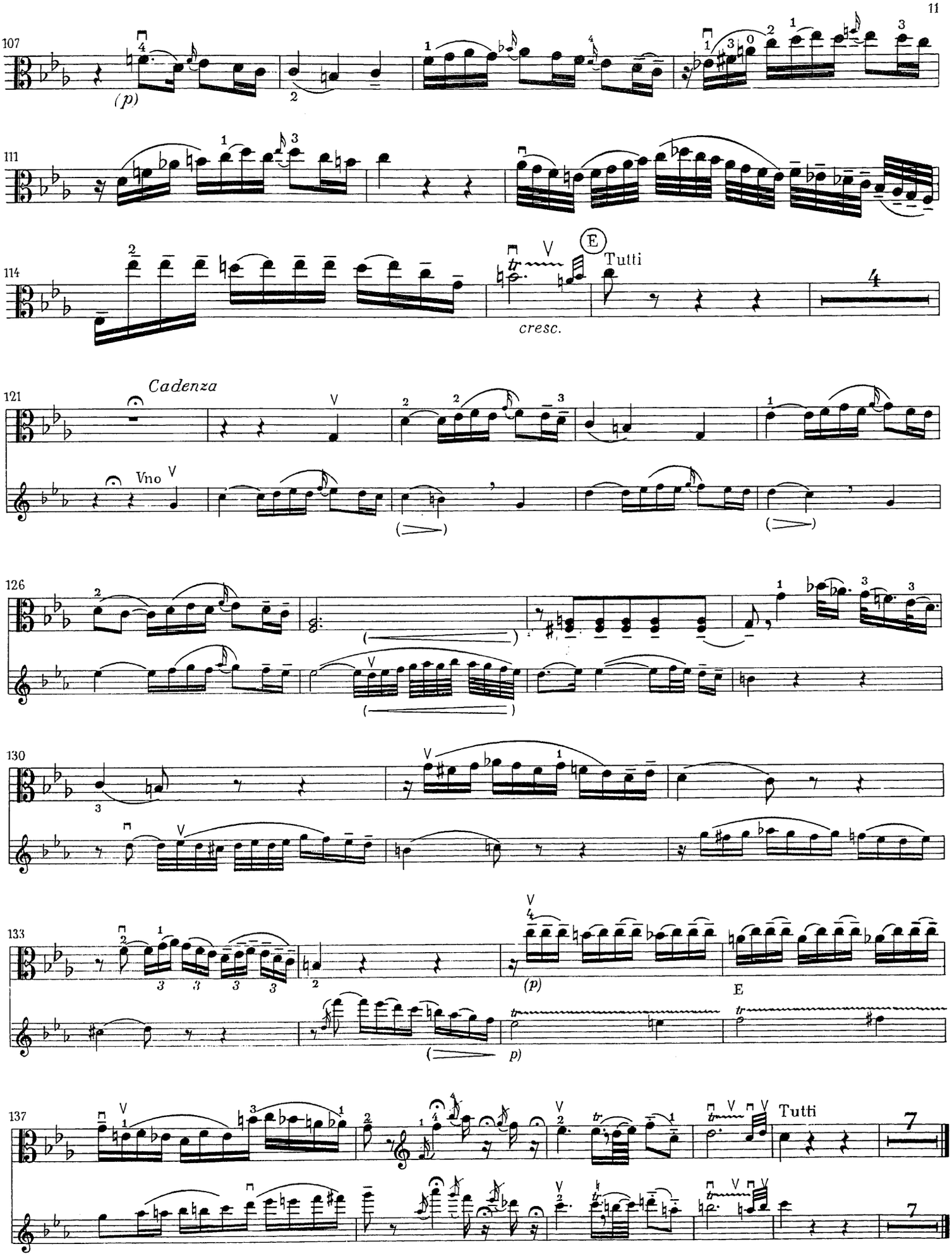
107
(p)
111
114
E
Tutti
cresc.
121
Cadenza
Vno
126
130
133
(p)
E
137
Tutti

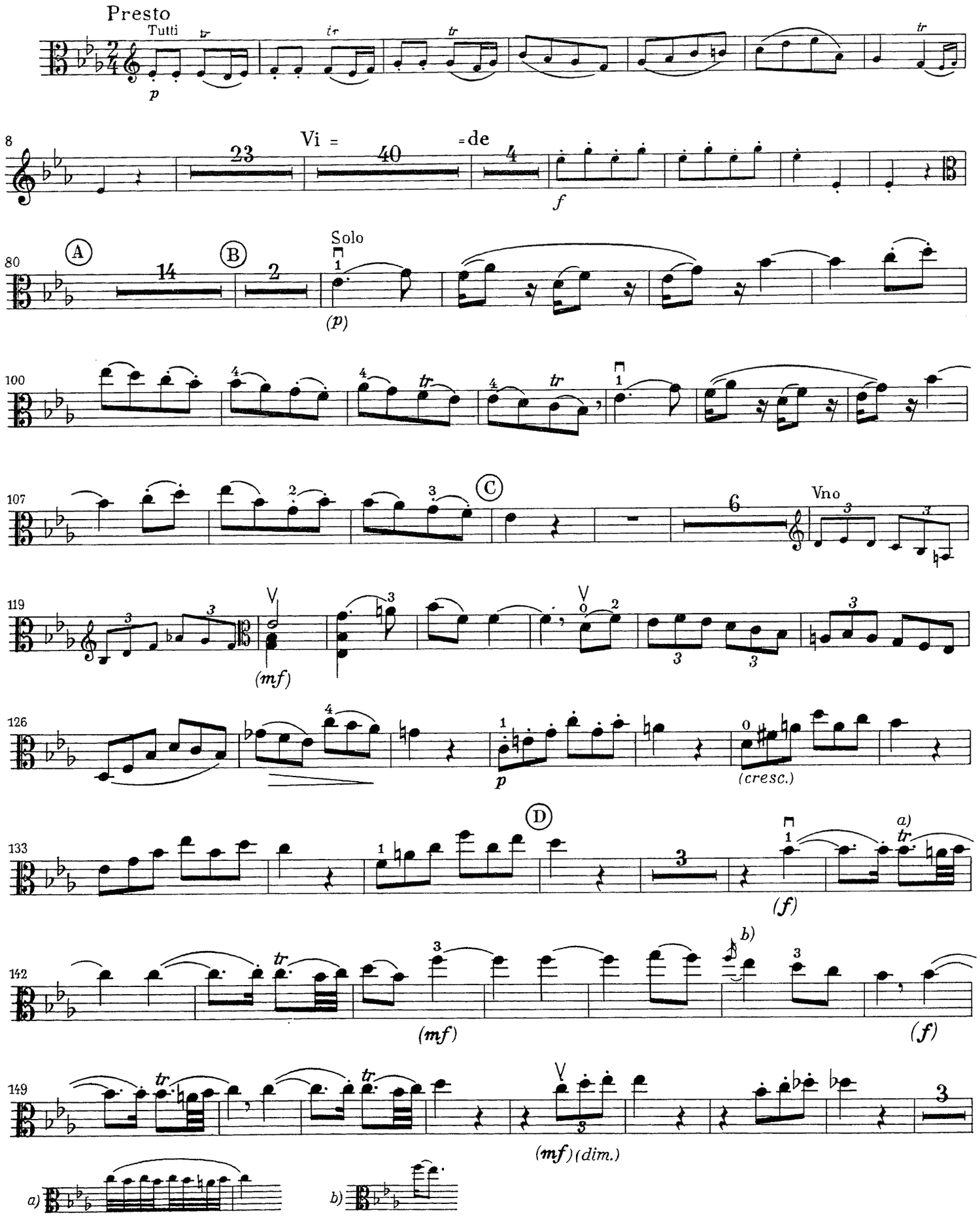
Presto
Tutti
p
8
Vi = de
23
40
4
f
80
A
14
B
2
Solo
(p)
100
107
C
6
Vno
119
(mf)
126
p
(cresc.)
133
D
(f)
a)
142
b)
(mf)
(f)
149
(mf) (dim.)
a)
b)

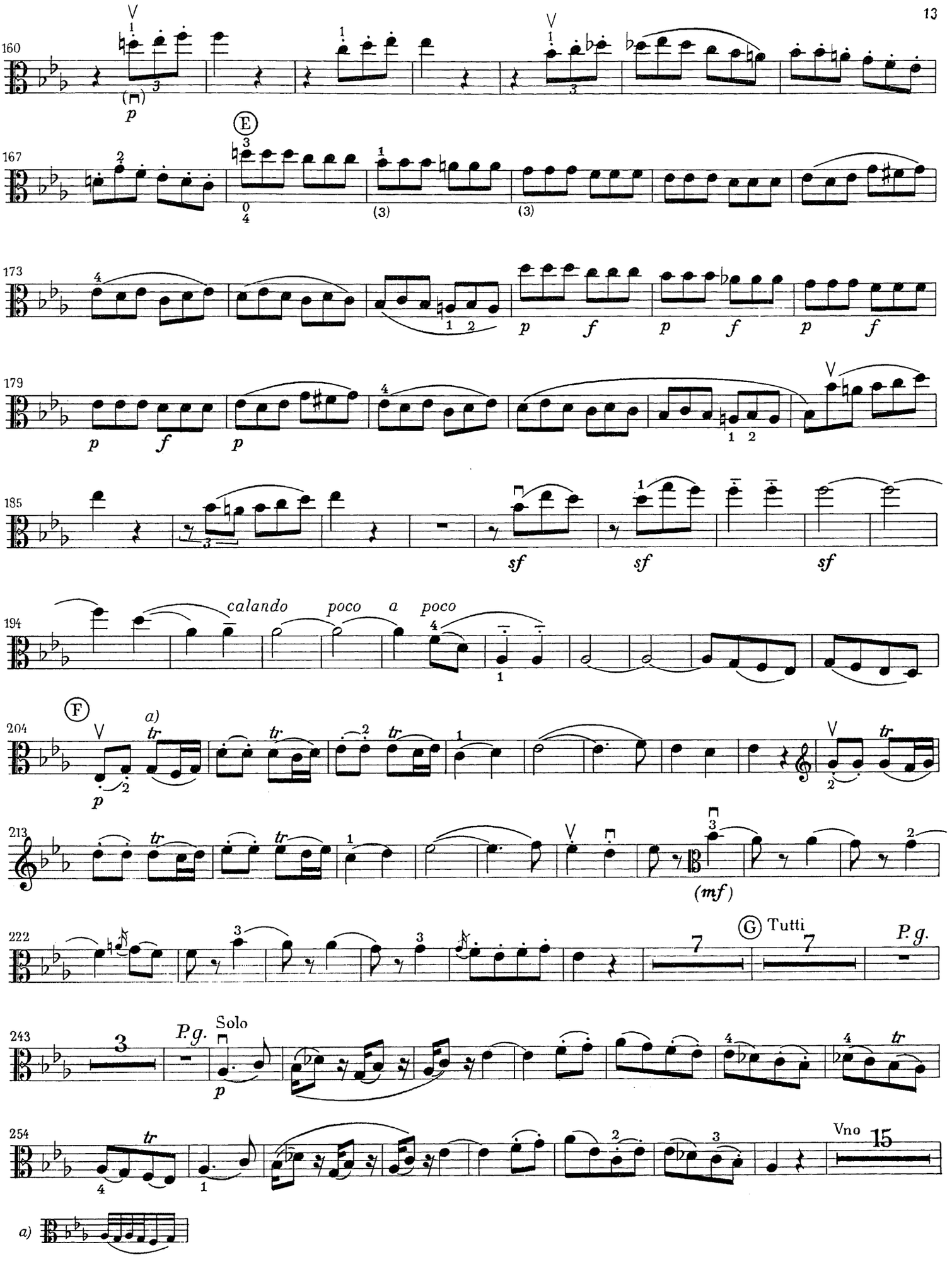
160
p
167
E
173
p f p f p f
179
p f p
185
sf sf sf
194
calando poco a poco
204
F
a)
tr
p
213
(mf)
222
G Tutti
P.g.
243
P.g.
Solo
p
254
Vno
a)

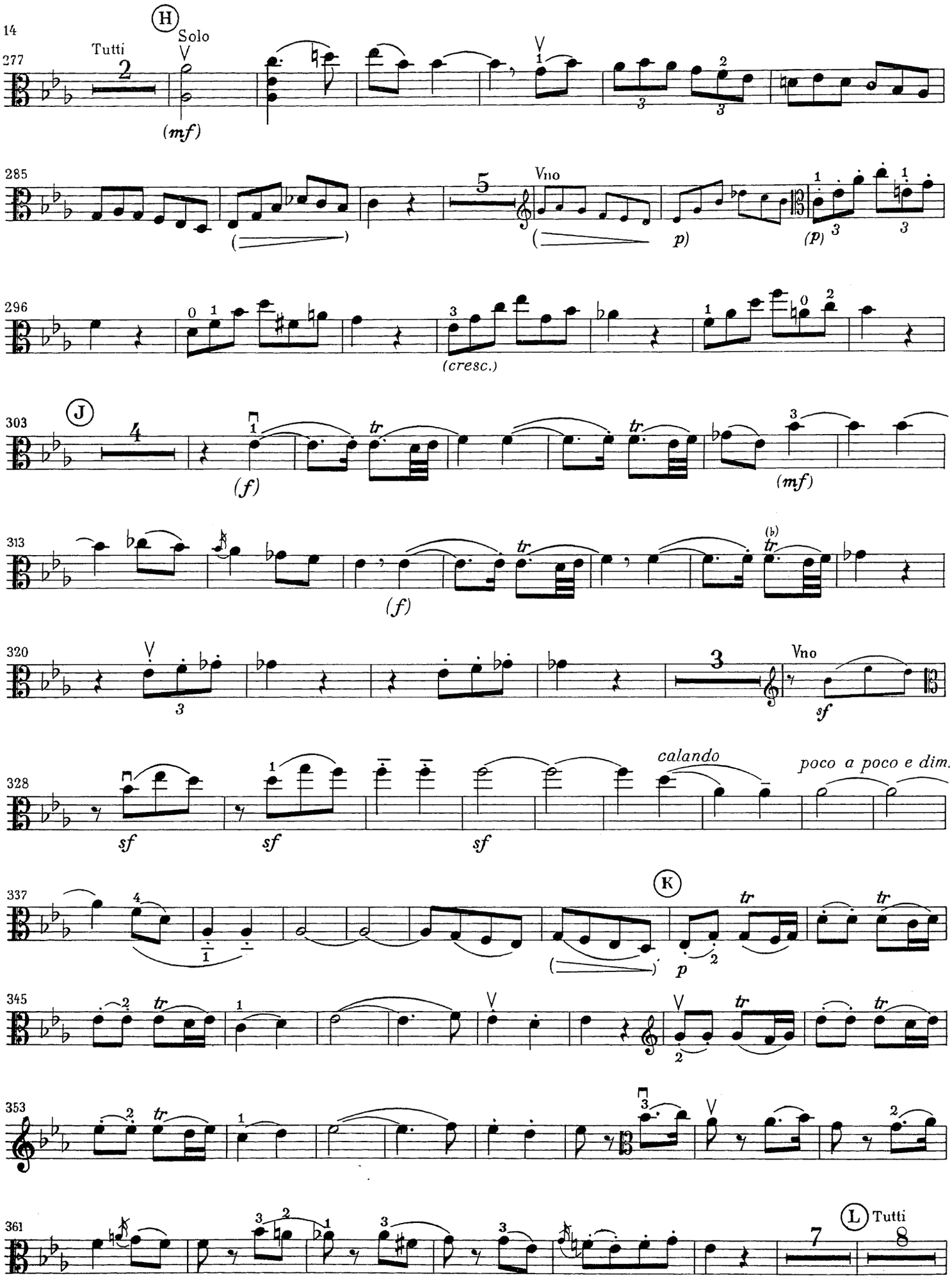
277
Tutti
2
H
Solo
(mf)
285
5
Vno
(p)
(p)
296
(cresc.)
303
J
4
(f)
(mf)
313
(f)
320
3
Vno
sf
328
sf
sf
sf
calando
poco a poco e dim.
337
K
p
345
353
361
7
L
Tutti
8

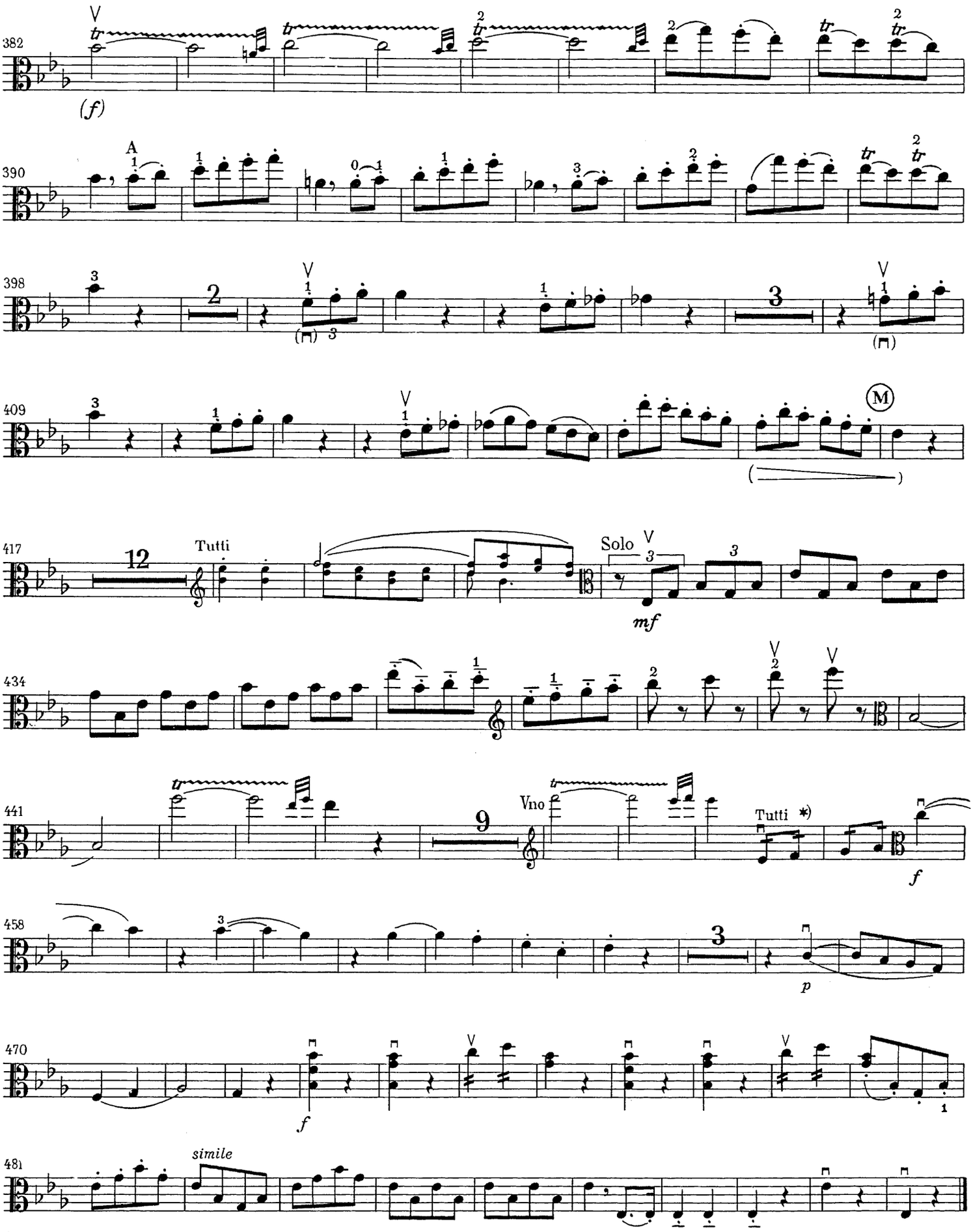

*) *Soliści powinni grać razem z orkiestrą (fortepianem).*

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756–1791)

Sinfonia concertante

K. V. 364

NA SKRZYPCE I ALTÓWKĘ
Z TOWARZYSZENIEM ORKIESTRY

SKRZYPCE

Redakcja Zdzisława Jahnkego

Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Sinfonia concertante

K.V. 364

WOLFGANG AMADEUS MOZART
(1756-1791)

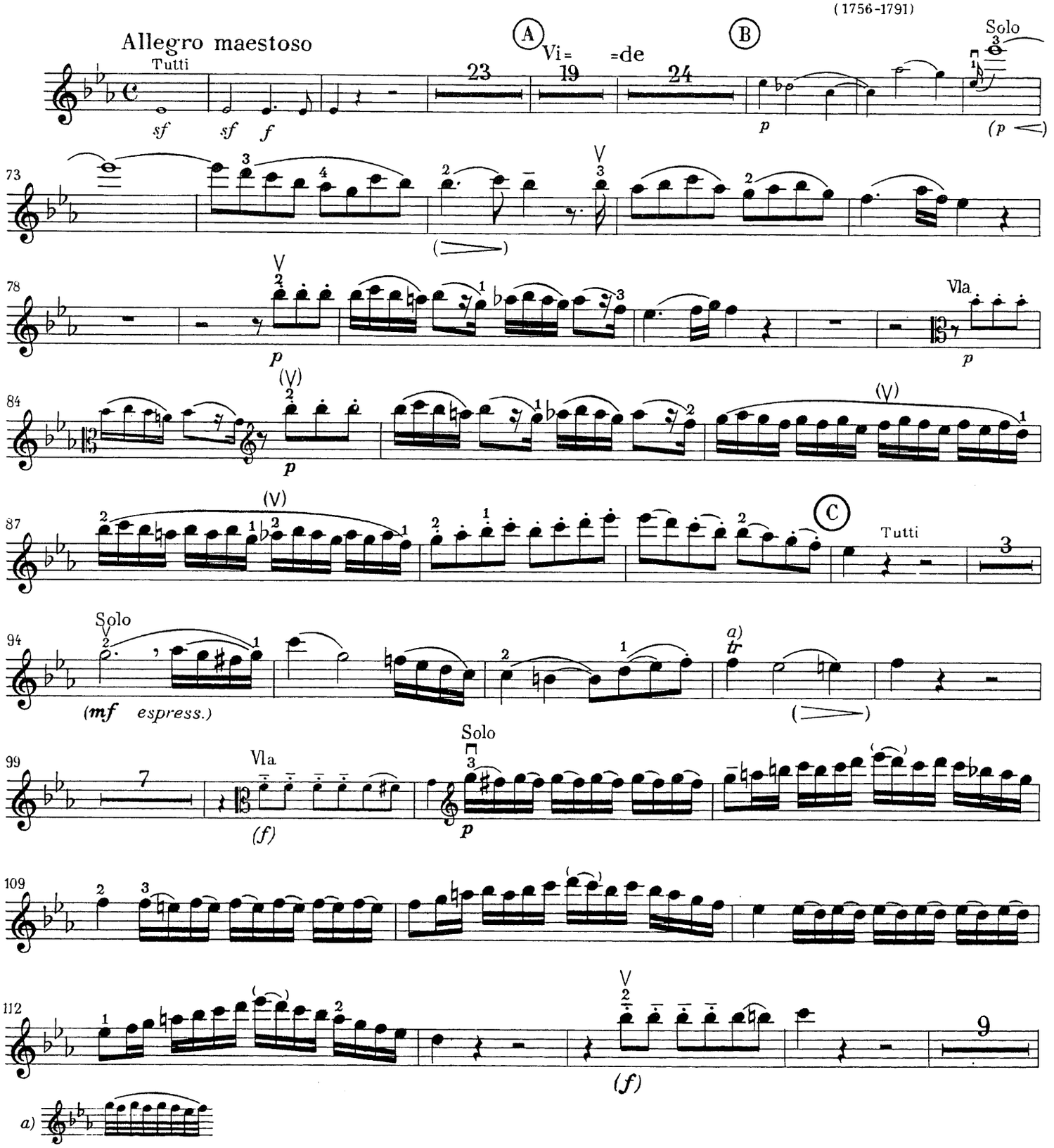

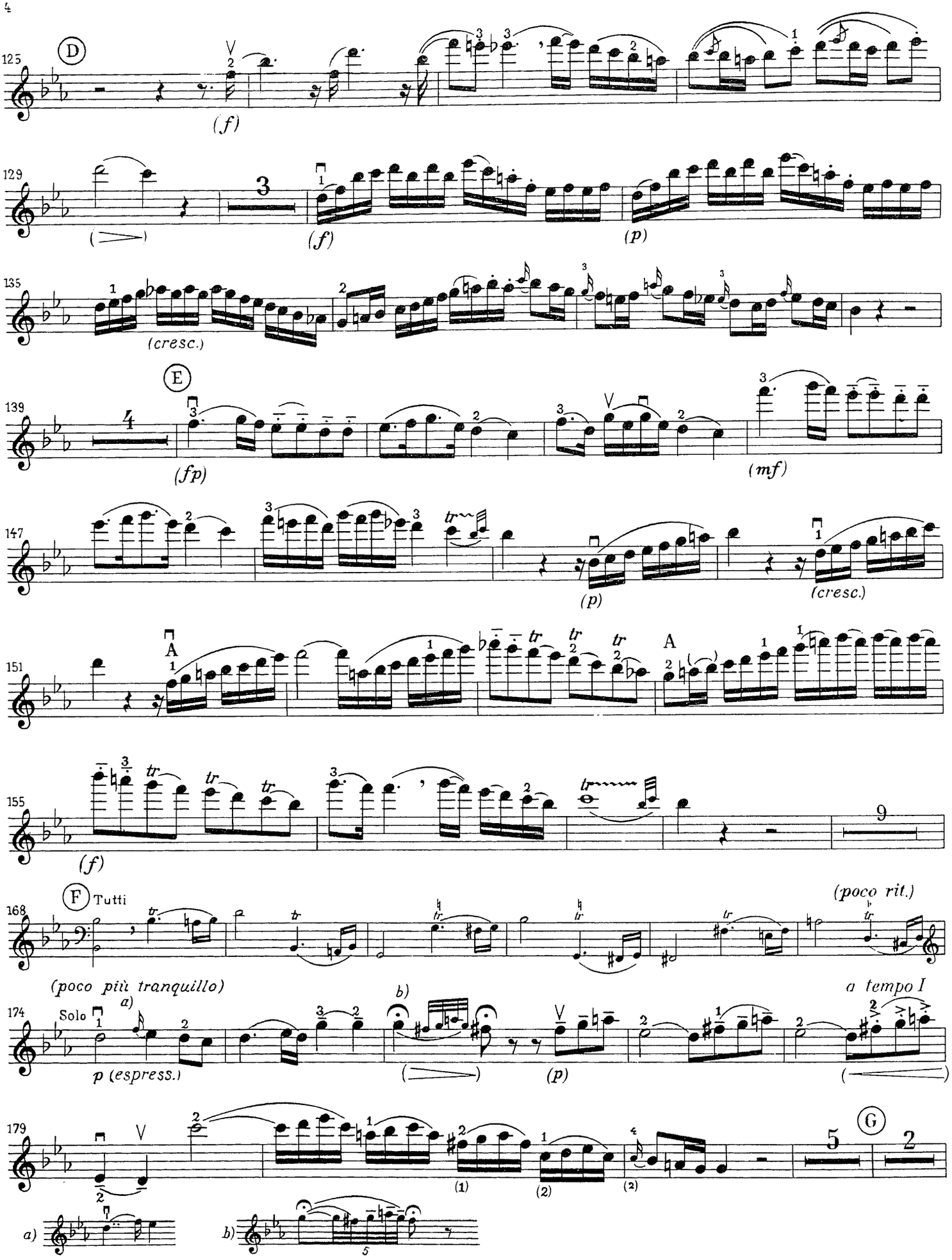
125
D
(f)
129
(f)
(p)
135
(cresc.)
139
E
(fp)
(mf)
147
(p)
(cresc.)
151
A
A
155
(f)
9
168
F Tutti
(poco rit.)
(poco più tranquillo)
174
Solo
a)
b)
a tempo I
p (espress.)
(p)
179
G
5
2
(1)
(2)
a)
b)
5

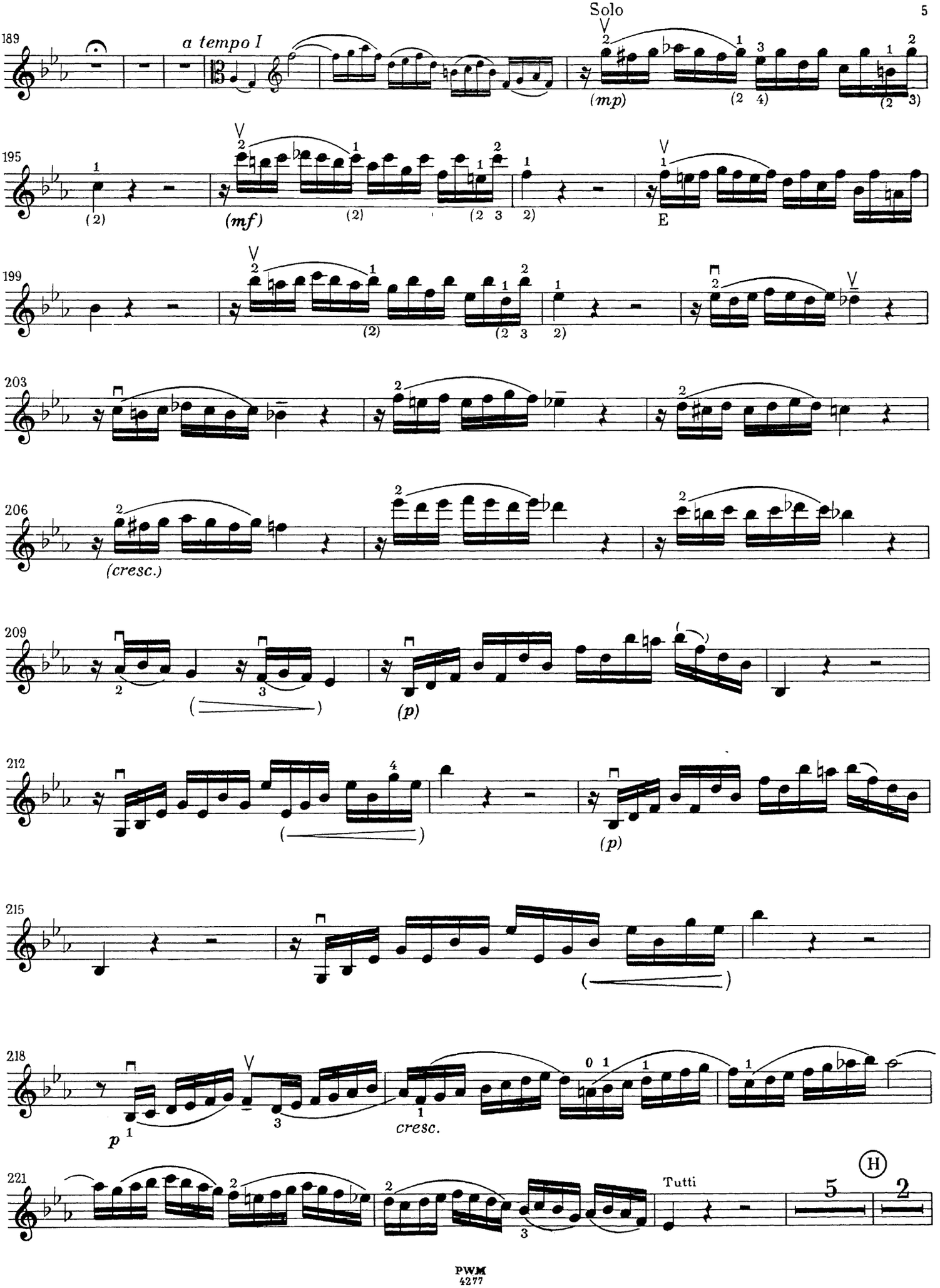
Solo
189
a tempo I
(mp)
195
(mf)
E
199
203
206
(cresc.)
209
(p)
212
(p)
215
218
p
cresc.
221
Tutti
H

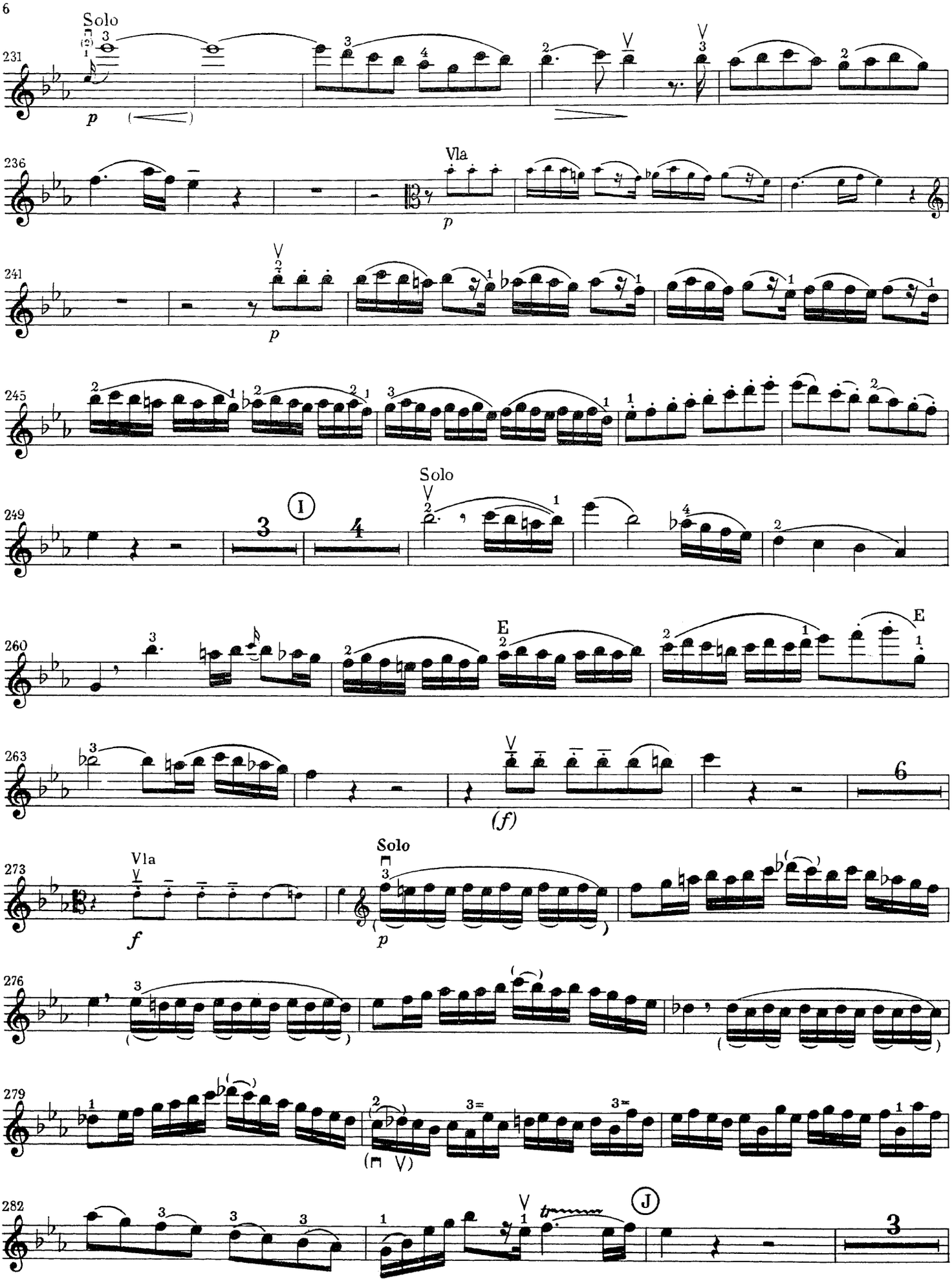
Solo
231
p
236
Vla
p
241
p
245
249
I
Solo
260
E
E
263
(f)
273
Vla
f
Solo
p
276
279
282
J

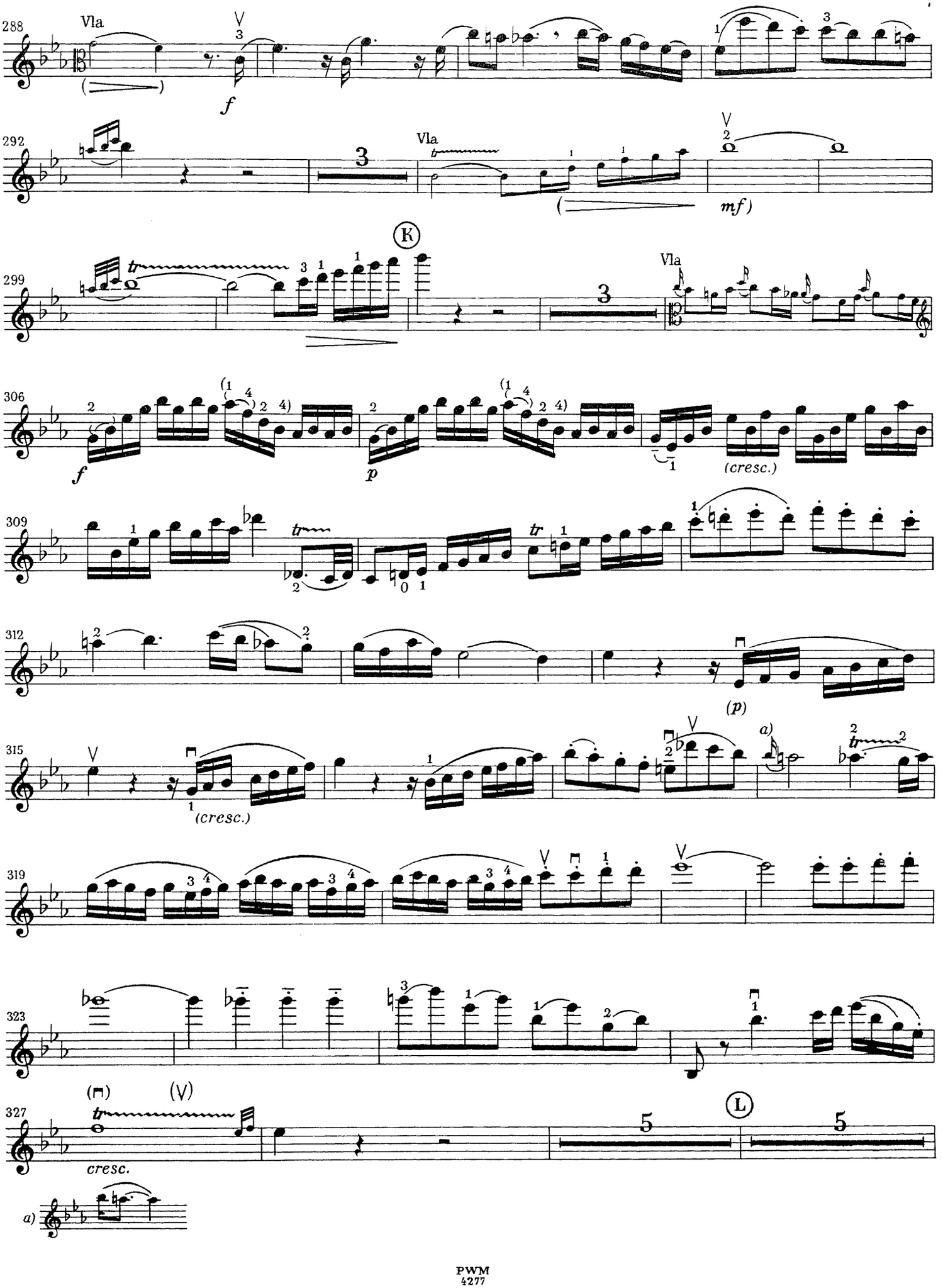
288
Vla
f
292
Vla
mf)
299
K
Vla
306
f
p
(cresc.)
309
312
(p)
315
(cresc.)
a)
319
323
327
(V)
cresc.
L
a)

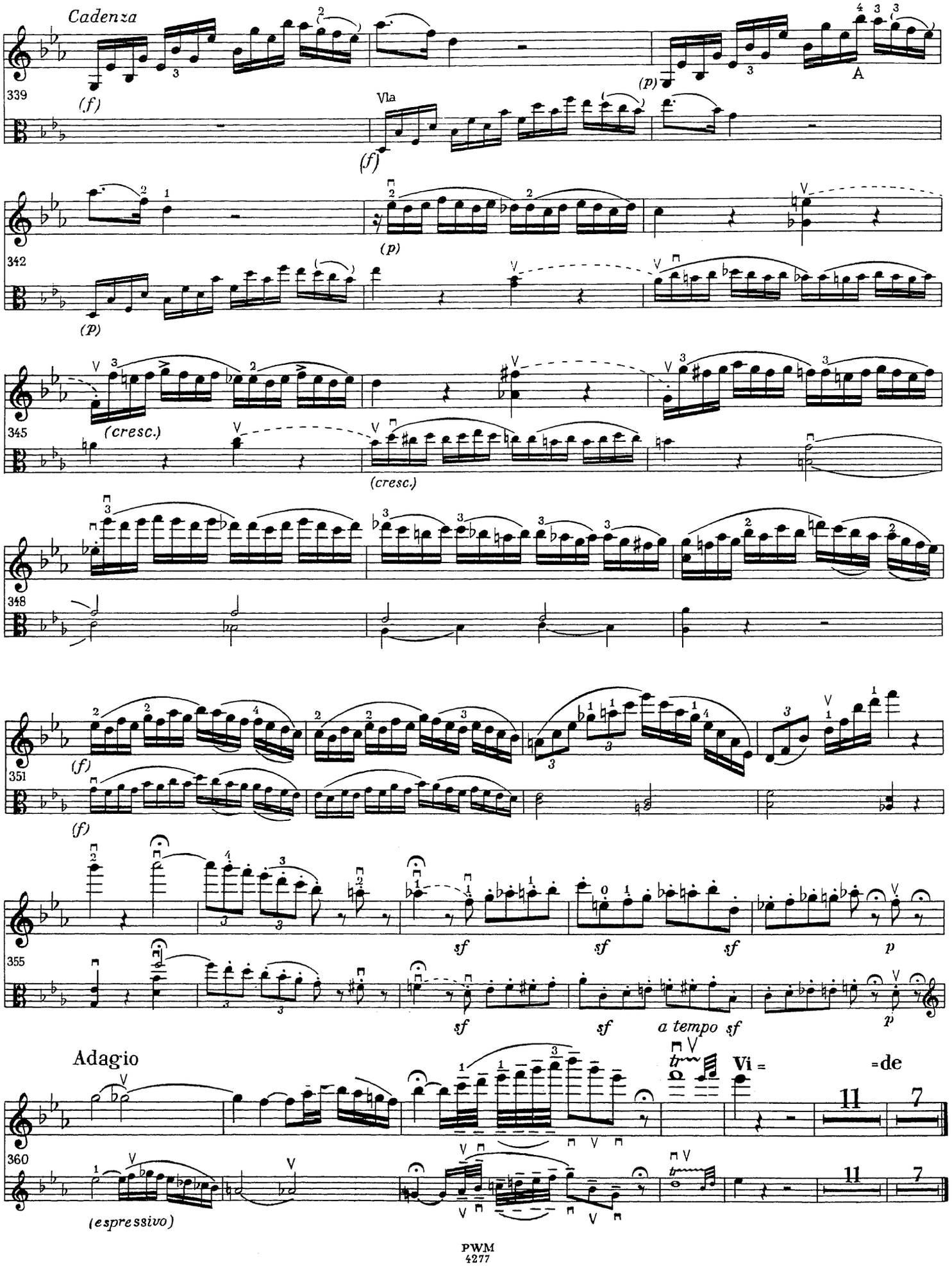
Cadenza
339
(f)
Vla
(f)
(p)
A
342
(p)
(p)
345
(cresc.)
(cresc.)
348
351
(f)
(f)
355
sf
sf
sf
p
sf
sf
a tempo sf
p
Adagio
360
(espressivo)
11
7
11
7

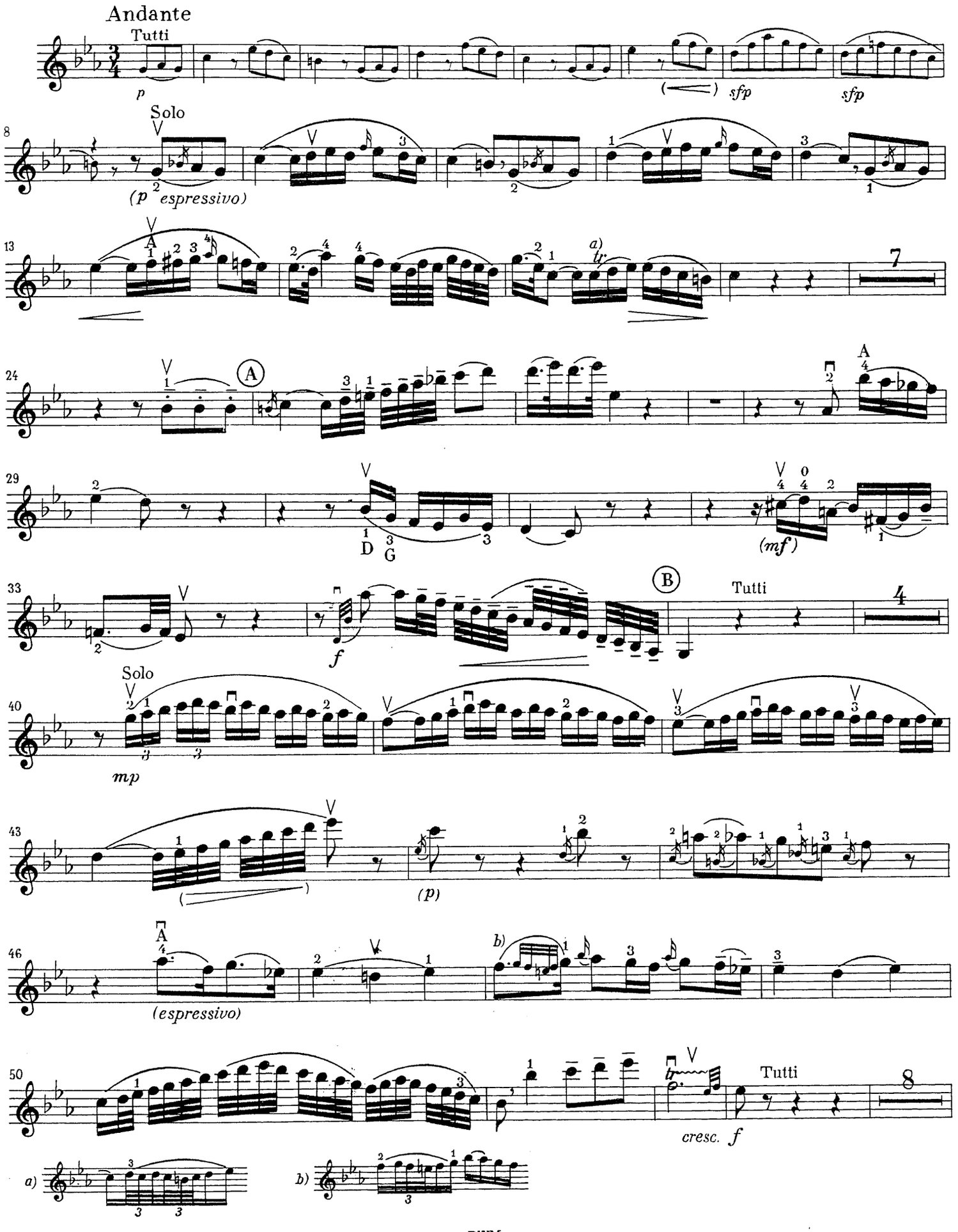
Andante
Tutti
p
(
sfp
sfp
8
Solo
(p espressivo)
13
A
a)
tr
7
24
A
29
D G
(mf)
33
B
Tutti
4
f
40
Solo
mp
43
(p)
46
A
(espressivo)
b)
50
Tutti
8
cresc. f
a)
b)

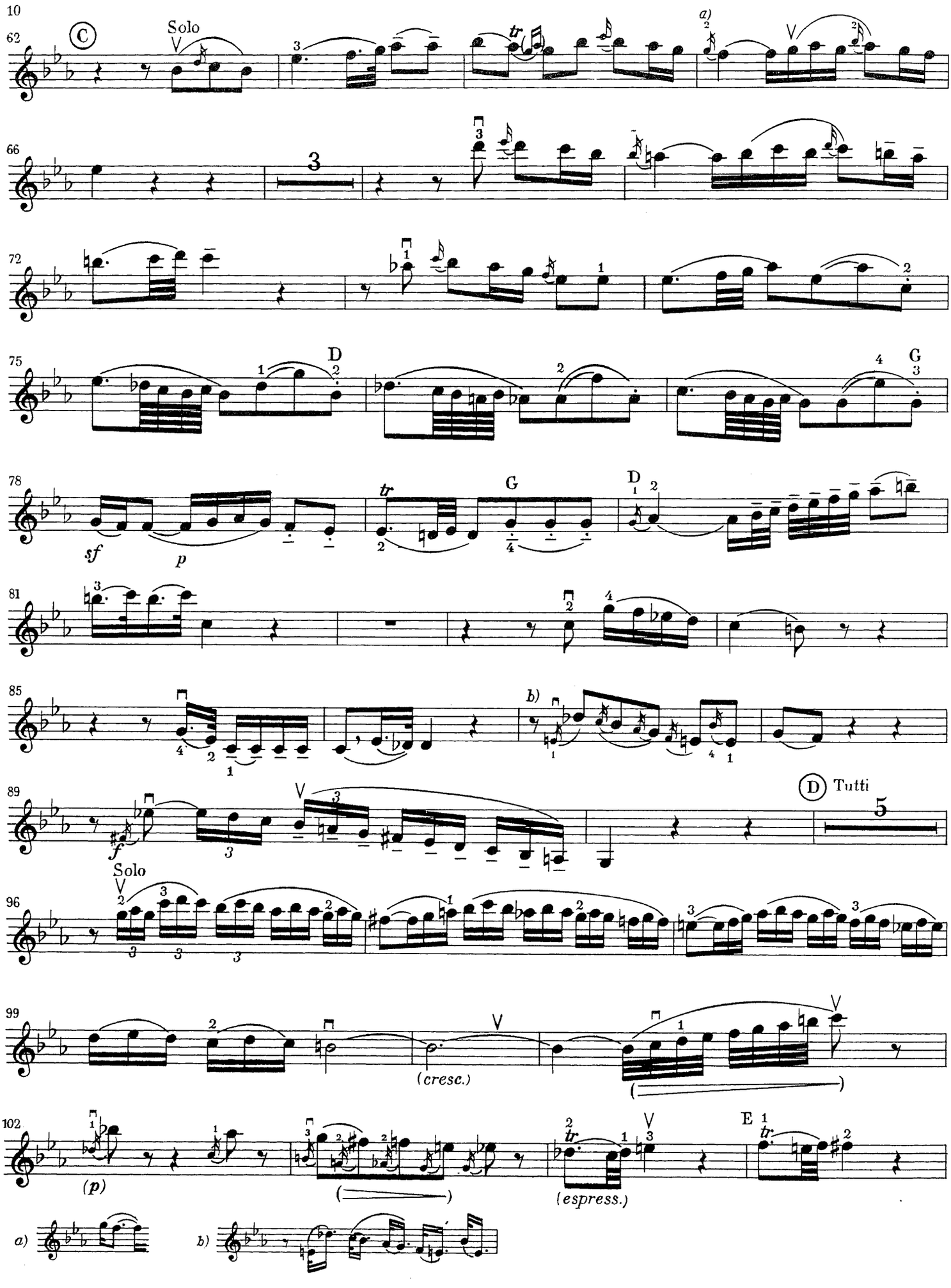
10
62
C
Solo
a)
66
72
75
D
G
78
sf
p
tr
G
D
81
85
b)
89
D Tutti
5
Solo
96
99
(cresc.)
102
(p)
(espress.)
E
a)
b)

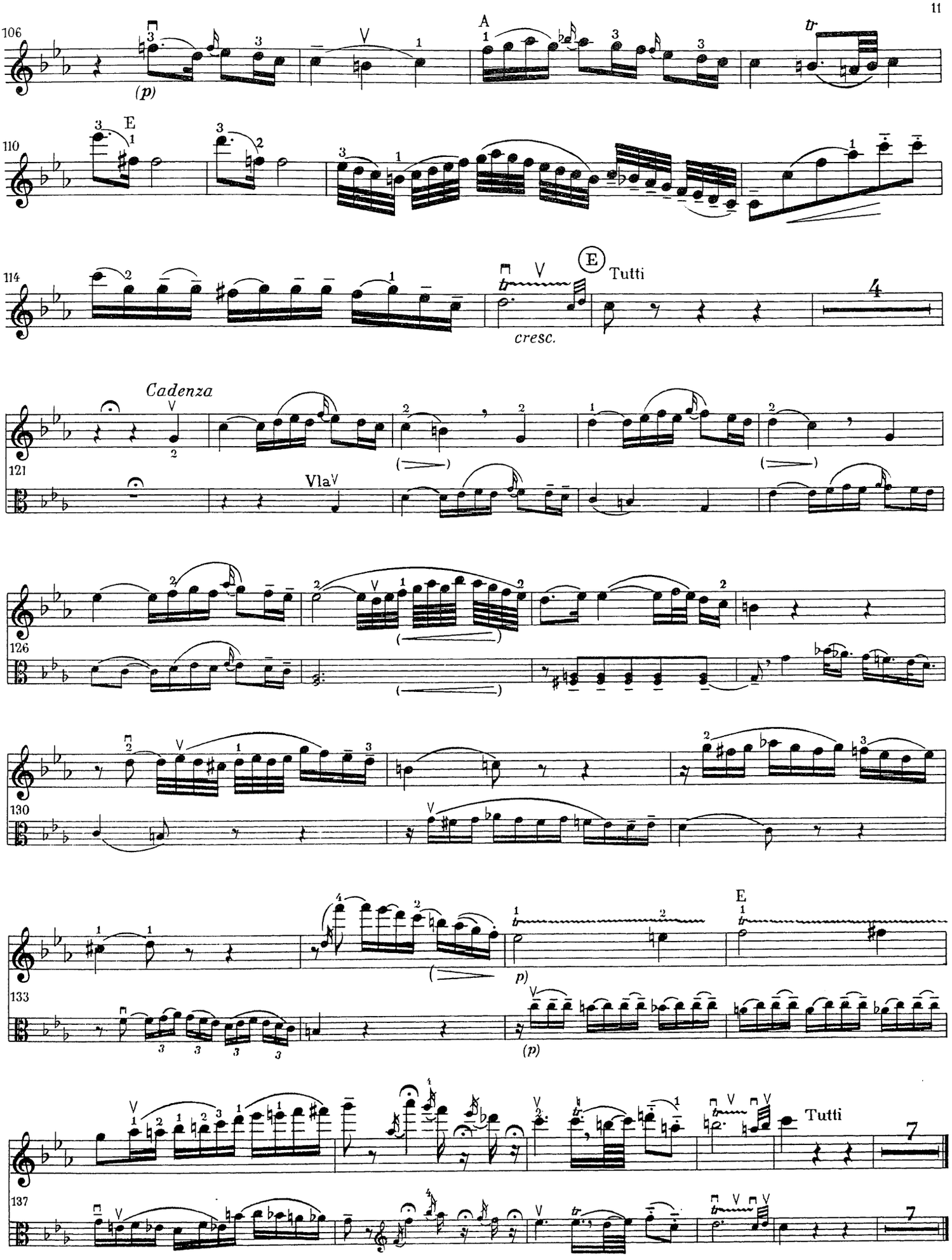
106
(p)
A
tr
110
E
114
E
Tutti
cresc.
4
Cadenza
121
Vla
126
130
133
E
(p)
(p)
137
Tutti
7
7

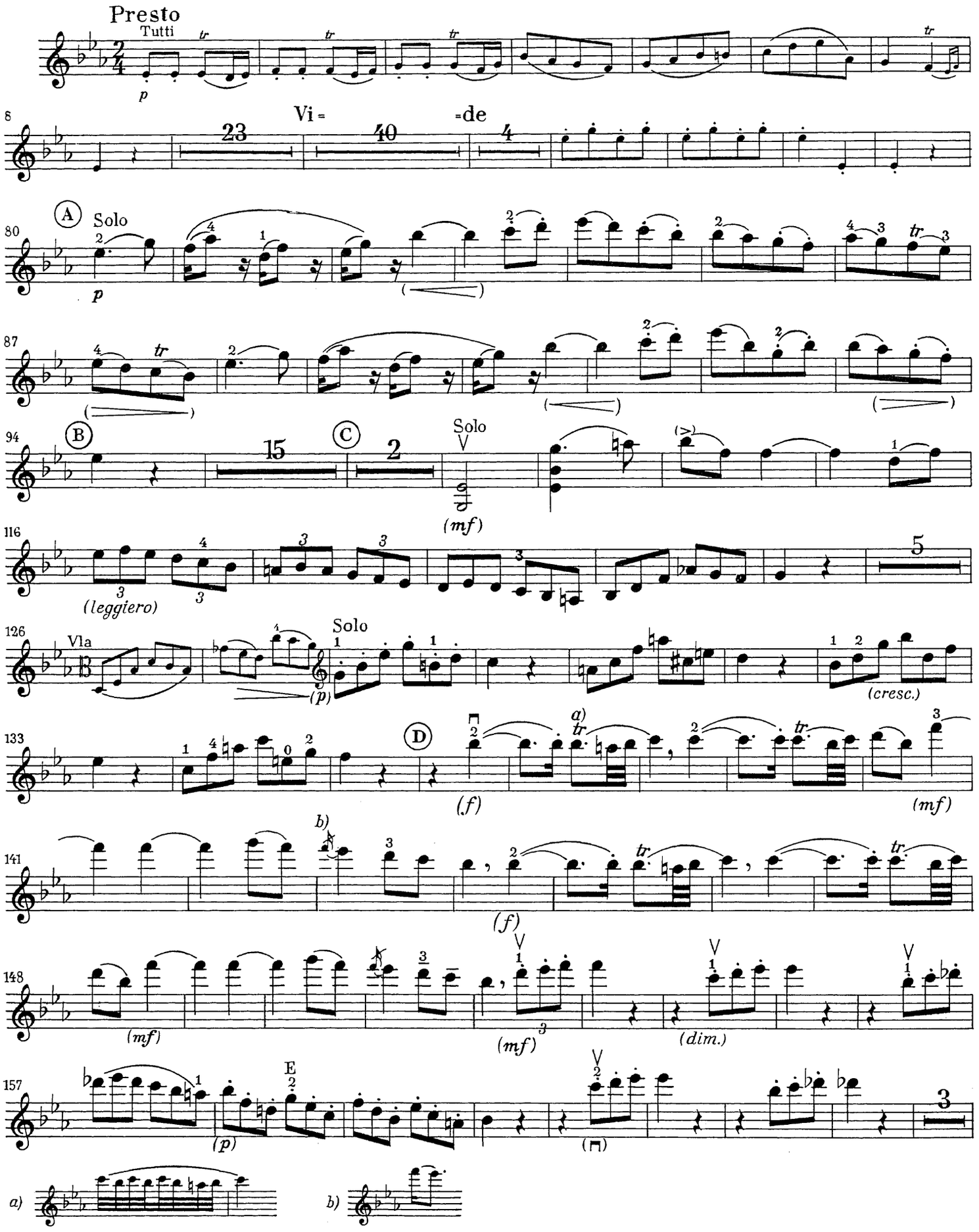
Presto
Tutti
p
Vi=
=de
A
Solo
p
B
C
Solo
(mf)
(leggiero)
Vla
Solo
(p)
(cresc.)
D
a)
(f)
(mf)
b)
(f)
(mf)
(mf)
(dim.)
E
(p)
a)
b)

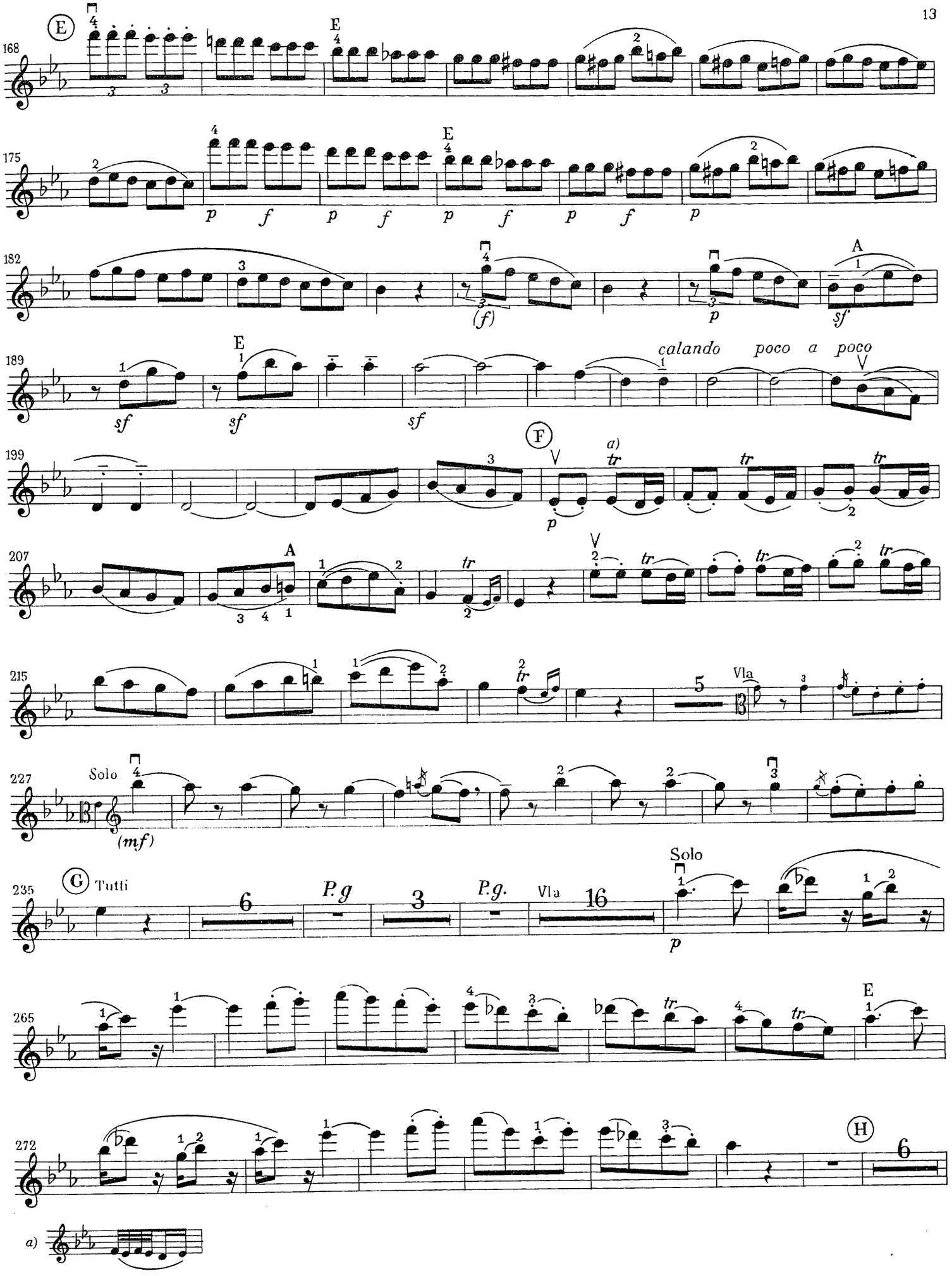
E
calando poco a poco
F
a)
Vla
Solo
(mf)
G
Tutti
P.g
P.g.
Vla
Solo
H
a)

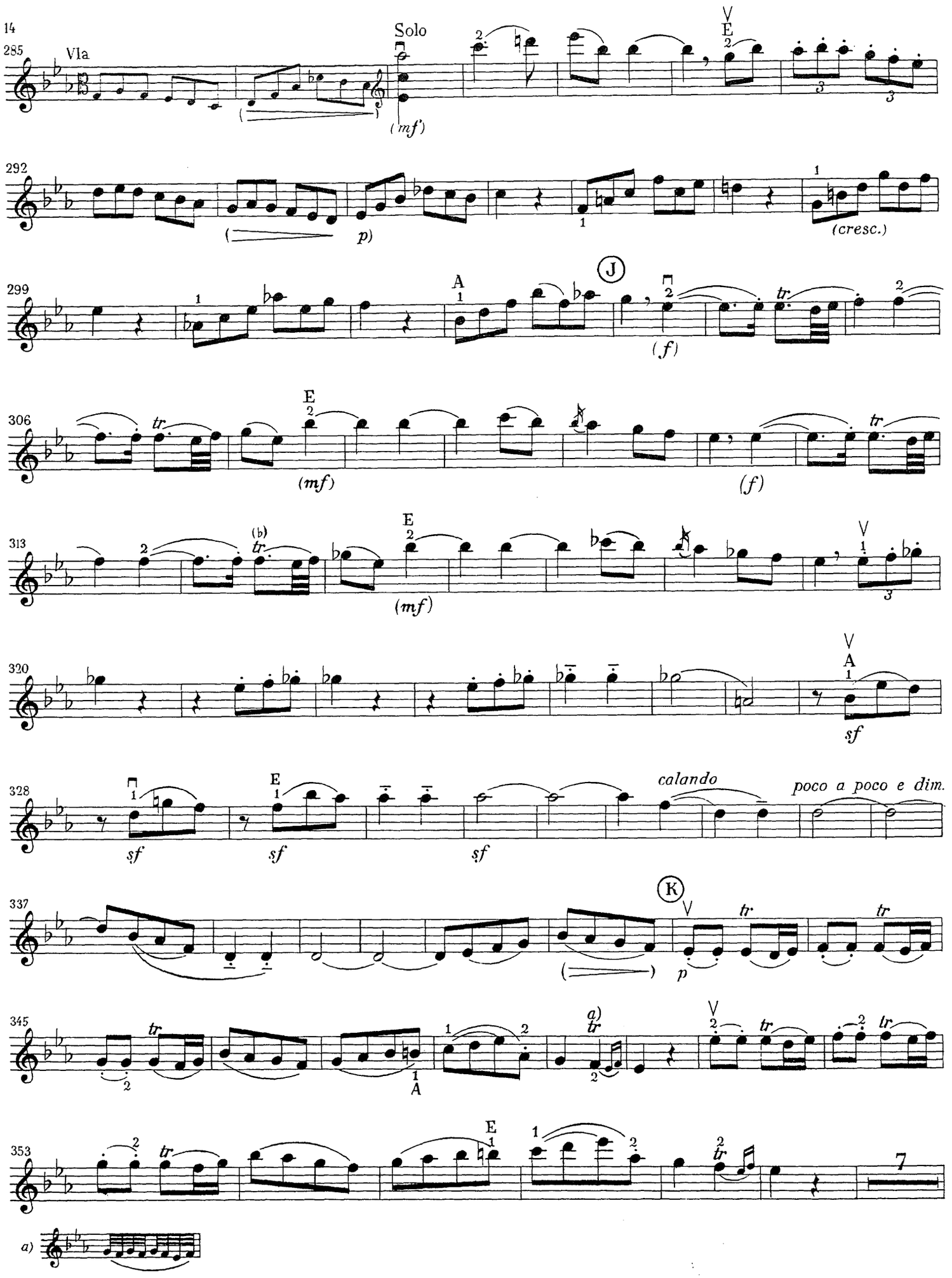
285
Vla
Solo
(mf)
E
292
p)
(cresc.)
299
A
J
(f)
306
E
(mf)
(f)
313
(b)
E
(mf)
320
A
sf
328
E
sf
sf
sf
calando
poco a poco e dim.
337
K
p
345
a)
A
353
E
7
a)

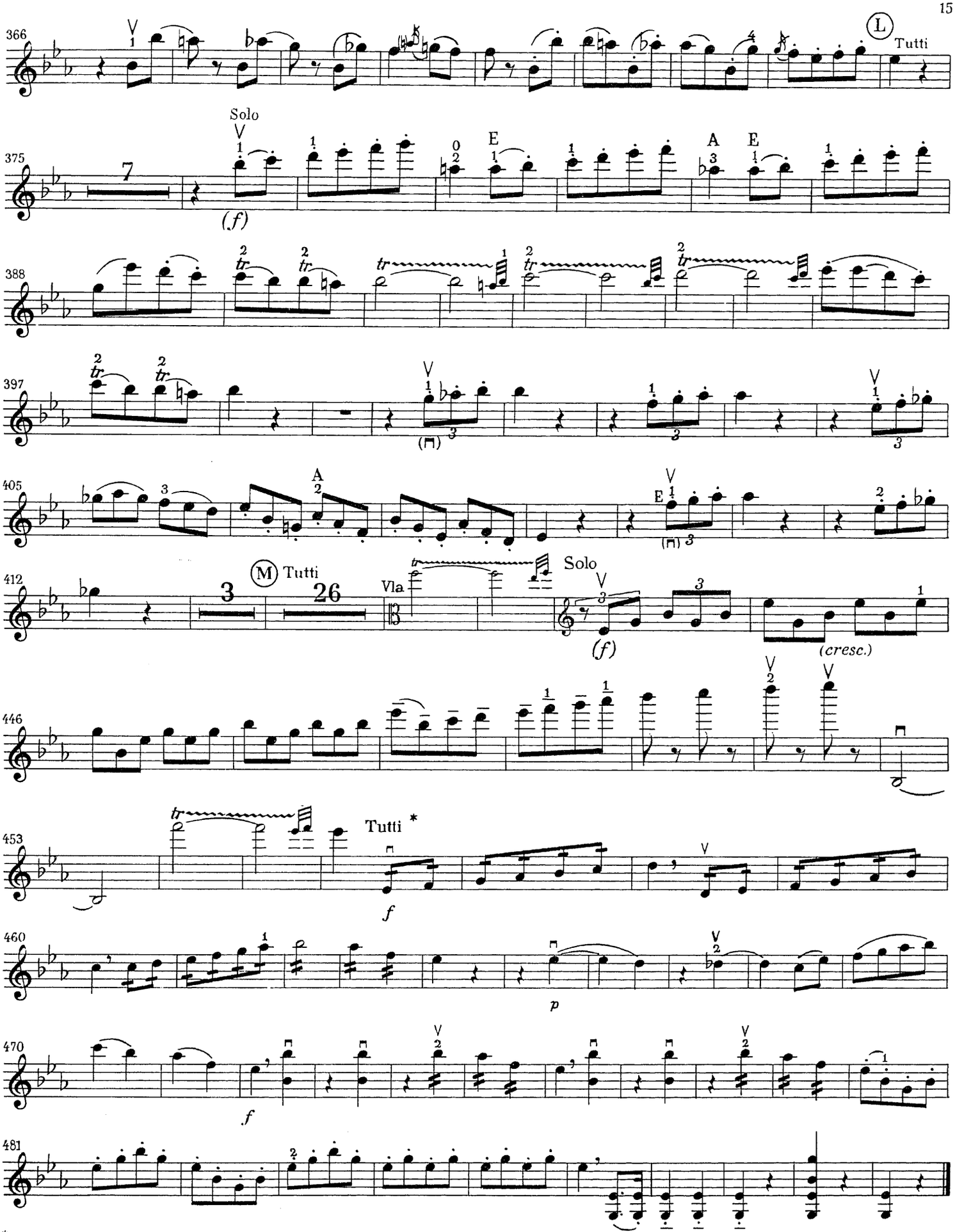

* *Soliści powinni grać razem z orkiestrą (fortepianem).*